

BOHOSLUŽEBNÁ KNIHA Církve československé husitské

s biblickými čteními
podle Ekumenického lekcionáře

a

Liturgií podle patriarchy Karla Farského

1. díl - řada A

Praha 2013

BOHOSLUŽEBNÁ KNIHA

Církve československé husitské

s biblickými čteními podle Ekumenického lekcionáře
a Liturgií podle patriarchy Karla Farského

I. díl – řada A

Vydala Církve československá husitská

Praha 6 Wuchterlova 5, 166 26, edice Blahoslav

Připravil Mgr. Lukáš Bujna ve spolupráci s redakční skupinou ve složení
prof. ThDr. Zdeněk Kučera, ThDr. Petr Šandera, PaedDr. Zdeněk Kovalčík,
ThDr. Tomáš Butta

Jazyková korektura Mgr. Jana Krajčířiková

Grafická úprava Ing. Pavel Blažek, jpb

Tisk PBTisk, a. s.

Počet stran 236

Vydání první

Praha 2013

Copyright © Církev československá husitská, 2013

ISBN 978-80-7000-086-1

PŘEDMLUVA K VYDÁNÍ BOHOSLUŽEBNÉ KNIHY PRO CÍRKEV ČESKOSLOVENSKOU HUSITSKOU

Písmo svaté a Liturgie

Texty Písma svatého jsou vnitřní a podstatnou součástí bohoslužby věřícího lidu. Řád čtení biblických oddílů vytváří zvěstnou a obsahovou stránku nedělních a svátečních bohoslužeb v rámci ročního nebo tříletého cyklu. V židovství v synagogální bohoslužbě byly předčítané úseky Tóry – Pěti knih Mojžíšových – rozvrženy do tří let (palestinský cyklus) nebo do jednoho roku (babylónský cyklus). Starocírkevní perikopy, jejichž základem jsou evangelní texty, se ustálily v rámci časového okruhu jednoho roku. Ve středověku byly vřazeny perikopy v úplném znění do misálů a tvořily tak propojený celek. Na tuto liturgickou tradici navázala Církev československá (husitská) ve svých prvních bohoslužebných knihách. Biblická čtení v celém znění byla uváděna v Českém misálu i v tzv. Tuháčkově misálu. Propojení Lekcionáře a Liturgie (ordinaria i propria) v jedné knize směřuje k hlubšímu pochopení a přijímání Písma svatého v naší církvi především jako liturgického textu, který je pravidelně v bohoslužbě vyhlášován slavnostním předčítáním, sdílen a aktualizován v kázání.

Rozvržení textů v rámci tří let a kazatelské možnosti

Tříletý cyklus A, B, C vychází z lekcionáře Římskokatolické církve, respektive její liturgické reformy spojené s II. vatikánským koncilem. Tímto tříletým řádem čtení (ordo lectionum missae) bylo nahrazeno jednorocní střídání starocírkevních perikop. Ekumenický lekcionář tuto strukturu zachovává a modifikuje ji do svých vlastních – anglikánských, protestantských, starokatolických a dalších církevních tradic. Ústředním smyslem je, aby v průběhu určitého časového okruhu zaznělo vše podstatné z Evangelia, respektive z evangelijních spisů. K evangelijnímu čtení, které má v křesťanské bohoslužbě zásadní význam, jsou připojeny texty ze Starého zákona a z novozákonních epištol, Skutků a Zjevení. Texty buď vnitřně tématicky korespondují s evangelijní perikopou nebo jsou v samostatných výběrových řadách. Každá roční řada čtení je samostatným celkem a současně dohromady utvářejí ucelenou tříletou soustavu. Řada A obsahuje texty z Matoušova evangelia, řada B texty z Markova evangelia a řada C z Lukášova evangelia. Janovo evangelium je rozprostřeno do všech tří let a jeho texty jsou zařazeny zejména do velikonočního období. Opakování stejných textů každým čtvrtým rokem vede k prohloubení porozumění Písmu svatému a současně k hledání a nalézání nových pohledů, přístupů i způsobů kazatelského oslovení ve stále se mění-

cí aktuální homiletické situaci. Ekumenický lektionář obsahuje zpravidla delší evangelijní texty, které jsou spojením dvou i více perikop. Zde má kazatel možnost kázat jen na určitou část textu nebo na jednotlivý verš, avšak v kontextu celkového poselství kapitoly a biblického spisu. V případě tématicky zaměřeného kázání může kazatel sledovat vnitřní myšlenkové souvislosti a propojení textů, neboť zvláště starozákonní texty korespondují přímo nebo nepřímo s textem evangelia.

Praktické užití Lekcionáře a rozvíjení liturgického života

Vydání Lekcionáře společně s Liturgií má i praktický důvod. Může sloužit též jako „knihy na cesty“. V centrálním kostele náboženské obce či modlitebně má liturg odpovědný za vedení bohoslužby k dispozici více knih a příruček – text Liturgie s notovým záznamem v jejím aktuálním znění, Bibli (velkého formátu) či evangeliář, Lekcionář, Zpěvník, případně zvláštní knihu eucharistických a dalších liturgických modliteb i zpěvů. Pro místa příležitostných bohoslužebných shromáždění může duchovní využít tuto jednu bohoslužebnou knihu společně se Zpěvníkem jako základní příručku.

Zvěstování Božího slova v rámci liturgického slavení umožňuje rozvíjení komunikace prostřednictvím znamení a symbolů. Církvi československé husitské je od jejího počátku vlastní liturgický život, třebaže v prostší podobě, než je tomu v církvích pravoslavných a Římskokatolické církvi. Řeč a znamení slouží zvěstování Božího slova, které má nejen verbální stránku (*verbum audibile*), ale také viditelnou (*verbum visibile*) a dějící se (*verbum dramaticum*). Symbolické předměty a jednání slouží zvěstování Božího slova, liturgickému slavení a spirituálnímu prožívání věřících. Při uvádění nových prvků je třeba respektovat přístup věřících v jednotlivých sborech a bohoslužebných střediscích. Lze je zavádět s pastorační citlivostí a s respektem vůči místním zvyklostem a zbožnosti věřících. Obohacení velikonočních obřadů je nabídkou a možností. V každém případě Písmo svaté i v těchto prvcích je normou i inspirací pro rozvíjení našeho bohoslužebného života v náboženských obcích.

Ekumenický lektionář v Církvi československé husitské

Ekumenický lektionář byl již opakovaně v naší církvi užíván. Byl nejprve zpracován a modifikován pro Církev československou husitskou v roce 2004 bratrem farářem Mgr. Václavem Křesinou a emeritním patriarchou Josefem Špakem. Následovalo zpracování bratra faráře Mgr. Lukáše Bujny, které bylo vydáno ve třech částech v letech 2010–2012. Nyní vychází v upravené verzi jako publikace, která není již určena jen pro jeden rok, ale jako řád opakujícího se bohoslužebného čtení pro delší budoucí období. Tím není uzavřena možnost tvorby vlastních kazatelských cyklů, avšak Ekumenický lektionář je nosný a osvědčený řád čtení čelící kazatelskému individualismu a subjek-

tivismu. Má navíc důležitou ekumenickou hodnotu, neboť nás spojuje ve společném zvěstování a hlásání evangelia Ježíše Krista i s ostatními církvemi a křesťany.

Poděkování a přání

Toto revidované vydání řady A Ekumenického lekcionáře je dílem bratra faráře Mgr. Lukáše Bujny, kterému patří dík za jeho trpělivost a za práci konanou se vhladem do liturgické problematiky. Práce vznikala v bratrském teologickém rozhovoru, kterého se účastnili svými odbornými radami zvláště bratr prof. ThDr. Zdeněk Kučera, přednosta naukového odboru, bratr biskup ThDr. Petr Šandera a bratr farář PaedDr. Zdeněk Kovalčík, který též vybral písně pro jednotlivé neděle a svátky. Poděkování patří všem dalším sestřám a bratřím, kteří na vydání Lekcionáře, respektive na této jeho první části, spolupracovali.

Vyslovuji modlitební prosbu i přání, aby naše kazatelská a liturgická služba byla konána pod Božím požehnáním a s jeho vedením. Ať tato liturgická kniha slouží našemu společnému zvěstování a slavení života a díla Ježíše Krista v Církvi československé husitské a v širokém ekumenickém horizontu.

Duben L. P. 2013

ThDr. Tomáš Butta
patriarcha Církve československé husitské

ÚVODNÍ POZNÁMKA AUTORA

Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? (Žalm 8, 6)

Když jsem o Velikonocích v milostivém létě 2000 coby student 1. ročníku Husitské teologické fakulty přijímal svátost křtu v náboženské obci v Praze-Nuslích, opravdu mne nenapadlo, že o deset let později začnu s dílem, jehož dosavadní výsledek držíte v rukou. Jsem hrdý na to, že Církev československá husitská, v jejímž společenství věřících jsem na prahu dospělosti našel duchovní domov, mne tvorbou Bohoslužebné knihy pověřila. Vždyť kdo jsem, že na mne připadla taková odpovědná služba? Jsem proto všem služebníkům církve vděčný, že přijímají tuto mou práci (která by nevznikla bez laskavé podpory a rady lidí, které v předmluvě zmiňuje bratr patriarcha), ačkoli je všelijak nedokonalá. Právě v naší církvi jsem se naučil lásce k liturgii jako prameni křesťanského života a základu duchovní obnovy. Prosím vás, sestry a bratři v Kristu, přijměte tuto Bohoslužebnou knihu jako výraz díky za všechna požehnání, jichž se mi od Pána v naší církvi nezaslouženě dostalo. Na srdci mám jedno neskromné přání: ať i pomocí této knihy ještě vroucněji a niterněji oslavujeme a chválíme svaté jméno našeho Ukřižovaného a Vzkříšeného Spasitele, bez jehož obětavé a odpouštějící lásky bychom byli nejubožejšími z lidí, hynoucími ve svých hříších. Společně s žalmistou volám: „Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi!“

Květen L. P. 2013

Mgr. Lukáš Bujna, farář

DOBA VÁNOČNÍ

1. NEDĚLE ADVENTNÍ

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe.
(Žalm 25, 1-3)

První čtení z Písma: Izajáš 2, 1-5

Slovo o Judsku a Jeruzalému, jež ve vidění přijal Izajáš, syn Amósův. I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. Nuže, dome Jákobův, choďte v Hospodinově světle!

Tužby adventní

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, smiluj se nad námi, abychom odvrhli skutky temnoty a vzali na sebe zbroj světla. Dej, ať v poslední den, až tvůj Syn s velikou slávou přijde soudit živé i mrtvé, povstaneme k životu věčnému! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 13, 11-14

Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Evangelium: Matouš 24, 36-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „O onom dni a hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Verš k obětování: Žalm 25, 4

Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách.

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 85, 13-14

Hospodin dopřeje dobrých časů, svou úrodu vydá naše země. Před ním půjde spravedlnost a on bude kráčet její cestou.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 24, 44

I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dovol nám přijmout tvé milosrdenství uprostřed tvého chrámu, abychom se s náležitou úctou připravili na přicházející vánoční slavnost našeho vykoupení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 204, 158

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

Ze Sijónu, místa dokonalé krásy, zaskvěl se Bůh: Shromážděte mi mé věrné, ty, kdo při oběti přijali mou smlouvu!
(Žalm 50, 2.5)

První čtení z Písma: Izajáš 11, 1-10

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzně spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. Jeho bedra budou opášana spravedlností a jeho boky přepásá věrnost. Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu. Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře. V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočinutí bude slavné.

Tužby adventní

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tys poslal své posly proroky kázat pokání a připravovat cestu spáse. Dej, ať dbáme na jejich výstrahy. Zapomeň na naše hříchy, ať smíme radostně přivítat příchod našeho Vykupitele! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 15, 4-9

Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení ať vám dá, abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše, a tak svorně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista. Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás. Chci říci: Kristus se stal služebníkem židů,

aby ukázal Boží věrnost a potvrdil sliby, dané otcům, a pohanské národy aby slavily Boha za jeho slitování, jak je psáno: „Proto vzdám tobě chválu mezi národy a jménu tvému žalmy zpívati budu.“

Evangelium: Matouš 3, 1-12

Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v Judské poušti: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izajáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobylky a med divokých včel. Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít. Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Nemyslete si, že můžete říkat: Náš otec je Abraham! Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně. Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm.“

Verše k obětování: Žalm 85, 7-8

Což nám nenavrátiš život, aby se tvůj lid z tebe radoval? Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu!

Verš k požehnání (varianta I): Báruk 4, 36

Vzchop se, Jeruzaléme, postav se na výšině, pohlédni, jaké potěšení ti přichází od Boha!

Verše k požehnání (varianta II): Matouš 3, 2.11b

Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské. Ten, který přichází za mnou, vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, děkujeme ti za duchovně výživný pokrm a nápoj. Dej, ať se přijímáním svátostného chleba a kalicha učíme odvracet od věcí pozemských a toužit po věcech nebeských! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 206 nebo 314, 33

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Pán je blízko.

(Filipským 4, 4.5b)

První čtení z Písma: Izajáš 35, 1-6a.10

Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkvetne kvítím. Bujně rozkvetete, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty užíš slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha. Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „Budte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ Tehdy se rozevrou oči slepých a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nářek.

Tužby adventní

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, vzbud svou sílu a s velikou mocí přijď mezi nás. Pospěš nám na pomoc a ve svém milosrdenství zahlad naše viny! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Jakubův 5, 7-10

Budte tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohledte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko. Nestěžujte si jeden na druhého, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi! Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.

Evangelium: Matouš 11, 2-11

Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých služebnících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co vidíte a slyšíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišto-

váni, hlouši slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: Hle, já posílám posla před svou tváří, aby ti připravil cestu. Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.“

Verše k obětování: Žalm 85, 2-3

Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, úděl Jákobův jsi změnil, snímal jsi ze svého lidu nepravosti.

Verš k požehnání: Izajáš 35, 4

Řekněte nerozhodným srdcím: Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází, přijde vás spasit.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, snažně tě prosíme, očisti nás od hříchů, a tak nás připrav k nastávajícím vánočním svátkům! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána.

Vhodné písně: 203, 205, 160

4. NEDĚLE ADVENTNÍ

Nebesa, vydejte krůpěje shůry, ať kane z oblaků spravedlnost; necht' se otevře země a urodí se spása. (Izajáš 45, 8)

První čtení z Písma: Izajáš 7, 10-14

Hospodin promluvil znovu k Achazovi: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, buď dole z hlubin nebo nahoře z výšin.“ Achaz odpověděl: „Nechci žádat a nebudu pokoušet Hospodina.“ I řekl Izajáš: „Slyšte, dome Davidův! Což je vám málo zkoušet trpělivost lidí, že chcete zkoušet i trpělivost mého Boha? Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je »S námi Bůh«).

Tužby adventní

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, prosíme tě, očišťuj naše svědomí a posvěcuj nás, aby tvůj Syn při svém příchodu nalezl v nás příbytek připravený pro sebe! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 1, 1-7

Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu. Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem. Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Evangelium: Matouš 1, 18-25

Narození Ježíšovo událo se takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl,

hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel, to jest přeloženo Bůh s námi. Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. Ale nežili spolu, dokud neporodila syna, a dal mu jméno Ježíš.

Verše k obětování: Lukáš 1, 28.42

Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou. Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla.

Verš k požehnání: Izajáš 7, 14

Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, vděčně přijímáme tvé svaté dary a zároveň tě prosíme, ať se naší požehnanou účastí na tajemství chleba a kalicha stále více uskutečňuje naše spása! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 209, 202

Večer poznáte, že přijde Hospodin a že nás zachrání. A ráno spatříte Hospodinovu slávu.
(Exodus 16, 6-7)

První čtení z Písma: 2. Samuelova 7, 1-5.8-11.16

Když král už sídlil ve svém domě a Hospodin mu dopřál klid ode všech jeho okolních nepřátel, tu řekl král proroku Nátanovi: „Hleď, já sídlím v domě cedrovém, a Boží schrána sídlí pod stanovou houní.“ Nátan králi odvětil: „Jen udělej vše, co máš na srdci, neboť Hospodin je s tebou.“ Ale té noci se stalo slovo Hospodinovo k Nátanovi: „Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin: Ty mi chceš vybudovat dům, abych v něm sídlil? Vzal jsem tě z pastvin od stáda, abys byl vévodou nad mým lidem, nad Izraelem. Byl jsem s tebou, ať jsi šel kamkoli. Vyhladil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Tvé jméno jsem učinil tak veliké, jako je jméno velikánů na zemi. I svému lidu, Izraeli, jsem připravil místo a zasadil jej; tam bude bydlet a už nikdy nebude znepokojován, už jej nebudou ponižovat bídáci jako dřív, ode dne, kdy jsem správou svého izraelského lidu pověřil soudce. Tobě jsem dopřál klid ode všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě. Tvůj dům a tvé království budou před tebou trvat navěky, tvůj trůn bude navěky upevněn.“

Tužby adventní

2. Aby v naší mysli světlo pravého poznání se rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, každoročně nás obohacuješ slavností narození svého jediného Syna, jehož radostně přijímáme za našeho Vykupitele. Až přijde jako náš Soudce, dej, abychom ho přivítali beze strachu! Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijmeme Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Skutky 13, 16-26

Tu povstal Pavel, pokynul rukou a řekl: „Muži izraelští a s nimi vy, kteří ctíte jediného Boha, slyšte mne! Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše praotce, učinil z nich za jejich pobytu v Egyptě silný národ a vyvedl je odtud svou velkou mocí. Celých čtyřicet let trpělivě snášel jejich chování na poušti, a když vyhladil sedm národů v kanaánské zemi, dal ji v úděl svému lidu. To trvalo asi čtyři sta padesát let. Potom jim

dával soudce až do proroka Samuele. Pak chtěli krále, a Bůh jim dal Saula, syna Kíšova, z pokolení Benjamínova, který jim vládl čtyřicet let. Ale zbavil ho moci a povolal jim za krále Davida, o němž vydal svědectví: »V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.« A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše. Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít. Když Jan končil své poslání, řekl: »Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.« Bratří z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy.“

Evangelium: Lukáš 1, 67-79

Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a takto prorocky promluvil: „Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka, jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna; zachránil nás od našich nepřátel a z rukou těch, kteří nás nenávidí, slitoval se nad našimi otci a rozpomenul se na svou svatou smlouvu, na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi, že nám dá, abychom vysvobozeni z rukou nepřátel a prosti strachu jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života. A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů, pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.“

Verš k obětování: Žalm 24, 7

Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.

Verš k požehnání: Izajáš 40, 5

I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně uzří spásu od Hospodina.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, vdechni nám nový život, když oslavujeme tajemství narození tvého jednorozeného Syna, jehož tělo a krev jsou naším pokrmem života a nápojem spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 213, 214

VIGILIE HODU BOŽÍHO VÁNOČNÍHO

24. prosince večer nebo v noci

Hospodin mi řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.

(Žalm 2, 7)

První čtení z Písma: Izajáš 9, 1-6 (2-7)

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho břemena a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš jako v den Midjánu. Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou k spálení, budou potravou ohně. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Tužby vánoční

2. Aby o vánočních svátcích naše srdce Duchem Kristovým se naplnila, modleme se k Hospodinu.

3. Aby Ježíšovo evangelium naší myslí i celým naším životem pronikalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma

Bože všemohoucí, tys učinil, aby dnešní svatá noc zazářila jasem pravého Světla. Jestliže jsme poznali tajemství onoho Světla na zemi, dej, abychom se s ním věčně radovali v nebi! Svým svatým Duchem nás osvět, ať přijmeme tvé Slovo - Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Titovi 2, 11-14

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.

Evangelium: Lukáš 2, 1-14

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Verše k obětování: Žalm 96, 11.13

Nebesa se zaradují, rozjásá se země, vstříc Hospodinu, že přichází.

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 96, 11.13

V nádheře svatyně jak rosu z lůna úsvitu jsem tě zplodil.

Verš k požehnání (varianta II): Žalm 98, 2

Hospodin dal poznat svoji spásu. Zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, radujeme se dnes z tajemství vtělení a narození tvého Syna. Pomoz nám žít příkladný život, abychom byli hodni sdílet s ním věčné společenství! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 207, 215, 225, 227, 230, 210

HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ – NAROZENÍ PÁNĚ

25. prosince

Narodí se nám dítě, bude nám dán Syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce a Vládce pokoje.
(Izajáš 9, 6)

První čtení z Písma: Izajáš 52, 7-10

Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pro-národů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Tužby vánoční

2. Aby o vánočních svátcích naše srdce Duchem Kristovým se naplnila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Ježíšovo evangelium naší myslí i celým naším životem pronikalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tvůj jednorozený Syn vzal na sebe naši přirozenost a dnešního dne se narodil jako dítě Mariino, abychom se tvou milostí znovuzrodili a stali se tvými dětmi. Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijmeme tvé Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Židům 1, 1-6

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!“ A jinde se praví: „Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.“ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: „Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!“

Evangelium: Jan 1, 1-14

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Verše k obětování: Žalm 89, 12.15

Tvá jsou nebesa, tvá je i země. Založil jsi svět a všechno, co je na něm. Spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu.

Verše k požehnání: Žalm 98, 3-4

Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. Hlahol Hospodinu, celá země!

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dej, ať dnes narozený Spasitel světa, skrze něhož jsme se znovu-zrodili k novému životu, nám udělí dar života věčného! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 211, 216, 228, 321, 210

1. NEDĚLE PO VÁNOCÍCH (RODINY PÁNĚ)

Je-li mezi Hodem Božím vánočním a Zjevením Páně jediná neděle, použije se pro ni formulář 2. neděle po Vánocích. V takovém případě se svátek Rodiny Páně bude slavit 30. prosince podle tohoto formuláře 1. neděle po Vánocích.

Pastýři tam spěchali a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí.

(Lukáš 2, 16)

První čtení z Písma: Izajáš 63, 7-9

Milosrdenství Hospodinovo budu připomínat, Hospodinovy chvályhodné činy, všechno, jak Hospodin nás odměňoval, velkou jeho dobrotu k izraelskému domu. On je odměňoval podle svého slitování, podle svého velikého milosrdenství. Prohlásil: „Vždyť oni jsou můj lid, synové, kteří nebudou klamat.“ Stal jsem se jim spasitelem. Každým jejich soužením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval; svou láskou a shovívavostí je vykupoval, bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné.

Tužby vánoční

2. Aby láska Kristova, která nebe se zemí spojila, nás v jedinou rodinu dětí Božích sjednotila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby chudoba betlémských jeslí v nás účinný soucit s lidským utrpením a nouzí probouzela, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tys vše podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil důstojnost lidské přirozenosti. Dej, ať smíme sdílet božský život tvého Syna, jenž se ponížil, aby sdílel naše lidství. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Židům 2, 10-18

Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy. A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou z téhož Otce. Proto se nestydí nazývat je svými bratry, když říká: „Budu zvěstovat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu chválit.“ A jinde praví: „Také já svou důvěru složím v Boha.“ A dále: „Hle, já a děti, které mi dal Bůh.“ Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby

svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových. Proto musil být ve všem jako jeho bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Evangelium: Matouš 2, 13-23

Když mudrci odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítl se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: „Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.“ Když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi v Egyptě a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život.“ On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských a usadil se v městě zvaném Nazaret – aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.

Verš k obětování: Izajáš 19, 21

Hospodin se dá poznat v Egyptě; Egypťané poznají v onen den Hospodina a budou ho uctívat obětním hodem a obětním darem, budou Hospodinu skládat a plnit sliby.

Verš k požehnání: Matouš 2, 15

Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dej, ať stále následujeme příkladu Ježíšovy rodiny ve víře, lásce a naději, abychom po ukončení našeho pozemského putování byli přijati do věčných příbytků! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 212, 213, 218, 223, 318, 210

NOVÝ ROK – JMÉNA JEŽÍŠ (OBŘEZÁNÍ PÁNĚ)

1. ledna

Před jménem Ježíšovým se skloní každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí a k slávě Boha Otce každý jazyk vyzná: Ježíš Kristus jest Pán. (Filipským 2, 10-11)

První čtení z Písma: Numeri 6, 22-27

Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi a jeho synům: Budete žehnat synům Izraele těmito slovy: »Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.« Tak vloží mé jméno na Izraelce a já jim požehnám.“

Tužby novoroční

2. Aby nás i v novém roce svou pomocí provázel a do svého království dovedl, modleme se k Hospodinu.

3. Aby Kristus nám byl soudcem nejen spravedlivým, ale i milosrdným, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, tvůj Syn se vtělil pro naši spásu. Dej, ať si lidská srdce vpravdě zamilují jméno tvého Jednorozeného! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Galatským 4, 4-7

Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny. Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.

Evangelium: Lukáš 2, 15-21

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo

osm dní a nastal čas k obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala.

Verše k obětování: Žalm 86, 12.5

Celým srdcem, Panovníku, Bože můj, ti budu vzdávat chválu, tvoje jméno věčně oslavovat. Neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný. Aleluja!

Verš k požehnání: Žalm 86, 9

Všechny pronárody, tvoje dílo, se ti přijdou klanět, Panovníku, budou oslavovat tvé jméno, protože jsi veliký a konáš divy; jedině ty jsi Bůh. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, tys nás stvořil a vykoupil. Shlédni milostivě na naše prosby, ve své lásce nás přijmi pro jméno svého Syna a daruj nám svou milost, ať se radujeme, že naše jména jsou zapsána v nebi pod slavným jménem Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 272, 232, 234, 210

2. NEDĚLE PO VÁNOCÍCH

Když totiž všude zavládlo hluboké mlčení a noc ve svém běhu byla v půli cesty, tvé všemocné slovo se náhle sneslo z královského trůnu na nebesích. (Moudrost 18, 14-15)

První čtení z Písma: Jeremjáš 31, 7-11

Toto praví Hospodin: „Radostně plesejte vstříc Jákobovi, jásejte nad tím, který je hlavou pronárodů, vzdávejte chválu, rozhlašujte: »Hospodin spasil tvůj lid, pozůstatek Izraele.« Hle, přivedu je ze země severní, shromáždím je z nejdlehlších koutů země. Bude mezi nimi slepý a kulhavý, těhotná, i ta, jež právě porodila. Vráť se sem veliké shromáždění. Přijdou s pláčem a s prosbami o smilování, já je povedu. Dovedu je k potokům, jež mají vodu, cestou přímou, na níž neklopýtnou. Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený.“ Slyšte, pronárody, Hospodinovo slovo, na vzdálených ostrovech oznamte toto: „Ten, který rozmetal Izraele, shromáždí jej, bude jej střežit jako pastýř své stádo.“ Hospodin zaplatí za Jákoba, vykoupí ho z rukou silnějšího.

Tužby vánoční

2. Aby se v době vánoční naše srdce Duchem Kristovým naplnila, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Ježíšovo evangelium naší myslí i celým naším životem pronikalo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, obdaroval jsi nás novým Světlem svého vtěleného Slova. Dej, ať toto Světlo rozžehnuté v našich srdcích zazáří i v našich životech! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 1, 3-14

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším. V něm jsme vykoupeni jeho obětí a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, kterou nás zahrnul ve vší moudrosti a prozíravosti, když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, že podle svého plánu, až se naplní čas, při-

vede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu. On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílu na předem daném poslání, abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.

Evangelium: Jan 1, 10-18

Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydal svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl.

Verše k obětování: Žalm 103, 2.5

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! Po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.

Verš k požehnání: Jan 1, 12

Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, přijímáním svátostného chleba a kalicha zahlazuj naše neřesti a rozmnožuj naše ctnosti! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 220, 231, 317, 210

ZJEVENÍ PÁNĚ (EPIFANIE)

6. ledna

I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte.
(Malachiáš 3, 1)

První čtení z Písma: Izajáš 60, 1-6

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Sábý, ponosou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.

Tužby

2. Aby k záchraně svých duší všichni lidé světlem Kristovým se vést nechali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom byli hvězdami pro naše bližní a světlo Kristovo jim přinášeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, svého jednorozeného Syna jsi zjevil mudrcům vedeným hvězdou. I nás, kteří tě nyní poznáváme vírou, veď do své přítomnosti, aby se nám zjevila tvá sláva! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 3, 1-12

Já, Pavel, jsem vězněm Krista Ježíše pro vás pohany. Slyšeli jste přece o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil kvůli vám: dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika slovy vypsál. Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství, které v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům: že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia. Jeho služebníkem jsem se stal, když mě Bůh obdaroval svou milostí a působí ve mně svou mocí: mně,

daleko nejmenšímu ze všech bratří, byla dána ta milost, abych pohanům zvěstoval nevystižitelné Kristovo bohatství a vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil: Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost, podle odvěkého určení, které naplnil v Kristu Ježíši, našem Pánu. V něm smíme i my ve víře přistupovat k Bohu svobodně a s důvěrou.

Evangelium: Matouš 2, 1-12

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: »A ty, Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.«“ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Verše k obětování: Žalm 72, 10-11

Králové Taršíše a ostrovů přinesou dary, budou odvádět daň králové Šeby a Seby. Všichni králové se mu budou klanět, všechny národy mu budou sloužit.

Verš k požehnání: Matouš 2, 2

Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, svým světlem nás veď, ať vírou poznáváme a láskou přijímáme kříž i slávu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 226, 221, 222, 319, 210

1. NEDĚLE PO ZJEVENÍ – KŘTU PÁNĚ

7. – 13. ledna

Miluješ spravedlnost, nenávidíš zvlí; proto tě, božský, pomazal Bůh tvůj olejem veselí nad tvoje druhy.
(Žalm 45, 8)

První čtení z Písma: Izajáš 42, 1-7

„Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům. Nekřičí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy. Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon.“ Toto praví Bůh Hospodin, který stvořil nebesa a rozláhl je, zemi překlenul i s tím, co na ní vzhází, jenž dává dech lidu na ní a ducha těm, kdo po ní chodí: „Já Hospodin jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům, abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.“

Tužby

2. Abychom náš křest si připomínali a zpytováním svědomí sebe sama očišťovali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby z nás Duch svatý učinil statečné vyznavače pravdy Boží a zákona Kristova, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, křtem v Jordánu jsi prohlásil Ježíše svým milovaným Synem a pomazal jsi ho Duchem svatým. Dej všem pokřtěným v jeho jméno, ať zachovávají křestní slib a přijímají ho za Spasitele! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Skutky 10, 34-43

Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. Dobře víte, co se dělo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblově, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na

kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“ Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli.

Evangelium: Matouš 3, 13-17

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu již Jan nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Verše k obětování: Žalm 118, 25-27

Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo.

Verš k požehnání: Marek 1, 11

Z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nás nebeské světlo vždy a všude osvětluje, abychom s čistou myslí poznávali a s pravou láskou přijímali svátost večeře Páně, na níž nám ze své milosti dáváš účast. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 155, 36, 112, 170, 335

2. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (2. V MEZIDOBÍ)

14. – 20. ledna

Hospodin seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy. Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná. (Žalm 107, 20-21)

První čtení z Písma: Izajáš 49, 3.5-6

Hospodin mi řekl: „Ty jsi můj služebník, Izrael, v tobě se oslavím.“ A nyní praví Hospodin, který mě vytvořil jako svého služebníka už v životě matky, abych k němu přivedl Jáкова nazpět, byť i nebyl shromážděn Izrael. Stal jsem se váženým v Hospodinových očích, můj Bůh je záštita moje. On dále řekl: „Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákovovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.“

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvůj Syn je světlem světa. Dej, ať se na nás odráží světlo jeho slávy, abychom byli světlem naší zemi! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1, 1-9

Pavel, z vůle Boží povoláný apoštol Krista Ježíše, a bratr Sosthenes církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláným svatým, spolu se všemi, kteří vyzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, ať jsou shromážděni kdekoliv, jinde či u nás: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši; on vás obohatil ve všem, v každém slovu i v každém poznání. Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno, takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus. On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni. Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.

Evangelium: Jan 1, 29-42

Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa. To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve než já. Já jsem nevěděl, kdo to je, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby ho poznal Izrael.“ Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: »Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.« Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“ Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.“ Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: „Co chcete?“ Řekli mu: „Rabbi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?“ Odpověděl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těchto dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).“

Verše k obětování: Žalm 66, 1.16

Hlahol Bohu, celá země! Pějte žalmy k slávě jeho jména. Pojďte, slyšte, všichni bohabojní, budu vám vyprávět, co mi Bůh prokázal.

Verše k požehnání: Jan 1, 41.42

Ondřej vyhledal svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše.“ A přivedl ho k Ježíšovi.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať živení tvým slovem a svátostmi se připravujeme na splnění tvých zaslíbení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 43, 185, 188

3. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (3. V MEZIDOBÍ)

21. – 27. ledna

Budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, protože Hospodin vybuduje Sijón a ukáže se ve své slávě. (Žalm 102, 16-17)

První čtení z Písma: Izajáš 8, 23-9, 3 (9, 1-4)

Avšak tato sklíčená země ponurá nezůstane. Jako zprvu byla země Zabulón a země Neftalí zlehčena, tak nakonec bude přivedena ke cti s Přímořím a Zajordáním i Galileou pronárodů. Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš jako v den Midjánu.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, milostivě dej, ať odpovídáme na zavlání našeho Spasitele a zvěstujeme všem lidem dobrou zprávu o spasení, aby se nad naší zemí zjevila sláva jeho velikého díla! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1, 10-18

Prosím vás, bratři, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení. Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratří, že jsou mezi vámi spory. Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu. Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo? Děkuji Bohu, že jsem nikoho z vás nepokřtil kromě Krispa a Gaia; tak nemůže nikdo říci, že jste byli pokřtěni v moje jméno. Pokřtil jsem i rodinu Štěpánovu. Jinak už nevím, že bych byl ještě někoho pokřtil. Kristus mě totiž neposlal křtít, ale zvěstovat evangelium, ovšem ne moudrostí slov, aby Kristův kříž nepozbyl smyslu. Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží.

Evangelium: Matouš 4, 12-23

Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalím, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izajáše: „Země Zabulón a Neftalím, směrem k moři za Jordánem, Galilea pohanů – lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.“ Od té chvíle začal Ježíš kázat: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali síť a šli za ním. O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť; a povolal je. Ihned opustili loď i svého otce a šli za ním. Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu.

Verše k obětování: Žalm 118, 16-17

Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.

Verše k požehnání: Matouš 4, 19-20

Pán řekl: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Oni hned zanechali své síť a šli za ním.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že mezi nás štědře rozděluješ své dary. Dopřej nám, ať na sobě zakoušíme jejich účinnost! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 97, 9, 71, 186, 192, 312

4. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (4. V MEZIDOBÍ) 28. ledna – 3. února

Hospodine, zachraň nás, Bože náš, shromáždí nás z pronárodů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem. (Žalm 106, 47)

První čtení z Písma: Micheáš 6, 1-4.8

Slyšte nyní, co praví Hospodin: Povstaň, veď soud s horami, nechť slyší pahorky tvůj hlas! Slyšte Hospodinův spor, hory i nepohnutelné základy země! Hospodin vede spor se svým lidem, činí výtky Izraeli: Lide můj, co jsem ti udělal? Jaké potíže jsem ti působil? Odpověz mi. Vždyť jsem tě vyvedl z egyptské země, vykoupil jsem tě z domu otroctví, poslal jsem před tebou Mojžíše, Árona a Mirjam. Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty vládneš všemu na nebi i na zemi. Milostivě přijmi prosby svého lidu a daruj nám svůj mír! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma (varianta I): 1. Korintským 1, 18-25

Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. Je psáno: „Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou.“ Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím? Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí. Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřížovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolané, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.

Druhé čtení z Písma (varianta II): 1. Korintským 1, 26-31

Pohleďte, bratři, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic – aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem. Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením, jak je psáno: „Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.“

Evangelium: Matouš 5, 1-12

Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.“

Verš k obětování: Žalm 92, 1

Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy, hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost.

Verše k požehnání: Matouš 5, 8-10

Pán řekl: „Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nás dary chleba a kalicha odpoutají od pozemských vášní a stále nás posilují jako nebeská mana na cestě do tvého věčného království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 37, 84, 60, 173, 177

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU (HROMNICE)

2. února

Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, tak i tvoje chvála zní až do končin země. O čem jsme slýchali, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha. (Žalm 48, 10-11.9)

První čtení z Písma: Malachiáš 3, 1-5

„Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno. Tavič usedne a pročistí stříbro, pročistí syny Léviho a přetaví je jako zlato a stříbro. I budou patřit Hospodinu a spravedlivě přinášet obětní dary. Obětní dary Judy a Jeruzaléma budou pak Hospodinu vítány jako za dávných dnů, jako v dřívějších letech. Předtím vás však přijdu soudit, rychle usvědčím cizoložníky a čaroděje, křivopřísežníky, utiskovatele námezdníků, vdov a sirotků, ty, kdo odpírají právo bezdomovci a mě se nebojí, praví Hospodin zástupů.“

Tužby

2. Aby všichni lidé v Ježíši Kristu svého Spasitele našli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Božimu Synu s vírou a nadějí se odevzdali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, jako byl tvůj jednorozený Syn uveden do jeruzalémského chrámu, dej, ať nás s čistým srdcem uvede k tobě! Osviř nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Židům 2, 14-18

Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových. Proto musil být ve všem jako jeho bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Evangelium: Lukáš 2, 22-40

Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu“ – a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata. V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužrjí smrti, dokud nespatrii Hospodinova Mesiáše. A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“ Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.

Verš k obětování: Žalm 45, 3

Z tvých rtů se line milost, proto ti Bůh navěky žehná!

Verše k požehnání: Lukáš 2, 30-31

Mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať svátost chleba a kalicha, kterou jsi nám daroval, v nás působí jako uzdravující lék a pomáhá k upevnění našeho vykoupeného života! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána.

Vhodné písně: 121, 67, 65, 70

5. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (5. V MEZIDOBÍ)

4. – 10. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář *Poslední neděle po Zjevení*.

*Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodínem, který nás učinil.
On je náš Bůh.* (Žalm 95, 6-7)

První čtení z Písma (varianta I): Izajáš 58, 6-9a

Toto praví Hospodin: „Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: »Tu jsem!«

První čtení z Písma (varianta II): Izajáš 58, 9b-12

Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozcící prst a ničemná slova, budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodínu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodínu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, vysvoboď nás z pout našich hříchů a daruj nám svobodný život ve svém Synu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 2, 1-9

Ani já, bratři, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadenenými slovy nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřížovaného. Přišel jsem k vám slabý, s velkou bází

a chvěním; má řeč a mé kázání se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží. Moudrosti učíme, ale jen ty, kteří jsou dospělí ve víře – ne ovšem moudrosti tohoto věku či vládců tohoto věku, spějících k záhubě, nýbrž moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení. Tu moudrost nikdo z vládců tohoto věku nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“

Evangelium: Matouš 5, 13-20

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by však zachovával a učil, bude v království nebeském vyhlášen velkým. Neboť pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.“

Verše k obětování: Žalm 17, 5-7

Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly. K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, skloň ke mně ucho, slyš, co říkám. Ukaž divy svého milosrdenství, Spasiteli těch, kdo před útočníky se k pravici tvé utíkají.

Verš k požehnání (varianta I): Žalm 43, 4

Přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 5, 16

Pán řekl: „Ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať dosáhneme plné míry spásy, jejíž příslib jsme přijali v tajemství chleba a kalicha! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 35, 51, 83, 85, 301

6. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (6. V MEZIDOBÍ)

11. – 17. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář *Poslední neděle po Zjevení*.

Bud' mi skálou záštitnou, bud' opevněným domem pro mou spásu. Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, veď mě pro své jméno a doved' mě k cíli. (Žalm 31, 3-4)

První čtení z Písma: Deuteronomium 30, 15-20

Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo; když ti dnes přikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit. Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho živi v zemi, kam přecházíš přes Jordán, abys ji obsadil. Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů, abys mohl sídlit v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty jsi posilou všech, kdo v tebe věří. Milostivě přijmi naše modlitby, neboť jsme slabí a bez tebe nemůžeme činit nic dobrého. Svou milostí nám pomáhej zachovávat tvá přikázání, abychom se ti líbili v myšlenkách i ve skutcích! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 3, 1-9

Já jsem k vám, bratři, nemohl mluvit jako k těm, kteří mají Ducha, nýbrž jako k těm, kteří myslí jen po lidsku, jako k nedospělým v Kristu. Mlékem jsem vás živil, pokrm jsem vám jíst nedával, protože jste jej nemohli snést – ani teď ještě nemůžete, neboť dosud patříte světu. Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé? Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa? Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst; a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo

sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu. Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba.

Evangelium: Matouš 5, 21-37

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: »Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.« Já však pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému pecku. Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar. Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalárníkovi a byl bys uvržen do vězení. Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře. Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Nezcizoložíš.« Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci. Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. Také bylo řečeno: »Kdo propustí svou manželku, ať jí dá rozlukový lístek!« Já však vám pravím, že každý, kdo propouští svou manželku mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou ženou oženil, cizoloží. Dále jste slyšeli, že řečeno bylo otcům: »Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Hospodinu přísahy své.« Já však vám pravím, abyste nepřísahali vůbec; ani při nebi, protože nebe je trůn Boží; ani při zemi, protože země je podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále; ani při své hlavě nepřísahej, protože nemůžeš způsobit, aby ti jediný vlas zbělel nebo zčernal. Vaše slovo buď »ano, ano – ne, ne«; co je nad to, je ze zlého.“

Verše k obětování: Matouš 5, 23-24

Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.

Verše k požehnání: Žalm 119, 12-13

Požehnan buď, Hospodine, vyučuj mě v tom, co nařizuješ. Mé rty budou vypravovat o všech soudech tvých úst.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás u svého stolu sytíš nebeskou radostí a pokojem. Dej, ať neustále toužíme po pravém životě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 48, 54, 182, 291, 295, 307

7. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (7. V MEZIDOBÍ)

18. – 24. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář Poslední neděle po Zjevení.

Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou. Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.
(Žalm 13, 5-6)

První čtení z Písma: Leviticus 19, 1-2.17-18

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý. Nebudeš ve svém srdci chovat nenávisť ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu. Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.“

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, učíš nás, že bez lásky naše skutky nic nejsou. Prosíme tě, vlij do našich srdcí svou lásku – ten největší dar, pravé pouto pokoje a všech ctností! Co bylo mrtvé, poté před tebou ožije. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 3, 10-11.16-23

Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy. Ať nikdo sám sebe neklame. Domnívá-li se někdo z vás, že je v tomto světě moudrý, ať se stane bláznem, aby se stal opravdu moudrým. Moudrost tohoto věku je bláznovstvím před Bohem, neboť je psáno: „Nachtatá moudré na jejich vychytralost“; a jinde: „Hospodin zná úmysly moudrých a ví, že jsou marné.“ A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše, ať Pavel nebo Apolos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží.

Evangelium: Matouš 5, 38-48

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Oko za oko, zub za zub.« Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej. Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.« Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Verš k obětování: Žalm 5, 3

Pozornost mi věnuj, když o pomoc volám, můj Králi a můj Bože, vždyť se modlím k tobě!

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 9, 2-3

O všech tvých divuplných činech chci vypravovat, budu se radovat, jásosem oslavovat tvé jméno, Nejvyšší.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 5, 48

Pán řekl: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, ze své veliké štědrosti nás naplňuješ vším dobrým. Prosíme tě, obdaruj nás plnou mírou spásy, ať můžeme navěky chválit jméno Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 8, 12, 21, 73, 86, 200, 308

8. NEDĚLE PO ZJEVENÍ (8. V MEZIDOBÍ)

25. – 29. února

Následuje-li po této neděli Popeleční středa, použijte se formulář Poslední neděle po Zjevení.

Hospodin mě podepíral, učinil mě volným, ubránil mě, protože si mě oblíbil.

(Žalm 18, 19-20)

První čtení z Písma: Izajáš 49, 8-9b.13-16a

Toto praví Hospodin: „Odpovím ti v čase přízně, pomohu ti v den spásy, budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu, abys pozvedl zemi a zpusťovaná dědictví vrátil, abys řekl vězňům: »Vyjděte«, těm, kdo jsou v temnotách: »Ukažte se!« Plesejte, nebesa, a já-sej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými! Sijón říkával: »Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.« Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále.“

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, kéž bychom ti za vše děkovali a nebáli se ničeho, než že bychom tě ztratili! Víme, že o nás pečuješ. Proto ti svěřujeme naše starosti a prosíme tě, ochraňuj nás před malověrností a úzkostí. Dej, ať temnotou smrtelného života pronikne světlo věčné lásky, kterou nám zjevuješ ve svém Synu! Osviř nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 4, 1-5

Ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. Od správců se nežádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. Mně tedy pramálo záleží na tom, soudíte-li mě vy nebo jakýkoliv lidský soud. Vždyť ani já nejsem soudcem sám nad sebou; ničeho si nejsem sice vědom, tím však ještě nejsem ospravedlněn, neboť mým soudcem je Pán. Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.

Evangelium: Matouš 6, 24-34

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“

Verš k obětování: Žalm 6, 5

Vrať se, Hospodine, braň mě, pro své milosrdenství mě zachraň!

Verš k požehnání: Matouš 6, 33

Pán řekl: „Hleďte především království Boží, a všechno ostatní vám bude přidáno.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať se častým přijímáním svátosti večere Páně stále více uskutečňuje dílo naší spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 40, 55, 62, 145, 171, 199

POSLEDNÍ NEDĚLE PO ZJEVENÍ – PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

před Popeleční středou

Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu!

(Žalm 100, 2)

První čtení z Písma: Exodus 24, 12-18

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vystup ke mně na horu a pobuď tam. Dám ti kamenné desky – zákon a přikázání, které jsem napsal, abys jim vyučoval.“ I povstal Mojžíš a Jozue, který mu přisluhoval, a Mojžíš vystoupil na Boží horu. Starším řekl: „Zůstaňte zde, dokud se k vám nevrátíme. Budou tu s vámi Áron a Chúr. Kdo něco má, ať se obrací na ně.“ Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak. A Hospodinova sláva přebývala na hoře Sínaji a oblak ji přikrýval po šest dní. Sedmého dne zavolal Hospodin na Mojžíše zprostřed oblaku. Hospodinova sláva se jevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory. Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Tužby pro dobu po Zjevení Páně

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, než měl tvůj Syn trpět, na svaté hoře jsi zjevil jeho slávu. Dej, ať vírou vidíme světlo jeho tváře! Posiluj nás, abychom nesli svůj kříž, a tak se mu stali podobnými. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 2. Petrův 1, 16-21

Nedali jsme se vést vymyšlenými bájemi, ale zvěstovali jsme vám slavný příchod našeho Pána Ježíše Krista jako očití svědkové jeho velebnosti. On přijal od Boha Otce čest i slávu, když k němu ze svrchované slávy zazněl hlas: Toto jest můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení. A tento hlas, který vyšel z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na svaté hoře. Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbřeskně den a jitřenka vám nevzejde v srdci. Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.

Evangelium: Matouš 17, 1-9

Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra a Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchejte.“ Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ale Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte a nebojte se.“ Oni pozvedli oči a neviděli už nikoho jiného, než Ježíše samotného. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých.“

Verše k obětování: Žalm 100, 2-3

Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem! Vězte, že Hospodin je Bůh.

Verš k požehnání: Matouš 17, 9

Pán řekl: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, pokorně tě prosíme, ať tvůj lid, který občerstvuješ svým slovem a svátostmi, tobě slouží životem, v němž budeš mít zalíbení. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 46, 49, 101, 146, 197

VELIKONOČNÍ DOBA

POPELEČNÍ STŘEDA – ZAČÁTEK POSTU

středa před nedělí Invocavit

Obřad popelce je variantou s ohledem na liturgický život obce. Následuje po kázání.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíká moje duše. Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. (Žalm 57, 2.4)

První čtení z Písma: Jóel 2, 12-18

Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem. Kdo ví, nepojme-li ho opět lítost a nezanechá-li za sebou požehnání, a zase budou obětní dary a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha. Trubte na polnici na Sijónu, uložte půst, svolujte slavnostní shromáždění! Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvete starce, shromážděte pacholátka i kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky. Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem pláčou kněží, sluhové Hospodinovi, ať prosí: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody. Proč se má mezi národy říkat: Kde je jejich Bůh?“ Horlivě se ujme Hospodin své země a se svým lidem bude mít soucit.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očištěním si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, který odpouštíš hříchy všem kajícím, stvoř nám nová a pokorná srdce, abychom naši hříšnost uznali, hříchů litovali, a tak získali naprosté odpuštění od tebe. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 2. Korintským 5, 20b-6, 2

Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, vždyť je psáno: „V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.“ Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!

Evangelium: Matouš 6, 1-6.16-18

Ježíš řekl: „Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budit pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“

Uvedení do obřadu popelce

Sestry a bratři, první křesťané s velikou zbožností slavili dny utrpení a vzkříšení Páně a na velikonoční svátky se připravovali pokáním a postem. Postní čas sloužil i k vyučování katechumenů před přijetím svátosti křtu. Poskytoval také příležitost hříšníkům, vyloučeným z obce věřících, aby se usmířili skrze svátost pokání s Bohem i s lidmi a vrátili se do společenství církve. Všichni si tak mohli vzít k srdci poselství evangelia o milosti Boží, která upřímné kajícíky obdarovává odpuštěním hříchů ve jménu Ježíše Krista. Každý křesťan pokáním obnovuje svou víru. Proto vás vyzývám k zachování svatého postu – k sebezpytování, kajícínosti, modlitbě, zdrženlivosti, sebezapření, rozjímání nad Písmem svatým. Abychom naše pokání věrohodně začali, skloňme se společně před Hospodínem, naším Stvořitelem a Vykupitelem.

Znamení popela

Ztišme se k modlitbě: Bože, stvořil jsi nás z prachu země. Dej, ať je nám tento popel znamením naší smrtelnosti a znamením pokání, abychom pamatovali na to, že jen

z tvého milostivého obdarování je nám zaslíben život věčný. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele. Amen.

Duchovní vyzve přítomné, aby ti z věřících, kteří si přejí přijmout znamení popela, předstoupili před stůl Páně. Duchovní je označí na čele popelem ve tvaru kříže, což doprovodí slovy:

Označení popelem (varianta I): Genesis 3, 19

Pamatuj, člověče, že prach jsi a v prach se navrátíš.

Označení popelem (varianta II): Marek 1, 15

Čiňte pokání a věřte evangeliu.

Po skončení obřadu popela si duchovní očistí ruce. Po sloce písni pokračuje liturgie obětováním.

Verše k obětování: Žalm 30, 2.3

Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin. Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravil's mě.

Verše k požehnání: Žalm 1, 2.3

Kdo nad zákonem Hospodinovým rozjímá ve dne i v noci, vydá své ovoce v pravý čas.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, dej, ať nám svátost večere Páně poskytne pomoc, aby náš půst byl tobě milý a prospěl nám jako lék proti hříchu. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 29, 30, 73, 322, 323

1. NEDĚLE POSTNÍ (INVOCAVIT)

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti. (Žalm 91, 15-16)

První čtení z Písma: Genesis 2, 15-17; 3, 1-7

Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: »Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.«“ Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.

3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, tvůj milovaný Syn obstál, když ho ďábel pokoušel. Pospěš nám na pomoc, neboť i na nás útočí různá pokušení. Dej, ať my všichni, jejichž slabost znáš, nalezneme záchranu ve tvé síle! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 5, 12-19

Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. Hřích byl ve světě už před zákonem, ač se hřích nezapočítává, pokud není zákon. Smrt však vládla od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kdo hřešili jiným způsobem než Adam. On je protějšek toho, který měl přijít. S milostí tomu však není tak jako s proviněním. Proviněním toho jediného, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrnula mnohé Boží milost, milost darovaná v jediném člo-

věku, Ježíši Kristu. A s darem milosti tomu není jako s následky toho, že jeden zhřešil. Soud nad jedním proviněním vedl k odsouzení, kdežto milost po mnohých proviněních vede k ospravedlnění. Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista. A tak tedy: Jako jediné provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život. Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.

Evangelium: Matouš 4, 1-11

Ježíš byl Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Tu ho vezme ďábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!“ Ježíš mu pravil: „Je také psáno: Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.“ Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“ V té chvíli ho ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

Verš k obětování: Žalm 91, 4

Hospodin tě přikryje svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště, pavézou a krytem je ti jeho věrnost.

Verš k požehnání (varianta I): Žalm 91, 2

Říkám o Hospodinu: Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 4, 10b

Pán řekl: „Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, zbav nás hříšných zvyklostí a daruj nám účast na tajemství spásy, jejímž příslibem nám jsou svátostné dary chleba a kalicha. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 156, 246, 324

2. NEDĚLE POSTNÍ (REMINISCERE)

Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti; ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

(Žalm 25, 6.2b.22)

První čtení z Písma: Genesis 12, 1-4a

I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.

3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, tvé milosrdenství je věčné! Buď milostiv ke všem, kdo sešli z tvých cest, a přiveď je nazpět do náruče svého milovaného Syna. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 4, 1-5.13-17

Co tedy řekneme o Abrahamovi, našem tělesném praotci? Čeho dosáhl? Kdyby Abraham dosáhl spravedlnosti svými skutky, měl by se čím chlubit – ale ne před Bohem! Co říká Písmo? „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ Kdo se vykazuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti. Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost. Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry. Kdyby dědici byli ti, kteří stavějí na zákoně, byla by víra zbavena smyslu a zaslíbení zrušeno. Zákon s sebou nese Boží hněv: kde není zákon, není ani přestoupení zákona. Proto mluvíme o spravedlnosti z víry, aby bylo jasné, že je to spravedlnost z milosti. Tak zůstane v platnosti zaslíbení dané veškerému potomstvu Abrahamovu – nejen těm, kdo stavějí na zákoně, ale i těm, kdo následují Abrahama vírou. On je otcem nás všech, jak je psáno:

„ustanovil jsem tě za otce mnohých národů“. Je naším otcem před tváří toho, v nějž uvěřil, před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není.

Evangelium: Jan 3, 1-17

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když už je starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ Nikodém se ho otázal: „Jak se to může stát?“ Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. Jestliže nevěříte, když jsem vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských? Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.“

Verše k obětování: Žalm 119, 47-48

Tvá přikázání jsou pro mne potěšením, já jsem si je zamiloval. Dlaně vztahuji k tvým přikázáním, já jsem si je zamiloval.

Verš k požehnání: Jan 3, 16

Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, dej, abychom obcerstveni tvými svátostmi tobě důstojně sloužili příkladným životem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 46, 47, 235, 236, 306

3. NEDĚLE POSTNÍ (OCULI)

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrát ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak poníženy. (Žalm 25, 15-16)

První čtení z Písma: Exodus 17, 3-7

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: „Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umořil žízní?“ Mojžíš úpěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují.“ Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi. Já tam budu stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.“ Mojžíš to udělal před očima izraelských starších. To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokušení a Svár) podle sváru Izraelců a protože pokoušeli Hospodina pochybováním: „Je mezi námi Hospodin, nebo není?“

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, my nemáme sil, abychom si sami pomohli. Posiluj nás a ochraňuj před poskvrnou těla i duše! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 5, 1-8

Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží. A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje. A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Evangelium: Jan 4, 5-42

Ježíš přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi; tam byla Jákobova studna. Unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká, kde tedy vezmeš tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žížeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ Žena mu řekla: „Nemám muže.“ Nato jí řekl Ježíš: „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!“ Ježíš jí odpoví: „Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. Bůh je duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všecko.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem to – ten, který k tobě mluví.“ Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl „nač se ptáš“ nebo „proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán a odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všecko, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho prosili jeho učedníci: „Mistře, pojez něco!“ On jim řekl: „Já mám k nasycení pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci si mezi sebou říkali: „Přinesl mu snad někdo něco k jídlu?“ Ježíš jim řekl: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou žně? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohledte na pole, že již zbělela ke žni. Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozsévač i žnec. Přitom je pravdivé rčení, že jeden rozsévá a druhý žne. Já jsem vás poslal, abyste žali tam, kde jste nepracovali. Jiní pracovali a vy v jejich práci pokračujete.“ Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: „Všecko mi řekl, co jsem dělala.“ Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho,

aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. Oné ženě pak říkali: „Teď už věříme ne proto, cos nám o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.“

Verše k obětování: Žalm 19, 9-11

Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Jeho řády jsou sladší než med, než včelí med z plástve. Jsou poučením i pro tvého služebníka.

Verš k požehnání: Jan 4, 14

Pán řekl: „Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti, že dáváš nám účast na svatém tajemství večeře Páně. Očisti nás ode všech hříchů a vysvoboď z každého nebezpečí! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 68, 75, 76, 238, 201

4. NEDĚLE POSTNÍ (LAETARE)

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sát do sytosti potěšení z jejich prsů.
(Izajáš 66, 10-11)

První čtení z Písma: 1. Samuelova 16, 1b.6-7.10-13

Hospodin řekl Samuelovi: „Napln svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“ Když Samuel spatřil Eliába, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.“ Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“ A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odpověděl: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho! To je on.“ Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, poslal jsi svého Syna, aby se stal pravým životodárným chlebem světu. Dávej nám ten chléb stále, ať žije v nás a my v něm! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 5, 8-14

I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. Žijte proto jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu. Nepodílejte se na neúčinných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem. O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit. Když se však ty věci správně pojme-

nují, je jasné, oč jde. A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.

Evangelium: Jan 9, 1-41

Cestou uviděl Ježíš člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe.“ (To jméno znamená Poslaný.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří jej dříve vídali žebrat, se ptali: „Není to ten, kdo tu sedával a žebral?“ Jedni říkali: „Je to on.“ Jiní pak: „Není, ale je mu podobný.“ On sám řekl: „Jsem to já.“ I řekl mu: „Jak to, že se ti otevřely oči?“ Odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, potřel mi oči a řekl mi: »Jdi k Siloe a umyj se!« Šel jsem tedy, umyl jsem se a vidím.“ Řekli mu: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedou toho, který byl dříve slepý, k farizeům; toho dne, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla totiž sobota. Proto se ho farizeové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: „Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím.“ Někteří z farizeů říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní naopak říkali: „Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?“ A došlo mezi nimi k roztržce. Řekli tedy znovu tomu slepému: „Za koho ty jej pokládáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé nevěřili, že byl slepý a že prohlédl, dokud si nezavolali jeho rodiče a nezeptali se jich: „Je to váš syn, o němž říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že nyní vidí?“ Rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Jak to, že nyní vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, také ne. Jeho se zeptejte, je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To řekli jeho rodiče, protože se báli Židů, neboť Židé se usnesli, aby ten, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto řekli jeho rodiče: „Je dospělý, zeptejte se ho!“ Zavolali tedy ještě jednou toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu: „Vyznej před Bohem pravdu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ Odpověděl: „Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím.“ Řekli mu: „Co s tebou učinil? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Již jsem vám to řekl, ale vy jste to nevzali na vědomí. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něho: „Ty jsi jeho učedník, ale my jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je právě divné: Vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči! Víme, že hříšníky Bůh neslyší; slyší však toho, kdo ctí a činí jeho vůli. Co je svět světem, nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepého od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nemohl by nic takového učinit.“

Odpověděli mu: „Celý ses narodil v hříchu, a nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane,“ a padl před ním na kolena. Ježíš řekl: „Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.“ Farizeové, kteří tam byli, to slyšeli a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: »Vidíme.« A tak zůstáváte v hříchu.“

Verš k obětování: Žalm 135, 6a

Všechno, co Hospodin chce, to činí na nebesích i na zemi.

Verš k požehnání: Jan 9, 11

Pán udělal bláto a potřel mi oči. Umyl jsem se a vidím. Uvěřil jsem Bohu.

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, pomoz nám, ať svaté dary chleba a kalicha přijímáme s upřímnou zbožností a věřícím srdcem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 52, 82, 87, 180, 245, 312, 323

5. NEDĚLE POSTNÍ (JUDICA)

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záłudným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože.

(Žalm 43, 1-2)

První čtení z Písma: Ezechiel 37, 12-14

Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočínutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův.“

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, daruj nám svou milost, ať posloucháme tvá přikázání a toužíme po tvých zaslíbeních, abychom se v proměnách času drželi pravých radostí! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8, 8-11

Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

Evangelium: Jan 11, 1-45

Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betánie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána vzácným olejem a nohy mu otřela svými vlasy; a její bratr Lazar byl nemocen. Sestry mu vzkázaly: „Pane, ten, kterého máš rád,

je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven.“ Ježíš Martu, její sestru i Lazara miloval. Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl. Teprve potom řekl svým učedníkům: „Pojďme opět do Judska!“ Učedníci mu řekli: „Mistře, není to dávno, co tě chtěli Židé ukamenovat, a zase tam chceš jít?“ Ježíš odpověděl: „Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, neboť vidí světlo tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtá, poněvadž v něm není světla.“ To pověděl a dodal: „Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit.“ Učedníci mu řekli: „Pane, spí-li, uzdraví se.“ Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku. Tehdy jim Ježíš řekl: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!“ Tomáš, jinak Didymos, řekl ostatním učedníkům: „Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, necelou hodinu cesty, a mnozí z Židů přišli k Marii a Martě, aby je potěšili v jejich zármutku nad jejich bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Řekla mu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Řekla mu: „Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ S těmi slovy odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Je tu Mistr a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž ještě nedošel do vesnice a byl na tom místě, kde se s ním Marta setkala. Když viděli Židé, kteří byli s Marií v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, vzrušilo ho to a rozhorlen řekl: „Kam jste ho položili?“ Řekli mu: „Pane, pojd se podívat!“ Ježíšovi vstoupily do očí slzy. Židé říkali: „Hle, jak jej miloval!“ Někteří z nich však řekli: „Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?“ Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Zvedněte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu řekla: „Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“ Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Když to řekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojd ven!“ Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho.

Verš k obětování: Žalm 119, 107

Byl jsem velice pokořen, Hospodine, podle svého slova mi zachovej život.

Verš k požehnání: Jan 11, 26

Pán řekl: „Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.“

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, svou ustavičnou pomocí ochraňuj nás, které jsi obcerstvil svatými dary chleba a kalicha! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 63, 118, 88, 244, 163, 176, 179, 324

6. NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ (PALMARUM)

Květnou (Pašijovou) nedělí začínají obřady Svatého týdne. Obřad kladení ratolestí ke stolu Páně spojený s četbou evangelia o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma je variantou s ohledem na liturgický život obce. Tento obřad se koná před zahájením vlastní liturgie.

*Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Král izraelský!
Hosanna na výsostech!* (Matouš 21, 9)

Kladení ratolestí ke stolu Páně

Ztišme se k modlitbě: Bože, chválíme tě za lásku, kterou jsi nás vykoupil skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, jenž dnešního dne slavně vstoupil do svatého města Jeruzaléma a byl provolán Mesiášem a Králem od lidí, kteří mu kladli do cesty své pláště a palmové ratolesti. Dej, ať tyto ratolesti, které v jeho jménu přinášíme, jsou nám znamením jeho vítězství! Kéž Krista jako svého Krále vždy vítáme a cestou do života věčného následujeme, toho, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Evangelium ke kladení ratolestí: Matouš 21, 1-11

Čtení svatého evangelia podle sepsání Matoušova: Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: »Pán je potřebuje.« A ten člověk je hned pošle.“ To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: „Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.“ Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“ Amen.

Pokud se obřad ratolestí nekoná, lze toto evangelium přečíst při liturgii namísto pašijí.

První čtení z Písma: Izajáš 50, 4-7

Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci. Pa-

novník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

Tužby postní

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Vykupiteli, ve své nekonečné lásce jsi nám poslal svého Syna. On vzal na sebe naše lidství. Svou obětí z nás sňal hříchy a ukázal nám příklad veliké pokory. Dej, abychom se nebáli jít cestou kříže a sdíleli s ním i slávu jeho vzkříšení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 2, 5-11

Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Evangelium (Pašije): Matouš 26, 14-27, 66

Jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, šel k velekněžím a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekli: „Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka.“ Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. Navečer usedl s Dvanácti ke stolu, a když jedli, řekl jim: „Amen, pravím vám, že jeden z vás mne zradí.“ Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad to nejsem já, Pane?“ On odpověděl: „Kdo se mnou omočil ruku v míse, ten mě zradí. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno; ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nena-

rodil!“ Na to řekl Jidáš, který ho zrazoval: „Jsem to snad já, Mistře?“ Řekl mu: „Ty sám jsi to řekl.“ Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.“ Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Tu jim Ježíš řekl: „Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: »Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda.« Po mém vzkříšení však vás předejdu do Galileje.“ Na to mu řekl Petr: „Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Petr prohlásil: „I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě.“ Podobně mluvili všichni učedníci. Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“ Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet. Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. Potom přišel k učedníkům a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje!“ Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho zatkněte.“ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdrav, Mistře,“ a políbil ho. Ježíš mu odpověděl: „Příteli, konej svůj úkol!“ Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uřadil mu ucho. Ježíš mu řekl: „Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“ V té hodině řekl Ježíš zástupům: „Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co psali proroci.“ A tu ho všichni učedníci opustili a utekli. Ti, kteří Ježíše zatkli, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší. Petr šel za ním zpovzdálí až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec. Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježí-

šovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva a vypovídali: „On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět.“ Tu velekněz vstal a řekl mu: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: „Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!“ Ježíš odpověděl: „Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uvidíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání! Co o tom soudíte?“ Jejich výrok zněl: „Je hoden smrti.“ Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře a říkali: „Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!“ Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: „I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!“ A on přede všemi zapřel: „Nevím, co mluvíš.“ Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: „Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem.“ On znovu zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Jistě i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!“ Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka.“ V tom zakokrhá kohout; tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal. Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život. Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi. Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velekněžím a starším a řekl: „Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!“ Ale oni mu odpověděli: „Co je nám po tom? To je tvoje věc!“ A on odhodil peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se. Velekněží sebrali peníze a řekli: „Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev.“ Uradili se tedy a koupili za ně pole hrnčířovo k pohřbívání cizinců. Proto se to pole jmenuje Pole krve až dodnes. Tak se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: „Vzali třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele; a dali ji za pole hrnčířovo, jak jim přikázal Hospodin.“ A { Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal. Tu mu řekl Pilát: „Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?“ On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil. O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli. Tehdy tam měli pověstného vězně jménem Barabáš. Když se zástupy shromáždily, řekl jim Pilát: „Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?“ Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti. Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“ Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili. Vladař jim řekl: „Koho vám z těch dvou mám propustit?“ Oni volali: „Barabáše!“ Pilát jim řekl: „Co tedy mám učinit s Ježíšem zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat!“

Namítl jim: „Čeho se vlastně dopustil?“ Ale oni ještě více křičeli: „Ukřižovat!“ Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: „Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc.“ A všechen lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a naše děti!“ Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci dovedli Ježíše do místodržitelství a svolali na něj celou setninu. Svlékli ho a oblékli mu nachový plášť, upletli korunu z trní a posadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“ Plivali na něj, brali tu hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. A odvedli ho k ukřižování. Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž. Když přišli na místo zvané Golgota, to znamená Lebka, dali mu napít vína smíchaného se žlučí; ale když je okusil, nechtěl pít. Ukřižovali ho a losem si rozdělili jeho šaty; pak tam stáli a střežili ho. Nad hlavu mu dali nápis o provinění: „To je Ježíš, král Židů.“ S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici. Kolemjdoucí ho uráželi; potrášali hlavou a říkali: „Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej znovu postavit, zachraň sám sebe; jsi-li Syn Boží, sestup s kříže!“ Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími. Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský – ať nyní sestoupí s kříže a uvěříme v něho! Spolehl se na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: »Jsem Boží Syn!«“ Stejně ho tupili i povstalci spolu s ním ukřižování. V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin. Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lama sabachtani?“, to jest: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo tu stáli: „On volá Eliáše.“ Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na tyč a dával mu pít. Ostatní však říkali: „Nech ho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a zachrání ho!“ Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skonal. A hle, chrámová opona se roztrhla v půli odshora až dolů, země se zatřásla, skály pukaly, hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena; vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjevili. Setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, když viděli zemětřesení a všechno, co se dělo, velmi se zděsili a řekli: „On byl opravdu Boží Syn!“ } Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby se o něj staraly; mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka synů Zebedeových. Když nastal večer, přišel zámožný člověk z Arimatie, jménem Josef, který také patřil k Ježíšovým učedníkům. Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát přikázal, aby mu je dali. Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna a položil je do svého nového hrobu, který měl vytesaný ve skále; ke vchodu hrobu přivalil veliký kámen a odešel. Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu. Nazítří, po pátku, shromáždili se velekněží a farizeové u Piláta a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života:

»Po třech dnech budu vzkříšen.« Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první.“ Pilát jim odpověděl: „Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za dobré.“ Oni odešli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.

V případě časové tísně lze přečíst pouze text uvedený v závorkách (Matouš 27, 11-54).

Verše k obětování: Žalm 69, 21-22

Srdce potupou mi puká. Na soucit jsem čekal, ale marně; na ty, kdo by potěšili – ne našel se nikdo. Do jídla mi dali žluč, když jsem žíznil, dali mi pít ocet.

Verš k požehnání: Matouš 26, 42

Pán řekl: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“

Modlitba k požehnání

Bože, Vykupiteli, dej, ať přijímání duchovního pokrmu a nápoje posílí naši víru v jistotě, že máme spásu ve smrti a vzkříšení tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 239, 240, 326, 327

ZELENÝ ČTVRTEK – PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ

První den tzv. tridua (triduum sacrum - svaté třídnenní). Podle Janova evangelia Ježíš při Poslední večeři umýval učedníkům nohy. Obřad umývání nohou je variantou s ohledem na liturgický život obce. Následuje po kázání.

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.
(Galatským 6, 14)

První čtení z Písma: Exodus 12, 1-4.11-14

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce. Vyhlaste celé izraelské spopolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbliže jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomenu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.“

Tužby

2. Aby upřímným pokáním si naše srdce proměňoval a svou milost nám zachoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nás učinil hodnými přijímat posvátné dary chleba i kalicha vína a důstojně smrt Páně zvěstovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj milovaný Syn vpředvečer své smrti ustanovil svátost večeře Páně. Milostivě dej, ať ji s díky přijímáme na jeho památku, neboť v těchto svatých darech chleba a kalicha nám daroval příslib života věčného. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 11, 23-26

Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Evangelium: Jan 13, 1-15

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otcí; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce. Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil, Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všecko do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán. Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš odpověděl: „Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš.“ Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“ Ježíš odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Řekl mu Šimon Petr: „Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu řekl: „Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“ Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.“

Uvedení do služby umývání nohou

Sestry a bratři! V noci před svou smrtí ukázal Ježíš svým učedníkům příklad pokory, když jim umyl nohy. Naučil je tím, že síla a růst v životě Božího království se uskutečňuje službou lásky. Všichni si máme zapamatovat tento příklad, ale nejvíce je toho zapotřebí nám, které si Pán povolal k duchovenské službě. Proto zvu vás, kteří máte podíl na Kristově královském kněžství: Přistupte, abych já jako služebník mohl následovat příkladu svého Pána. A pamatujte si, že co bylo učiněno vám, máte i vy činit ostatním! Neboť sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.

Věřící, s nimiž byla předem domluvena účast na službě umývání nohou, sedí na předních místech, aby k nim duchovní mohl snadno přistoupit s nádobou na vodu. Během společného zpěvu písně před nimi duchovní poklekne, omyje jim nohy a osuší je.

Píseň: Kde je dobrota a láska (č. 313)

Kde je dobrota a láska, kde je dobrota, tam je také Bůh. Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Modlitba po umývání nohou

Pane Ježíši, ve své lásce jsi umyl nohy svým učedníkům. Proto tě prosíme: svou pomocí provázej naši pokornou službu, kterou jsi nám přikázal zachovávat. Jako jsme si zde nechali smýt vnější nečistotu, milostivě smyj z každého z nás vnitřní poskvěru hříchů - ty, jenž s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého žiješ a kraluješ po věky věků. Amen.

Verše k obětování: Žalm 118, 16-17

Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech.

Verše k požehnání: 1. Korintským 11, 24-25

Pán řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví. To čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, žes nás obcerstvil chlebem a kalichem spásy. Dej, ať slavením této památky, kterou konáme v nynějším pomíjivém životě, získáme darem věčný život ve věku budoucím! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána.

Vhodné písně: 122, 22, 241, 242, 243, 313, 325

VELKÝ PÁTEK – PAMÁTKA UTRPENÍ A SMRTI PÁNĚ

Druhý den tzv. tridua. Na Velký pátek se neslaví večere Páně. Čtou se pašije – svědectví o utrpení a smrti Ježíše Krista. Následující formulář je variantou s ohledem na liturgický život obce.

Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obkličuje; sápour se jako lev na mé ruce a nohy, mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem. Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv. Nebuď mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc!
(Žalm 22, 17-20)

Uvedení do velkopáteční liturgie

Milost Pána (†) Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi. / I s tebou Hospodin.

Ztišme se a dříve, než vyslechneme pašije našeho Pána, ve svých velkopátečních modlitbách pokorně přiznejme, že nejsme hodni přijmout milost Kristovy oběti, z níž vyrostla naše spása a nabídka k našemu vzkříšení k novému životu.

Doznání hříchů

Bože, Otče předobrá, tys nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žít podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovat na tvém díle, Tvůrce všemocný! My však často nedbáme svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necti, bližním svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hříchům svým a ze srdce jich litujeme, prosíme tě: odpusť nám a síly poskytni, abychom se k tobě vrátili, byli opět tvými dětmi a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl bráti na tvém království.

Rozhřešení

Jako služebník církve vyhlašuji nad vámi, kteří činíte pokání a jste smířeni s bližními i s každým Božím úradkem, naprosté odpuštění a zapomenutí vašich hříchů. Kristus vymazal dlužní úpis, který svědčil proti nám, a zcela jej přibil na kříž. Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy jsou přikryty. Amen.

Modlitba

Prosíme tě, nebeský Otče, milostivě shlédni na svůj lid, na svou rodinu, za kterou zrazen byl náš Pán Ježíš Kristus, vydán do rukou hříšníků a vytrpěl smrt na kříži. Nyní s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Píseň

První čtení: Izajáš 52, 13-53, 12

„Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznesse a vysoko se vyvýší. Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem. Avšak on pokropí mnohé pro národy krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“ Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se dny. „Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Píseň

Druhé čtení: Židům 4, 14-16; 5, 7-9

Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obět modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl

zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel. Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy.

Píseň

Evangelium (Pašije): Jan 18, 1-19, 42

Utrpení našeho Pána Ježíše Krista podle sepsání Janova: Ježíš odešel s učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci. Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval. Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všechno, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál tam s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile řekl „to jsem já“, couvli a padli na zem. Opět se jich otázel: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ Tak se mělo naplnit slovo: „Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.“ Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. Ježíš řekl Petrovi: „Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?“ Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid. Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel do nádvoří veleknězova domu. Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. Tu řekla služka vrátná Petrovi: „Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?“ On řekl: „Nepatřím.“ Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu řekl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni Židé, a nic jsem neříkal tajně. Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl.“ Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: „Tak se odpovídá veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?“ Annáš jej tedy poslal spoutaného veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál ještě u ohně a zahříval se. Řekli mu: „Nejsi i ty z jeho učedníků?“ On to zapřel: „Nejsem.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho, řekl: „Cožpak jsem tě s ním neviděl v zahradě?“ Petr opět zapřel a vtom zakokrhal kohout. Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časné zrána. Židé sami do

paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jít velikonočního beránka. Pilát k nim vyšel a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho a sudte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Není nám dovoleno nikoho popravít.“ To aby se naplnilo Ježíšovo slovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít. Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad Žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji uředníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům. Mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále.“ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec. Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličeje. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste viděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho ukřižujte! Já na něm vinu nenalézám.“ Židé mu odpověděli: „My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího.“ Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. Pilát řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“ Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Na dláždění, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám dát ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: „Ježíš Nazaretský, král židovský.“ Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo blízko

města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměls psát židovský král, nýbrž vydával se za židovského krále.“ Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.“ Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, od shora vcelku utkaný. Řekli mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme, čí bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: „Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metali los.“ To tedy vojáci provedli. U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce naplnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skončil. Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži – na tu sobotu totiž připadal veliký svátek – požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli sňati s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: „Ani kost mu nebude zlomena.“ A na jiném místě Písmo praví: „Uvidí, koho probodli.“ Potom požádal Piláta Josef z Arimatie – byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů – aby směl Ježíšovo tělo sejmut s kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo sňal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s vonnými látkami do lněných pláten, jak je tomu u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko. Pane Ježíši Kriste, pro svůj kříž smiluj se nad námi! Amen.

Pokud se na Květnou neděli nečetly pašije podle Matouše (viz formulář Květné neděle), mohou být na Velký pátek čteny namísto tradičních Janových pašijí.

Chvilé ticha, kázání a píseň

Přímluvné modlitby

Za pokoj Boží a za spásu našich duší, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za mír celého světa, za duchovní rozvíjení církví a za jednotu všech lidí, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za tento dům modlitby, za ty, kdo do něj vstupují ve víře, zbožnosti a bázni Boží, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za pastýře církví, za jejich rozhodování a službu v Kristu, za všechen Boží lid a ty, kdo konají dílo Páně, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za naši vlast a její představitele a za všechny, kdo spravují veřejné záležitosti, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za naše město (naši obec) a za všechny, kteří zde bydlí, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za zdravý vzduch, plodnost země a za pokojné časy, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za všechny, kdo jsou na cestách, za bezdomovce, za nemocné, zarmoucené, za sirotky a vdovy, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za chudé, trpící a vězněné, za klesající na duchu a trpící pokušením, za nemocné a umírající a jejich spásu, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za vysvobození ze všech zármutků, pohrom, nebezpečí a tísně, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Za naše zesnulé, aby přišli na místo věčného odpočínutí a pokoje, modleme se k Hospodinu: / Smiluj se, Hospodine. /

Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému, po věky věků. Amen.

Následující text - tradičně nazývaný ›Výčitky‹ či ›Žaloby Páně‹, není závaznou částí obřadu.

Meditace nad utrpením Páně

Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! Já jsem tě vyvedl z Egypta, a tys mě za to přibil na kříž. Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil? / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi! /

Já jsem tě čtyřicet let vedl pouští, živil tě manou a dovedl tě do země pozeňnané, a tys mě za to přibil na kříž. / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi! /

Což jsem ti mohl učinit víc? Vždyť jsem se o tebe staral jako o svou vinici, krásnou a milovanou. Ale tvé víno ztrpklo: octem jsi hasil mou žízeň a mé srdce jsi probodl kopím. / Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi! /

Já jsem pro tebe stíhal ranami Egypt a pobil jeho prvorozené, a tys mě za to bičoval a vydal na smrt. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě vyrval z rukou faraónových a vysvobodil tě z Egypta, a tys mě vydal do rukou velerady. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem ti otevřel cestu mořem, a tys otevřel kopím mou hrud'. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě v oblakovém sloupu vedl pouští, a tys mě vlekl před Pilátův soud. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě vodil jako pastýř a sytil tě manou, a tys mě tloukl a nasýtil potupou. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem ti ve skále otevřel pramen vody živé, a tys hasil mou žízeň žlučí a octem. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem kvůli tobě rozdrtil krále země Kanaán, a tys holí rozbil mou tvář. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě povýšil na lid královský, a tys mě korunoval korunou z trní. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Já jsem tě proslavil svými velikými skutky, a tys mě za to přibil na kříž. / Lide můj, co jsem ti učinil? Řekni, čím jsem tě zarmoutil! /

Píseň

Modlitba Páně

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé! Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi! Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečná modlitba

Prosíme tě, nebeský Otče: Pro utrpení, kříž a smrt svého Syna daruj milosrdenství a milost živým, odpuštění a odpočinutí zesnulým, své církvi pokoj a jednotu a nám hříšníkům život věčný. On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Požehnání

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Požehnání všemohoucího Boha Otce a mír (†) Ježíše Krista i milost Ducha svatého nechť sestoupí na nás a zůstane nám i budoucím. / Po věky věků.

Vyslání

Jděte ve jménu Páně a připravujte se na jeho slavné vzkříšení ve svých životech. Kéž všichni spolu s Kristem vstaneme k novému životu. Amen.

Vhodné písně: 130, 244, 245, 247, 322, 327

BÍLÁ SOBOTA – VIGILIE HODU BOŽÍHO VELIKONOČNÍHO

Začátek třetího dne tzv. tridua. Velikonoční vigilie začíná nejdříve po západu slunce (Patriarcha Karel Farský doporučoval o půl desáté večer). Slavnost světla je variantou s ohledem na liturgický život obce. Věřící se shromáždí před vchodem do sboru kolem ohně nebo ve sborové předsíni u rozžaté svíce. Světla ve sboru jsou zhasnutá.

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Kámen, jež zavrhlí stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky. Aleluja!
(Žalm 118, 1.22-23)

Uvedení do vigilie

Tuto vigilii konáme ve jménu Otce i (†) Syna i Ducha svatého. Amen.

Sestry a bratři, o dnešní veliké a svaté noci přešel Ježíš ze smrti do života. Proto jsme se shromáždili - podobně jako v církvích po celém světě – ke společnému bdění a modlitbám. Nastala Pascha (Přejítí) našeho Pána. Světlem, slovem, vodou, chlebem a vínem oslavujeme jeho vítězství nad smrtí v očekávání jeho slavného návratu.

SLAVNOST SVĚTLA

Příprava velikonoční svíce

Ztišme se k modlitbě: Bože náš, skrze svého Syna jsi udělil svému lidu světlo své slávy. Děkujeme ti za tento nový oheň (toto nové světlo) a dej, ať o velikonočních svátcích zahoříme nebeskými tužbami, abychom s čistou duší dospěli až ke slavnosti věčné slávy. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Na velikonoční svíci (paškálu) duchovní vyryje kříž, řecká písmena Alfa a Omega a letopočet:

Kristus včera i dnes – začátek i konec – alfa i omega – on je Pánem všech časů – jemu patří království i moc i sláva – po všechny věky věků. Amen.

Do vyrytého kříže duchovní vsadí pět hřebů, symbolizujících pět ran Kristových:

Pro své svaté – slavné rány – kež nás opatruje – a chrání – Kristus Pán ukřižovaný. Amen.

Od ohně či svíce duchovní rozsvítí velikonoční svíci se slovy:

Světlo Krista, který slavně vstal, tmu srdce i ducha zažen v dál!

Následuje průvod do potmělého sboru. Duchovní jde první a nese rozžatou velikonoční svíci. Ve vchodu, uprostřed sboru a v kněžišti se duchovní zastaví a zvolá:

Světlo Kristovo! Bohu díky!

Po třetím zvolání se ve sboru rozsvítí světla. Duchovní umístí velikonoční svíci a věřící usednou.

Děkuvzdání za světlo (Velikonoční chvalozpěv Exsultet)

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi! Zaskvějte se v slávě, božská tajemství! Polnice, rozezvuč se k vítězství mocného Krále, zvěstuj spásu! Raduj se, země, zalitá oslnivou září věčného Krále! Hle, po celém světě rychle mizí temnoty! Raduj se, matko církvi, zkrášlená leskem nejjasnějšího světla! V mohutném zpěvu lidu ať se tento svatý dům Boží rozezní ozvěnou té radosti! Bože všemohoucí, svou milostí nás přiveď k chvále tvého velikého světla! Prosíme o to ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Píseň díky pějme Hospodinu, Bohu svému. / Důstojné a správné jest.

Vpravdě je důstojné a správné z celého srdce a z celé své duše radostně tě chválit, neviditelný, všemohoucí a věčný Bože! Chválíme i tvého jednorozeného Syna Ježíše Krista, našeho Pána, pravého velikonočního Beránka, jenž za nás draze splatil dluh Adamova hříchu a vlastní krví vykoupil svůj lid. Toto je noc, kdy byly děti Izraele propuštěny z egyptského otroctví a Rudým mořem prošly suchou nohou. Toto je noc, kdy Kristus osvobozuje všechny věřící z temnoty hříchu a obnovuje nás k životu v milosti a svatosti. Toto je noc, kdy Kristus zlomil okovy smrti a vítězně vstal z hrobu. Bože, jak podivuhodná a nad každé pomýšlení je tvá slitovnost a milující dobrota! Vydal jsi Syna, abys vykoupil otroka! Šťastná to vina, vpravdě nezbytný hřích Adamův, jehož tak vysoká cena byla zaplácena tak velikým Spasitelem! Jak svatá je tato noc! Zlo obrací na útěk, zahlazuje hříchy, hříšníkům navrácí nevinnost a zarmouceným radost! Zahání pýchu i nenávisť a dává nám pokoj i svornost! Jak požehnaná je tato noc! Země byla zasnoubena s nebem a člověk byl usmířen s Bohem! Nebeský Otče, přijmi tuto velikonoční svíci, kterou ti odevzdáváme ke tvé poctě. Ať stále svítí a zahání veškerou temnotu! Její světlo ať spatří ona Hvězda jitřní, která nikdy nezapadá a dává světlo všemu stvoření – Kristus, jenž žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Píseň

ZVĚSTOVÁNÍ SLOVA (ČTENÍ NOČNÍ STRÁŽE)

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme biblické zprávy o tvých velikých stvořitelských a spásných činech! A prosíme tě, přiveď všechny k plnosti vykoupení v Ježíši Kristu, našem Pánu. Amen.

První čtení z Písma: Genesis 1, 1-2, 2

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmou nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. I řekl Bůh: „Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromů, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí. I řekl Bůh: „Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítala nad zemí.“ A stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítala nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ I stvořil Bůh veliké netvořry a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechtě se rozmnoží na zemi.“ Byl večer a bylo jitro, den pátý. I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte

ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože, tys podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil důstojnost lidské přirozenosti. Učiň, ať máme účast na božském životě toho, jenž se ponížil, aby sdílel naše lidství - tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň

Druhé čtení z Písma: Exodus 14, 1-31

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. Faraó si o Izraelcích řekne: »Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť.« Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egypťané poznají, že já jsem Hospodin.“ I učinili tak. Egypťáckému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: „Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?“ Faraó dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egypťské. Na všech byla tříčlenná osádka. Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egypťského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. Egypťané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí-chírotu před Baal-sefónem. Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egypťané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti.“ Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egypťany dnes, tak je už nikdy nevidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Proč ke mně úpíš? Pobídní Iz-

raelce, ať táhnou dál. Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpoltíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. Já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízdě. Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdou.“ Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvěcoval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva. Egyptané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. Za jitrního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěží mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: „Utecme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egyptany, na jejich vozy a jízdu.“ Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nežůstal z nich ani jediný. Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egyptany. Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože, tvé podivuhodné skutky nás dodnes naplňují úžasem a chválou. Silou své mocné paže jsi vysvobodil vyvolený lid z faraónova otroctví, aby se nám to stalo znamením spásy všech národů skrze vodu křtu. Prosíme tě, připočti celé lidstvo k dětem Abrahamovým, ať se všichni radují z dědictví Izraele! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Chvalozpěv

Prispěj nám, sílu dej a v dobrém nás zachovej, svatý Bože, svou milostí. Pane Bože náš, tvoje moc je nevysslovná a milosti síla nevypravitelná, ty sám podle řádu lásky své shlédni na nás v tomto našem sboru. Prokaž i nám štědrou milost svou a požehnej dědictví svému. Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému po věky věků. / A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi.

Třetí čtení z Písma: Římanům 6, 3-11

Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

Modlitba

Ztišme se k modlitbě: Nebeský Otče, tuto svatou noc jsi prozářil světlem Kristova vzkříšení. Zachovej ve své církvi ducha synovství, jehož jsi nám ve křtu daroval a jímž jsi nás obnovil na těle i na duši, abychom ti sloužili s čistým srdcem! Prosíme o to ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Blahoslavenství

Blahoslavení milosrdní, neboť oni také milosrdenství dojdou. Blaze těm, kdo žízní po pravdě, neboť jejich touha přec bude ukojena. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni jistě dětmi Božími již jsou. Proto radujte se a těšte, neboť nebe v duši vaší bude odměnou.

Evangelium: Matouš 28, 1-10

Slovo Boží. / Zbožně je vyslechněme.

Pokoj vám! / I duchu tvému.

Čtení svatého evangelia podle sepsání Matoušova. / Sláva Bohu v Kristu!

Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“

Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Buďte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“ / Za tvé Slovo, Bože, dík.

Alternativním evangelijním čtením je Jan 20, 1-18 (viz formulář Hodu Božího velikonočního).

Kázání a píseň

OBNOVA KŘESTNÍCH SLIBŮ

Jinou variantou je obřad připomínky křtu ve 3. části Agendy ČČSH. Na tomto místě také lze konat svátost křtu podle 1. části Agendy ČČSH.

Poučení

Sestry a bratři, svátostí křtu jsme byli vštípeni do Kristovy svaté církve. Každý z nás je zahrnut do mocných Božích skutků. O dnešní veliké noci jsme proto zváni, abychom společným prohlášením nově stvrdili naši víru a znovu obnovili smlouvu uzavřenou při našem křtu. Tím dáme najevo, že přijímáme vše, co pro nás Bůh koná, a že se mu s důvěrou a láskou odevzdáváme.

Úvodní modlitba

Ztišme se k modlitbě: Děkujeme ti, Bože náš, žes nám daroval nový život z vody a z Ducha svatého a udělal s nám odpuštění hříchů. Svou milostí si nás zachovej pro život věčný! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Zřeknutí se Zlého

Sestry a bratři, ve velikonočním tajemství jste pokřtěni v Kristovu smrt a vzkříšení. Jelikož skončila postní doba, obnovte křestní sliby, jimiž jste se zřekli ďábla a všech jeho skutků, a slíbili, že budete věrně sloužit Bohu v jeho obecné církvi! Proto se vás ptám: Doznáváte své hříchy a litujete jich? / Doznáváme a litujeme.

Zříkáte se ďábla a jeho skutků? / Zříkáme!

Zříkáte se pýchy? / Zříkáme!

Zříkáte se světské slávy a tělesných žádostí? / Zříkáme!

Vyznání víry (varianta I): Velké krédo CČSH

Věříte v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich? / Věříme! /

Věříte v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby nám získal království Boží věčné? / Věříme! /

Věříte v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat? / Věříme! /

Věříte v život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jste přesvědčeni o smrti zla i zlých? / Věříme! /

Věříte, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli? / Věříme! /

Nechť se vám stane podle vaší víry! Amen.

Vyznání víry (varianta II): Apoštolské krédo

Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země? / Věříme! /

Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé? / Věříme! /

Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, hříchu odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný? / Věříme! /

Nechť se vám stane podle vaší víry! Amen.

Děkuvzdání nad vodou

Pán s vámi. / I s duchem tvým.

Píseň díky pějme Hospodinu, Bohu svému. / Důstojné a správné jest.

Děkujeme ti, Bože, za dar vody. Tvůj Duch se vznášel nad vodami od počátku světa. Skrze vodu jsi vyvedl děti Izraele z otroctví Egypta do země zaslíbené. V řece Jordánu přijal tvůj Syn Ježíš Kristus křest od Jana a byl pomazán Duchem svatým na Mesiáše, aby svou smrtí a vzkříšením vyvedl lidi z otroctví hříchu do života věčného. Děkujeme ti, Otče, za křestní vodu. V ní jsme s Kristem zemřeli, v ní sdílíme jeho vzkříšení, v ní jsme se znovuzrodili z Ducha svatého. V radostné poslušnosti tvému Synu přivádíme do jeho církve všechny, kdo v něj uvěřili, aby byli pokřtěni v jeho jméno. Prosíme tě, svým Duchem posvět tuto vodu, aby všichni, kteří zde budou očištěni od hříchu a znovuzrozeni, navždy žili vzkříšeným životem Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele, jemuž s tebou a Duchem svatým náleží všechna čest a sláva nyní i navěky. Amen.

Věřící přistupují k nádobě s vodou. Duchovní je označí vodou na čele znamením kříže se slovy:

Připomeň si svůj křest a buď vděčný! Amen.

Požehnání se vzkládáním rukou

Bůh Otec i Syn i Duch svatý nechť působí v tobě! Zrozen z vody a Ducha svatého, žij jako věrný ucedník Ježíše Krista. Amen.

Závěrečná modlitba

Ztišme se k modlitbě: Bože veškeré milosti, děkujeme ti, že nás povoláváš k věčné slávě svého Syna. Upevni nás a posilni mocí Ducha svatého, abychom žili v milosti a pokoji! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň a příprava stolu Páně

SLAVENÍ VEČEŘE PÁNĚ

Liturgie dále pokračuje obvyklým způsobem počínaje ofertoriem. Před verši k obětování duchovní zvolá:

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Vpravdě vstal z mrtvých! Aleluja!

Verše k obětování: Srv. Ezechiel 47, 1-9

Hle, zesponu prahu chrámu vytékala k východu voda. Kam se vlévají ony vody, tam se všichni stávají zdravými a zůstanou naživu. Aleluja!

Verše k požehnání: 1. Korintským 5, 7-8

Byl obětován náš velikonoční beránek Kristus. Proto slavme Velikonoce s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, žes nás potěšil slavením velikonočních tajemství. Ve své dobrotě dej, ať mocí tvého Ducha rosteme ve vzájemné svornosti a lásce! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Po požehnání si věřící během zpěvu závěrečné písně připalují svíčky od rozsvícené velikonoční svíce a průvodem vycházejí ven ze sboru, kde všichni zvolají:

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja! Vpravdě vstal z mrtvých! Aleluja!

Vhodné písně: 339, mezi čteními 309, po evangeliu 256, 249, 330

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ – VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ

Sotva procitnu, jsem s tebou. Svou dlaň jsi položil na mě. Nad mé chápání jsou tyto divy. Aleluja!
(Žalm 139, 18.5-6)

První čtení z Písma: Skutky 10, 34-43

Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. Dobře víte, co se dělo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblův, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

Tužby velikonoční (I)

2. Aby Kristovo vzkříšení našimi srdci proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, dnešního dne jsi skrze svého jednorozeného Syna zvítězil nad smrtí a otevřel s nám bránu do života věčného. Dej, ať nás tvůj životodárný Duch vzkřísí ze smrti k životu! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Koloským 3, 1-4

Protože jste byli vzkříseni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.

Evangelium: Jan 20, 1-18

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. Oba učedníci se pak vrátili domů. Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde před tím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnесли mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabbuni“, to znamená »Mistré«. Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratrům a pověz jim, že vystupuji k Otcí svému i Otcí vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Alternativním evangelijním čtením je Matouš 28, 1-10 (viz formulář Bílé soboty – vigilie Hodu Božího velikonočního).

Verše k obětování: Žalm 76, 9-10

Země se zachvěla a ztichla, když Bůh povstal k soudu. Aleluja!

Verše k požehnání: 1. Korintským 5, 7-8

Byl obětován náš velikonoční beránek Kristus. Proto slavme Velikonoce s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, žes nás potěšil slavením velikonočních tajemství. Ve své dobrotě dej, ať mocí tvého Ducha rosteme ve vzájemné svornosti a lásce! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 250, 251, 260, 331

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky. Aleluja!
(Žalm 105, 1)

První čtení z Písma: Exodus 13, 3-9

Mojžíš řekl lidu: „Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného. Vycházíte dnes, v měsíci ábíbu. Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Chivejců a Jebúsejců, o níž se zavázal tvým otcům přísahou, že ji dá tobě, zemi oplývající mlékem a medem, budeš v ní tohoto měsíce konat tuto službu: Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne bude slavnost Hospodinova. Nekvašené chleby se budou jíst po sedm dní. Nespatří se u tebe nic kvašeného, na celém tvém území se u tebe nespatří žádný kvas. V onen den svému synovi oznámíš: »To je pro to, co mi prokázal Hospodin, když jsem vycházel z Egypta«. A budeš to mít jako znamení na své ruce a jako připomínku mezi svýma očima, aby v tvých ústech zůstal Hospodinův zákon, neboť pevnou rukou tě vyvedl Hospodin z Egypta.“

Tužby velikonoční (I)

2. Aby Kristovo vzkříšení našimi srdci proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, s úctou slavíme velikonoční svátky a prosíme tě, dej, ať dosáhneme věčné radosti! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána.

Druhé čtení z Písma: Skutky 10, 34a.37-43

Petr se ujal slova: „Dobře víte, co se dělo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblově, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli

a pili po jeho zmrtvýchvstání. A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

Evangelium: Matouš 28, 8-15

Ženy rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Buďte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“ Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze s pokynem: „Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali. A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste neměli těžkosti.“ Vojáci vzali peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad je rozšířen mezi židy až podnes.

Verše k obětování: Matouš 28, 2.5.6

Anděl Páně sestoupil z nebe a řekl ženám: „Ten, kterého hledáte, byl vzkříšen, jak řekl.“ Aleluja!

Verš k požehnání: Římanům 6, 9

Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, žes nás potěšil slavením velikonočních tajemství. Ve své dobrotě dej, ať mocí tvého Ducha rosteme ve vzájemné svornosti a lásce! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 329, 248, 259, 332

1. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (QUASIMODOGENITI)

Nazývána také ›Dominica in albis‹ (Neděle v bílém), neboť od Hodu Božího velikonočního až do neděle Quasimodogeniti (těchto osm dní se označuje jako velikonoční oktáv) nosili novokřtění bílá křestní roucha.

*Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku.
Aleluja!* (1. Petrův 2, 2)

První čtení z Písma: Skutky 2, 14a.22-32

Vystoupil Petr spolu s Jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolesti smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. David o něm praví: »Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal; proto se mé srdce zardovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpočine v naději, neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach. Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí.« Bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes. Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn; viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.“

Tužby velikonoční (I)

2. Aby Kristovo vzkříšení našimi srdci proniklo a k životu věčnému nás přivedlo, modleme se k Hospodinu.
3. Aby Kristovo vítězství v celém světě zavládlo a mír národům přineslo, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, ve velikonočním tajemství jsi ustanovil novou smlouvu smíření. Dej, ať všichni, kdo se znovuzrodili v obecenství těla Kristova, svým životem zachovávají to, co vyznávají svou vírou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 1, 3-9

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví ne-

hynoucí, neposkrvněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Evangelium: Jan 20, 19-31

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud nevidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Verše k obětování: Matouš 28, 2.5.6

Anděl Páně sestoupil z nebe a řekl ženám: „Ten, kterého hledáte, byl vzkříšen, jak řekl.“ Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 20, 27

Pán řekl Tomášovi: „Vztáhni svou ruku, sáhni si na jizvy po hřebech. Nepochybuji a věř.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti za dary chleba a kalicha, které jsi nám udělil pro naše vykoupení a spásu. Dej, ať jsou nám zdrojem nového života! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 146, 252, 258, 260

2. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (MISERICORDIAS DOMINI)

*Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem.
Aleluja!* (Žalm 66, 1-2)

První čtení z Písma: Skutky 2, 14a.36-41

Tu vystoupil Petr spolu s Jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“ Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratři?“ Petr jim odpověděl: „Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

Tužby velikonoční (II)

2. Za dar osvětlení, abychom moudrost Boží v Kristu Ježíši vírou přijímali a zalíbení v ní nalézali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar síly, abychom sladké jeho zákona Kristova na sebe ochotně brali a věrně až do konce nesli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj Syn se dal poznat svým učedníkům v lámání chleba. Otevři oči naší víry, abychom ho viděli v celém jeho díle vykoupení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 1, 17-23

Jestliže vzýváte jako Otce toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v bázni před ním žijte dny svého pozemského života. Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu. Když jste nyní přijali pravdu, a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte. Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

Evangelium: Lukáš 24, 13-35

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emausy, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Verš k obětování: Žalm 63, 1

Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízní. Aleluja!

Verš k požehnání: Lukáš 24, 35

Učedníci vypravovali, jak se jim dal poznat, když lámal chléb. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, od tebe jsme dostali milost nového života. Dej, ať jsme stále vděční za tento tvůj dar! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 251, 252, 254, 257, 303, 307

3. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (JUBILATE)

Nazývána také »Nedělí dobrého pastýře«, neboť v evangelijním čtení (ve všech třech řadách) se tento starozákonní titul Hospodinův (viz Ž 23, 1) vztahuje na Ježíše Krista.

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja! (Žalm 33, 5-6)

První čtení z Písma: Skutky 2, 42-47

Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělávali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

Tužby velikonoční (II)

2. Za dar osvětlení, abychom moudrost Boží v Kristu Ježíši vírou přijímali a zalíbení v ní nalézali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar síly, abychom sladké jho zákona Kristova na sebe ochotně brali a věrně až do konce nesli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, tvůj Syn je dobrý Pastýř tvého lidu. Pomoz nám, abychom poznávali jeho hlas, jímž nás volá jménem, a nechali se jím vést! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2, 19-25

V tom je totiž milost, když někdo pro svědomí Bohu snáší bolest a trpí nevinně. Jaká však sláva, jestliže budete trpělivě snášet rány za to, že hřešíte? Ale budete-li trpělivě snášet souzení, ač jednáte dobře, to je milost před Bohem. K tomu jste přece byli povoláni: vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On »hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest«. Když mu spílali, neodplácel spíláním: když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě. On »na svém těle vzal naše hříchy« na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. »Jeho rány vás uzdravily«. Vždyť jste »bloudili jako ovce«, ale nyní jste byli obráceni k pastýři a strážci svých duší.

Evangelium: Jan 10, 1-10

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci. Řekl jim tedy Ježíš znovu: „Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Verše k obětování: Žalm 146, 1-2

Chval, duše má, Hospodina! Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat chvály, co živ budu. Aleluja!

Verše k požehnání: Jan 10, 11.17

Pán řekl: „Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Dávám svůj život, abych jej opět přijal.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, dej, ať svátost večere Páně, kterou jsme s vírou přijali, nás obnoví, posílí a posvětlí! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 253, 64, 79, 143, 162, 189, 190, 289

4. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (CANTATE)

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja! (Žalm 98, 1.2)

První čtení z Písma: Skutky 7, 55-60

Štěpán, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.

Tužby velikonoční (III)

2. Aby v našich srdcích živoú víru v Krista a naději na věčné dědictví v nebesích utvrzoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby v našich duších svůj chrám si vybudoval a nás na své královské kněžstvo posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, dej nám dokonale uvěřit v tvého Syna, ať je naší cestou, pravdou a životem. Kež ho následujeme na naší pozemské pouti do života věčného! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2, 1-10

Odhoďte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste okusili, že Pán je dobrý! Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je vyvolený a vzácný. I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. Neboť v Písmu stojí: »Hle, kladu na Sijónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahanben.« Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to kámen, který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem úhelným, ale i kamenem úrazu a skálou pádu. Oni přicházejí k pádu svým vzdorem proti slovu – k tomu také byli určeni. Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do

svého podivuhodného světla. Kdysi jste vůbec nebyli lid, nyní však jste lid Boží; pro vás nebylo slitování, ale nyní jste došli slitování.

Evangelium: Jan 14, 1-14

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“ Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“

Verše k obětování: Žalm 66, 1-2.16

Jásej Bohu, celá země! Pějte chvály k slávě jeho jména, jeho slávu šířte chvalozpěvem. Pojďte, slyšte, všichni bohobojní, budu vám vyprávět, co mi Bůh prokázal. Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 14, 9

Pán řekl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti za svaté dary chleba a kalicha. Dej, ať jsme jimi očištěni od našich hříchů. Stůj při nás, ochraňuj nás a daruj nám své požehnání! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 83, 85, 110, 160, 185, 287

5. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (ROGATE)

S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, rozneste to až do končin země: Hospodin vykoupil svůj lid. Aleluja! (Izajáš 48, 20)

První čtení z Písma: Skutky 17, 22-31

Pavel se postavil doprostřed shromáždění na Areopagu a promluvil: „Athéňané, vidím, že jste v uctívání bohů velice horliví. Když jsem procházel vašimi posvátnými místy a prohlížel si je, našel jsem i oltář s nápisem: »Neznámému bohu«. Koho takto uctíváte, a ještě neznáte, toho vám zvěstuji: Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli, ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní. On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat, a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko. Neboť »v něm žijeme, pohybujeme se, jsme«, jak to říkají i někteří z vašich básníků: »Vždyť jsme jeho děti«. Jsme-li tedy Božími dětmi, nemůžeme si myslet, že božstvo se podobá něčemu, co bylo vyrobeno ze zlata, stříbra nebo z kamene lidskou zručností a důmyslem. Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých.“

Tužby velikonoční (III)

2. Aby v našich srdcích živou víru v Krista a naději na věčné dědictví v nebesích utvrzoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby v našich duších svůj chrám si vybudoval a nás na své královské kněžstvo posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, všem, kdo tě milují, jsi připravil dobré věci nad každé pomyšlení. Vlij do našich srdcí lásku, abychom tě ve všem a nade vše milovali, a tak získali tvá zaslíbení, která přesahují všechny naše tužby! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 3, 13-22

Kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro? Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž sva-

tý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy. Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem. Tehdy také přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení, kteří neuposlechli kdysi ve dnech Noemových. Tenkrát Boží shovívavost vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno jenom osm lidí. To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajisté o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme – na základě vzkříšení Ježíše Krista, jenž jest na pravici Boží, když vstoupil do nebe a podřídil si anděly a vlády a mocnosti.

Evangelium: Jan 14, 15-21

Ježíš řekl: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. Ještě malou chvíli a svět mne už neužítí, vy však mě užítíte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás. Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám mu to poznat.“

Verše k obětování: Žalm 66, 8-9.20

Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zvučně rozhlašujte jeho chválu. Zachoval nás při životě, nedopustil, aby nám uklouzly nohy. Požehnán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel. Aleluja!

Verše k požehnání: Jan 14, 18.20

Pán řekl: „Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, že nám ve večeri Páně dávaš okoušet dary z nebeské hostiny. Dej, abychom stále toužili po duchovním pokrmu a nápoji. Syť nás chlebem života a obcerstvuj nás z kalicha spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 66, 117, 194, 198, 201, 288

OSLAVENÍ (NANEBEVSTOUPENÍ) PÁNĚ

čtvrtek po neděli Rogate

Událostí Nanebevstoupení 40. dne po Hodu Božím velikonočním končí čas zjevování vzkříšeného Krista učedníkům.

Hospodin vystoupil vzhůru za hlaholu, Hospodin za zvuku polnic. Vystoupil na výšinu, ty, kdo byli v zajetí, vyvedl. Aleluja!
(Žalm 47, 6 / 68, 19)

První čtení z Písma: Skutky 1, 1-11

První knihu, Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat, a byl přijat k Bohu; jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím. Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekajte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“ Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Tužby velikonoční (IV)

2. Aby dobrý Bůh, který nás v Kristu povolal do svého podivuhodného světla, nám dal růst k věčné spáse, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Kristem se sjednocovali zachováváním jeho vůle a žili jako svatý lid Boží, vyvolený k životu věčnému, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, věříme, že tvůj jednorozený Syn a náš Vykupitel dnes vstoupil na nebesa a stal se Pánem nade vším. Prosíme tě, abychom se i my podrobovali pod jeho vládu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 1, 15-23

Když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvěceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. Všechno podrobil pod jeho nohy a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.

Evangelium: Lukáš 24, 44-53

Ježíš řekl svým učedníkům: „To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. Oni před ním padli na kolena; potom se s velkou radostí vrátili do Jeruzaléma, byli stále v chrámě a chválili Boha.

Verše k obětování: Žalm 68, 33-34

Království země, zpívejte Bohu, zapějte žalmy Pánu, tomu, jenž se vznesl na nebe, na nebe odvěké. Aleluja!

Verš k požehnání: Skutky 1, 11

Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, kéž v nás působí tvá milost, kterou jsme ve viditelných znameních chleba a kalicha přijali za náš duchovní pokrm a nápoj! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 126, 128, 255, 195

6. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH (EXAUDI)

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hleďte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Aleluja!

(Žalm 27, 7.8.9)

První čtení z Písma: Skutky 1, 6-14

Ti, kteří byli s Ježíšem, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.

Tužby velikonoční (IV)

2. Aby dobrý Bůh, který nás v Kristu povolal do svého podivuhodného světla, nám dal růst k věčné spáse, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Kristem se sjednocovali zachováváním jeho vůle a žili jako svatý lid Boží, vyvolený k životu věčnému, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Nebeský Otče, svého jednorozeného Syna jsi vyvýšil s velikou slávou do svého království v nebesích. Prosíme tě, nezanechej nás bez útěchy! Sešli nám svého Ducha svatého a přiveď nás tam, kam náš Spasitel vystoupil před námi. Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 4, 12-14; 5, 6-11

Moji milovaní, nebuďte zmateni výhnní zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste

se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva. Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží. Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží. Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen.

Evangelium: Jan 17, 1-11

Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.“

Verš k obětování: Žalm 47, 6

Bůh vystoupil vzhůru za hlaholu, Hospodin za zvuku polnic. Aleluja!

Verše k požehnání: Jan 17, 12.13.15

Pán řekl: „Otče, dokud jsem byl s nimi, zachoval jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal. Nyní jdu k tobě. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Nebeský Otče, děkujeme ti, žes nás nasytil svatými dary chleba a kalicha. Dej, at jsou nám stálým zdrojem posily a požehnání! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 127, 136, 64, 75, 188, 195, 289, 293

LITURGIE PODLE PATRIARCHY KARLA FARSKÉHO

Přípravná modlitba duchovního

Svatý Bože! Nikdo spoutaný sobectvím a tělesnými žádostmi není schopen tobě sloužit. Proto tě prosím: Shlédni na mě, nehodného služebníka, a odpusť mi všechny hříchy a viny. Posvěť mě svým Duchem, abych byl hoden služby Slova i služby svátostné. V ní k nám přicházíš ve svém Synu a milostí jeho oběti přetváříš naše srdce k lásce a obětavosti. Svým svatým Duchem posvěť také sestry a bratry, kteří nyní očekávají na tvé Slovo i na pozvání ke stolu spásy tvého Syna. Amen.

Píseň

ÚVODNÍ OBŘADY

D: Milost Pána (†) Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi.

O: I s tebou Hospodin.

D: Blahoslaveno buď, ó Bože, království tvé v nás a mezi námi po věky věků.

O: Bůh v nás a my v Bohu.

D: Bože věčný, rty i srdce naše otevři.

O: Neboť duch náš touží povznést se k tobě v zbožné modlitbě.

D: Upřímně se tobě z hříchu vyznat a vin svých.

O: Tobě prosby přednést, chválu vzdát i vroucí dík.

D: Bože dobrý, proto k upřímnosti probuď duše naše.

O: Aby duch náš viny prost povznesl se k tobě obětí čistou.

Doznání hříchu a vin

D: Sestry a bratři! V tichém zamyšlení zpytuj každý své svědomí. Přiznej Pánu Bohu svůj hřích a viny a pros jej za odpuštění. Smiř se se svým nebeským Otcem, a pokud na tobě záleží i se svými bližními. Jenom tehdy, budeme-li očištěni upřímnou kajícíností, budeme také moci přijmout Kristovo pozvání k jeho svátostnému stolu lásky a spásy.

Chvilé ticha k vnitřní zpovědi. Je možno zařadit svátost pokání podle 1. části Agendy ČČSH.

O-D: Bože, Otče předobry! Tys nás stvořil k obrazu a podobnosti svému, a proto máme žít podle svaté vůle tvé a s tebou spolupracovat na tvém díle, Tvůrce všemocný. My však často nedbáme svých povinností a svévolnými činy rušíme zdar tvého tvoření, tobě k necti, bližním svým a sobě na škodu a hanbu. Proto upřímně se přiznáváme k pokleskům a hříchům svým a ze srdce jich litujeme, prosíme tě: Odpusť nám a sílu poskytni, abychom se k tobě vrátili, byli opět tvými dětmi a se svatou tvou vůlí sjednoceni směli podíl bráti na tvém království.

D: Hospodine, z hloubi srdce litujeme, že provinili jsme se před tebou.

O: Odpusť nám a v našem úsilí o nápravu nás posiluj.

D: Prosíme tě: rozjasni již tvář svou nad námi.

O: Aby záře lásky tvé a pravdy tvé nám opět zradostnila život náš.

D: A my s tebou usmíření s radostí se věnovali dílu svému.

O: V síle tvé a s tebou, Hospodine.

Zaslíbení Božího odpuštění

Píseň

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Vstup (Introit)

Duchovní nebo lektor přečte první biblický text podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Tužby

D: 1. S myslí mírnou a pokornou modleme se k Hospodinu!

● **Za potřeby obecné I**

2. Za mír všech národů, za svornou práci všech církví i všech lidí dobré vůle, za pokoj, spravedlnost a svornost v naší vlasti, za sbratření všeho lidstva modleme se k Hospodinu.

3. Abychom všichni povinnosti k rodinám, obcím, státu a společnosti v Duchu Kristově denně konali, modleme se k Hospodinu.

● **Za potřeby obecné II**

2. Aby nás, své stádce malé, nehod chránil, v strastech posiloval a hojným požehná-
ním provázel, modleme se k Hospodinu.

3. Aby srdce naše neochvějně věrnosti v obětavé službě bližním otevřel a k odpo-
vědnosti, kterou ukládá nám naše povolání, církev a vlast, sílu a moudrost nám posky-
toval, modleme se k Hospodinu.

O: 1. Kyrie eleison.

2. Gospodí, pomiluj.

3. Smiluj se, Hospodine.

Zvláštní tužby jsou uvedeny v příslušných bohoslužebných formulářích.

Sborové modlitby a přímluvy

Na jednotlivé modlitby a přímluvy obec odpovídá slovy: Smiluj se, Hospodine.

D: Přispěj nám, sílu dej a v dobrém nás zachovej, svatý Bože, svou milostí. Pane Bože náš, tvoje moc je nevýslovná a milosti síla nevypravitelná, ty sám podle řádu lásky své shlédni na nás v tomto našem sboru, prokaž i nám štědrou milost svou a požehnej dědictví svému. Neboť tobě jen náleží veškerá čest i sláva, Otci, Synu, Duchu svatému po věky věků.

O: A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi.

Varianty chvalozpěvu ›Přispěj nám‹ podle období církevního roku - viz Bohoslužebné zpěvy Církve československé (husitské).

ZVĚSTOVÁNÍ SLOVA

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Duchovní přednese modlitbu podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Čtení (Epištola)

Duchovní nebo lektor přečte druhý biblický text podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Blahoslavenství

● **V době vánoční**

Blahoslavení skromní duchem, neboť jejich je království Boží.
Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha vidět budou.
Blahoslavení lidé tiší, neboť oni světem vládnout budou.
Dnes radujte se a veselte, neboť v nebi máte odměnu svou.

● **V čase postu, utrpení a umučení Páně**

Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou.
Blaze těm, jimž křivda se děje, neboť jejich je království Boží.
Blaze, jimž svět proto zlořečí, že rozhodli se jíti za Kristem.
Dnes radujte se a veselte, neboť v nebi máte odměnu svou.

● **V čase vzkříšení a zjevování Páně a v době svatodušní**

Blahoslavení milosrdní, neboť oni také milosrdenství dojdou.
Blaze těm, kdo žízní po pravdě, neboť jejich touha přec bude ukojena.
Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni jistě dětmi Božími již jsou.
Proto radujte se a těšte, neboť nebe v duši vaší bude odměnou.

Evangelium

D: Slovo Boží. (*obec povstane*)

O: Zbožně je vyslechněme.

D: Pokoj vám!

O: I duchu tvému.

D: Čtení svatého evangelia podle sepsání Matoušova / Markova / Lukášova / Janova.

O: Sláva Bohu v Kristu!

Duchovní přečte evangelium podle příslušného bohoslužebného formuláře. Poté obec odpoví: Za tvé Slovo, Bože, dík! (obec usedne)

Promluva (Homilie)

Vyznání víry

● Velké krédo CČSH

O-D: Věříme v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich. Věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby nám získal království Boží věčné. Věříme v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat. Věříme v život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jsme přesvědčeni o smrti zla i zlých. Věříme, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom, Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli. Tak staň se!

● Malé krédo CČSH

O-D: Věříme v Boha, který jako věčná Pravda a Láska je Tvůrcem všeho. Věříme, že Bůh v Ježíši Kristu, Synu svém nejmilejším, sebe nám zjevuje a skrze Ducha Kristova k sobě nás vede. Věříme v život dokonalý, který zde na zemi se začíná a v Bohu své naplnění má.

Píseň

Zde je možno vysluhovat svátost křtu, biřmování a svěcení kněžstva, konat obřad svátosti manželské a obřad ordinace biskupa.

OBĚTOVÁNÍ (OFERTORIUM)

Duchovní připraví stůl Páně a nalije do kalicha víno a vodu.

Verše k obětování

Duchovní přečte biblické verše podle příslušného bohoslužebného formuláře nebo následující:

Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr nebo sestra má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem či sestrou; potom teprve přijď a přines svůj dar. (Mt 5, 23-24)

D: V míru a pokoji podejme srdce svá Bohu v oběť svatou!

O: Na usmířenou a v oběť chvály!

Duchovní drží chléb a kalich s vínem ve výši prsou a modlí se:

- Všemohoucí Bože, věčný Dárce života, tobě předkládáme z ušlechtilých darů země a svého díla tento chléb a kalich vína s prosbou, abys obojí v Duchu svatém posvětil spásnou přítomností svého Syna. Vyznáváme, že jen z tvé vůle a lásky žijeme, tak jak v nás toto poznání víry obnovil náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Jeho milost v moci tvého Ducha kéž zůstává s námi se všemi po věky věků.
- Svatý Bože, děkujeme ti za tento chléb a kalich s vínem. To jsi církvi daroval jako svátostné znamení oběti tvého Syna, která nás vysvobodila ze smrti do života. Duchem svým svatým obojí posvěť, aby byl mezi námi přítomen Pán Ježíš Kristus a stal se naším životem po věky věků.
- Hospodine, Bože náš! Ať tvůj svatý Duch nám otevírá oči, abychom ve víře viděli za tímto chlebem a kalichem vína oběť tvého Syna. Toto svátostné znamení nás vyzývá k oběti našich srdcí tvé pravdě, kterou nám zjevil náš prvorozený bratr a Pán Ježíš Kristus, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků.

O: Amen.

Výzva k díkůvzdání

D: Vzhůru srdce!

O: Zvedněme k Hospodinu!

D: Píseň díky pějme Hospodinu, Bohu svému.

O: Důstojno a správnno jest!

Chvalozpěv (Preface a Sanctus)

● Advent

Je správné a dobré děkovat ti, Bože, neboť ty naplňuješ v Ježíši Kristu zaslíbení proroků a otevíráš nám v něm cestu k věčné spáse. Proto tě chválíme se všemi nebeskými i pozemskými zástupy a voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Vánoce

Vzdáváme ti chválu, nebeský Otče, za tvého Syna, neboť on přišel jako světlo do našich temností. Navštívil jsi a vykoupil svůj lid. Proto se připojujeme ke zpěvu anđělů a spolu s nimi radostně voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Zjevení Páně

Vzdáváme ti díky, Bože, za tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Neboť ty, Bůh neviditelný, ses nám zjevil svým věčným Slovem, které se stalo tělem. Poslal jsi ho na svět, aby napravil, co bylo porušeno, a přivedl zbloudilé k tobě, aby v něm všechno nacházelo plnost a jednotu. Proto tě chválíme, oslavujeme a radostně voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Postní doba

Je spravedlivé tobě, náš Bože, každého dne a na každém místě děkovat ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, neboť on nás miloval a vydal sebe samého za nás. Trpěl a zemřel, abychom dosáhli smíření. Proto tě chválíme se všemi zástupy tvých svědků a voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Velikonoce

Děkujeme ti, Bože naší chvály, a oslavujeme tě v našem Pánu Ježíši Kristu. Neboť on odňal smrti její moc a daroval nám nový, nepomíjející život. Proto zpíváme se všemi, kteří ti na věky patří: *Svatý, svatý, svatý...*

● Oslavení (Nanebevstoupení) Páně

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, všemohoucí Bože, abychom ti stále vzdávali chválu skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť jsi ho vzkřísil a posadil po své pravici v nebesích. Všechno jsi podrobil pod jeho vládu a ustanovil jej hlavou církve. Se všemi zástupy tvých svědků voláme: *Svatý, svatý, svatý...*

● Svatodušní svátky

Radostně tě chválíme, Bože naprosté milosti, že jsi nám v Kristu daroval Ducha pravdy a moudrosti, Ducha síly a lásky, Ducha přemnohých darů. Za to tě velebíme nyní i provždy: *Svatý, svatý, svatý...*

● Po svatodušních svátcích

I. Jsme povinni, Bože, děkovat ti každého dne a na každém místě za Ježíše Krista, který je náš dobrý pastýř, je cesta, pravda a život, náš Mistr a Pán. Je nám dán od tebe, a proto ti provoláváme: *Svatý, svatý, svatý...*

II. Vděčně tě chválíme, Bože, za tvého Syna, který nás vede do království, jehož ty jsi Panovníkem. Tobě nyní i po věky chceme vzdávat svůj hold: *Svatý, svatý, svatý...*

III. Požehnaný jsi, náš Bože, a hodný věčného velebení. Požehnaný je tvůj soud a tvoje spravedlnost. Chceme oslavovat tvé jméno, dokud budeme živi, a jen tobě prozpěvovat chválu: *Svatý, svatý, svatý...*

O-D: *Svatý, svatý, svatý* Hospodine zástupů. Plná jsou nebesa i všechna země tvé slávy. Sláva ti na výsostech! Ale požehnaný též, jenž přichází tu k nám tvým jménem. Sláva ti, sláva ti na výsostech!

ZPŘÍTOMNĚNÍ JEŽÍŠE KRISTA

Děkovná (Eucharistická) modlitba

- Chválíme a velebíme tě, svatý, všemohoucí a milostivý Bože, který jsi tak miloval svět, že jsi dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život. Děkujeme ti, že jsi v Pánu Ježíši Kristu přišel na naši zemi a v moci svého svatého Ducha zde zůstáváš s námi, abychom už nikdy nebyli sami a ztraceni. Nebeský Otče! Nemáme nic, co bychom ti mohli darovat, neboť všechno, co máme, pochází od tebe. I tento stůl nám prostíráš ty – s příslibem, že jsi připravil svému lidu věčnou hostinu ve svém nebeském království. Učiň, abychom se při slavení památky Ježíšovy svaté večeře spolu s celou tvou církví po celém světě znovu obnovovali v jednotu těla Kristova, jehož hlavou je tvůj obětovaný, vzkříšený a oslavený Syn.
- Otče náš! Velebíme tě, že jsi povolal v život svět i nás, abychom v obecenství s tebou žili život Pravdy, Dobra a Lásky. Pokorně vyznáváme, že jsme ti byli odcizeni, dokud jsme tě nepoznali ve tvém Synu Ježíši Kristu. Vzdáváme ti díky za to, že ses nad námi hříšnými a bloudícími smiloval a svou svatou láskou, která za nás trpěla na kříži, jsi nás zachránil z věčného odloučení od tebe. Tvůj spásný čin v Kristu nám zaslubuje, že tvé království jistě přijde. Neboť pro ně jsi svět a člověka stvořil. Pane Ježíši Kriste! Přispěj nám svým Duchem, abychom ve víře a vzájemné lásce byli naplněni pravou radostí a pokojem, když se nám zpřítomňuješ při své večeři poslední, abys nás pak hostil u svého stolu zde v našem sboru a jednou v plné slávě ve svém věčném království.
- Svatý Bože! Tak veliké je tvé milosrdenství, že jsi nás pro sebe stvořil, Ježíšem Kristem vykoupil z moci hříchu, zla a smrti a svým svatým Duchem nás osvěcuješ a živiš pro své království. Za to všechno ti náleží naše vroucí díky a čest. Pane Ježíši Kriste! Děkujeme ti, že jsi přišel mezi nás jako věčné Slovo nebeského Otce. Prosíme, posvět nás. Svým Duchem nás posiluj, abychom všichni v míru i nebezpečí, v práci i bolesti zajedno byli s tebou a ty s námi, jako jsi byl ty sám sjednocen se svým nebeským Otcem, když ses rozhodoval pro obět nejtěžší a nejbolestnější, abychom my živi byli.

Ustanovení večeře Páně

(obec povstane)

D: *(recituje nebo zpívá)* Pán Ježíš seděl s apoštoly svými naposled a své dílo lidstvu zpřítomnit chtěl pro věky budoucí. Vzal chléb *(bere chléb do ruky)*, děkoval za něj, lámal a rozdával jim jej: „Vezměte a jezte z něho všichni. Toto je mé tělo, které se dává za vás!“ Pak i kalich s vínem po večeři vzal *(bere do rukou kalich)*, aby zůstavil nám smysl svého životního utrpení a v srdce vštípil přesvědčení, že se má člověk jeden druhému obětovat a pít z kalicha života sladké i trpké, příjemné i odporné. S požehnáním jim z něho dával pít: „Tento kalich je ta nová smlouva v krvi mé, která se vylévá za vás. To číňte na mou památku!“

O: Amen. Kdekoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tam já, tam já jsem vprostřed nich.

D: Kristus vprostřed nás!

O: S námi jest a povždy bude! *(po chvíli ticha obec usedne)*

Píseň

MODLITBY ZA SJEDNOCENÍ CÍRKVE S PÁNEM

Prosby za Ducha svatého (Epikléze)

- Hospodine, Bože náš! Podle Ježíšových slibů jsi o jeruzalémských letnicích seslal učedníkům Páně svého Ducha. Prosíme tě, ať se rozžehne v našich srdcích tentýž svatý oheň tvého Ducha pravdy a sjednotí nás s tebou, Otcem naším věčným v Kristu Ježíši, Pánu našem. Učiň, abychom to už nebyli my, ale on sám v nás a mezi námi. Děkujeme za to, že nás v tomto svátostném obecenství s Kristem tvůj svatý Duch sjednocuje s apoštoly, mučedníky a vyznavači stejné víry ze všech časů a míst v jediný tvůj lid.

Zde je možno jmenovat svědky Páně podle svátků a památných dnů církevního roku.

Prosíme: Posiluj nás k věrnému následování jejich životního příkladu, abychom s odkazem jejich víry, naděje a lásky odpovědně hospodařili a věrně jej předali těm, kdo přijdou po nás. Pane Bože, tobě samému se cele odevzdáváme s prosbou, abys nás vyslyšel, nikoli však pro naše zásluhy, které před tebou nemáme, nýbrž pro oběť Ježíše Krista, Pána našeho, s nímž k tobě v důvěře voláme: *Otče náš...*

- Děkujeme ti, Duchu svatý, že nás u tohoto stolu sjednocuješ s naším Pánem a prvorozeným bratrem Ježíšem Kristem a v něm i s naším nebeským Otcem. Prosíme tě: Zachovávej nás v této jednotě s Otcem a Synem, aby svět uvěřil, že jsi nás poslal jako svědky nového života. Pane Ježíši Kriste! Vzdáváme ti díky za to, že ve své milosti shromažďuješ při této svátostné hostině svůj lid ze všech časů a míst. Prosíme tě, spoj nás se všemi, kdo vyznávají na této zemi tvé svaté jméno. Jenom u tebe a v tobě se můžeme potkat my, kteří dosud zápasíme v církvi pozemské, s těmi, které jsi už přivedl do pravé vlasti nebeské. Jsme ti vděční za všechny tvé věrné svědky, kteří byli vyvolenými nositeli tvé milosti a světlem v tomto světě – každý ve své době.

Zde je možno jmenovat svědky Páně podle svátků a památných dnů církevního roku.

V nás, které dosud ponecháváš v tomto pozemském světě, posiluj víru ve tvá zaslíbení a obnovuj naději, že všechno stvoření bude vysvobozeno z otroctví hříchu a zániku ke svobodě a slávě tvých dětí. K tobě se, Otče náš, obracíme modlitbou Pána Ježíše Krista v důvěře, že nás spolu s ním vyslyšíš: *Otče náš...*

- Pane Bože! Prosíme o tvého svatého Ducha, aby nás svou životodárnou mocí posvětil a u tohoto stolu sjednotil s tebou, Otcem naším věčným, v Kristu Ježíši, Pánu našem, a tak proměnil v hodnověrné svědky nového života z tebe před našimi bližními. Mocí tohoto svého Ducha nás spoj i s celou církví vítěznou, která nepřestává chválit tvé svaté jméno u tvého věčného trůnu v nebesích. Nás pak, jejichž pozemské dny nebyly ještě uzavřeny, učiň bdělými, abychom v poslušnosti a neumdlévající připravenosti očekávali tvůj soud a tvé věčné království. K tobě se, náš Otče, obracíme v modlitbě tvého Syna Ježíše Krista s důvěrou, že nás vyslyšíš, když on se modlí s námi: *Otče náš...*

Modlitba Páně

(obec povstane)

O-D: (recitují nebo zpívají) Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé! Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi! Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

PŘIJÍMÁNÍ (COMMUNIO)

Lámání chleba

D: Chléb živý, Bože, (*drží chléb ve výši prsou*)

O: dal's nám v Ježíši Kristu, Pánu našem.

D: K slávě své a k naší spáse (*láme chléb*) láme se nám zaslíbený ten chléb nebeský, svatý dar všem dětem Božím daný, stále je přijímán a neubývá nikdy, a posvěcuje ty, kdo jej přijímají!

Pozdravení pokoje

D: Pokoj Páně povždy s vámi!

O: I s duchem tvým.

Věřící si mohou navzájem podat ruce s přáním: Pokoj tobě, sestro / bratře.

Modlitba před přijímáním

- Vyslyš nás, Pane Ježíši Kriste, s trůnu své věčné slávy a přijď nás posvětit. Ty sám nás učíš způsobilými přijmout svátost chleba a kalicha v obecenství s tebou. Věříme a vyznáváme, že jsi pravý Syn Boží, který nás, hříšné, obdarováváš spásou a pokojem. Věříme, že se v této svátosti zpřítomňuješ, abychom zůstávali v tobě a ty v nás. Kéž jsme již čisti od svých vin a tobě odevzdáme celý svůj život. Učiň, aby tvá svatá večeře nám byla ke spáse tak jako tvým věrným jedenácti apoštolům.
- Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. V čas milosti nás vyslyš, když tě prosíme, abychom ke tvému stolu nepřistupovali nehodně. Očisti nás od všeho, čím bychom poskvrnili tvůj svatý stůl, a dej, ať nám není zatěžko podat ruku na usmířenou. Kéž už nyní zakusíme alespoň část radosti budoucího hodou ve tvém království, které v naději víry vyhlížíme.
- Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Ze své lásky nám nabízíš hostinu milosrdenství a odpuštění. Chceš vstoupit do našich srdcí a naplnit naše životy.

D: Skláníme se před tebou ve svaté úctě a doznáváme i prosíme:

O-D: Pane, nejsme hodni, abys vešel k nám, ale řekni jenom slovo a uzdraveny budou duše naše. (3x)

Výzva k přijímání

- Vy, kdo opravdu a vážně litujete svých hříchů a vin, kdo jste v dobrotě a lásce usmíření s každým svým bližním a toužíte vést život nový podle řádu Božích přikázání, přistupte sem plni víry v milost Pána Krista, jenž nám volá vstříc: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočnout.“ (*Mt 11, 28*)
- Každý z vás, kdo vyznává Ježíše Krista jako svého Pána a ví, že neustále potřebuje Boží odpuštění a sám také odpouští svým bližním, je nyní Kristem zván k jeho prostřenému stolu: „Já jsem chléb života, kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ (*J 6, 35*)
- Každý z vás, kdo věří v Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, kdo lituje svých vin a vyznává je, a pokud na něm záleží, je smířen se svými bližními, je nyní Kristem zván k jeho svátostné hostině spásy: „Nuže, pojďte – vše už je připraveno.“ (*Lk 14, 17*)

O-D: Požehnaný, jenž přichází k nám jménem Páně, Hospodin v něm sám tu zjevuje se nám.

Přijímání

Duchovní podává věřícím chléb namáčený ve víně se slovy: Bůh s tebou v Kristu, bratře / sestro. Duchovní přijímají poslední. Po přijímání chvíle ticha.

Po přijímání

- Kristus se dotkl našich srdcí. Naše nepravosti a viny jsou zahlazeny. Jásej, církvi Boží, že sláva Hospodina, tvého Boha, vzešla nad tebou. Neboť hle, náš Král nás navštívil, Beránek náš čistý přišel k nám. Nechtě kraluje. Vyznáváme:
- Kristus nám prostřel stůl a stal se opět naším milostivým Hostitelem. Svou láskou se Kristus dotkl našich srdcí. Je odpuštěn hřích a naše viny jsou prominuty. V pokoře i radosti vyznáváme:
- Děkujeme ti, Bože, za poselství nehynoucí naděje. Chválíme tě s celou církví za milost stolu Kristova. Ať z našich úst zaznívá nová píseň, oslavující tvůj spásný čin. Buď sláva Bohu Otci, Synu, Duchu svatému - nyní i vždycky. Vždyť můžeme radostně vyznávat:

O: Jsme živi, avšak již ne my, žije v nás Kristus. Amen.

(obec usedne)

Píseň

Zde je možno vysluhovat svátost křtu dětí, pověřovat kazatelskou službou a konat obřad slibu rady starších.

Verše k požehnání

Duchovní nebo lektor přečte biblické verše podle příslušného bohoslužebného formuláře.

Modlitba k požehnání

Duchovní přednese modlitbu podle příslušného bohoslužebného formuláře nebo následující:

- Sláva tobě, věčný Otče, že jsi do světa poslal svého prvorozeného Syna, abychom z něho a v něm žili. Sláva tobě, Pane Ježíši Kriste, že jsi nám svým evangeliem přinesl nový život a nepomíjející naději. Sláva tobě, svatý Duchu Boží, že nás v Kristu občerstvuješ a do srdcí nám vléváš svou lásku. Pochválen buď, Otče, Synu a svatý Duchu, jediný Bože.
- Svatý Bože, štědrý Dárce radosti, těšíme se z toho, že jsme Ježíšem Kristem vykoupeni, zachráněni a posvěceni. Smiluj se nad námi a požehnej nám, aby tak zářila tvoje tvář nad světem, aby země poznala tvou cestu a všechny národy přijaly tvé vysvobození. Byli jsme pokřtěni ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Dej, ať svítí naše světlo víry před lidmi a my všichni ať jednou vstoupíme v nové nebe a novou zemi tvé slávy.
- Bože náš, vzdáváme ti díky za udělení tvých svatých darů. Dej, ať nám to slouží ke skutečnému zastávání víry, k nelíčené lásce, k vroucí zbožnosti, k odrážení hříchu a k zachovávání tvých příkazů. Děkujeme ti za ospravedlnění před tvým soudem a za milost života věčného v Kristu, jemuž buď sláva s tebou, Otče, v Duchu svatém.

O: Amen.

POŽEHNÁNÍ

(obec povstane)

D: Pán s vámi!

O: I s duchem tvým!

D: Požehnání všemohoucího Boha Otce a mír (†) Ježíše Krista i milost Ducha svatého nechť sestoupí na nás a zůstane nám i budoucím.

O: Po věky věků!

(obec usedne)

Sborová oznámení

Vyslání

Píseň

SVATODUŠNÍ DOBA

VIGILIE HODU BOŽÍHO SVATODUŠNÍHO

Obřad rozsvěcení světél (lucernarium) je variantou s ohledem na liturgický život obce. Je vhodné užít sedmiramenného svícnu. Tento obřad se koná před zahájením vlastní liturgie.

Opět posvětim své veliké jméno. Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí. Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni od všech vašich nečistot. Do nitra vám vložím nového ducha. Aleluja! (Ezechiel 36, 23-26)

Modlitba za světlo

Bože naší spásy, s vděčností si připomínáme, že ke svobodě jsi vedl svůj lid oblakovým sloupem ve dne a ohnivým sloupem v noci. Když smíme chodit ve světle tvé přítomnosti, dej, ať se stále radujeme ve svobodě tvých dětí! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Verše k rozsvěcení světél: Moudrost 1, 7; 1. Korintským 2, 10

Duch Páně naplňuje zemi, Duch, který zkoumá všechno, i hlubiny Boží. Aleluja!

Díkuvzdání za světlo (Večerní chvalozpěv Phos hilarion)

Světlo tiché, svaté slávy nesmrtelného Otce nebeského, svatého, blaženého, Ježíši Kriste! Přišli jsme k západu slunce, spatřili jsme záři večerní a opěvujeme Boha Otce, Syna i Ducha svatého. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi po všechny časy být opěvován líbeznými hlasy. Proto svět tebe velebí. Amen.

První čtení z Písma (varianta I): Genesis 11, 1-9

Celá země byla jednotná v řeči i v činech. Když táhli na východ, našli v zemi Šineáru pláň a usadili se tam. Tu si řekli vespolek: „Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme.“ Cihly měli místo kamene a asfalt místo hlíny. Nato řekli: „Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi.“ I sestoupil Hospodin, aby zhlédl město i věž, které synové lidští budovali. Hospodin totiž řekl: „Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést. Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli.“ I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města. Proto se jeho jméno nazývá Babel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.

První čtení z Písma (varianta II): Exodus 19, 1-9.16-20; 20, 18-20

Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. Vytáhli z Refídimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. Všechn lid odpověděl jednomyslně: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“ Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu. Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti provždy věřili.“ Mojžíš totiž Hospodinu oznámil slova lidu. Když nadešel třetí den a nastalo jitro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechn lid, který byl v táboře, se třásl. Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory. Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla. Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal. Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil. Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.“

První čtení z Písma (varianta III): Ezechiel 37, 1-14

Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým duchem vyvedl a postavil doprostřed pláně, na níž bylo plno kostí, a provedl mě kolem nich. A hle, na té pláni bylo velice mnoho kostí a byly velice suché. I otázal se mne: „Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?“ Odpověděl jsem: „Panovníku Hospodine, ty to víš.“ Tu mi řekl: „Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo! Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás uvedu ducha a oživnete. Dám na vás šlachy, pokryji vás svalstvem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha a oživnete. I poznáte, že já jsem Hospodin.“ Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, ozval se hluk, nastalo dunění a kosti se přibližovaly jedna ke druhé. Viděl jsem, jak je najednou pokryly šlachy a svaly a navrch se potáhly kůží, avšak duch v nich ještě nebyl. Tu mi řekl: „Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!“

Když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vešel do nich duch a oni ožili. Postavili se na nohy a bylo to převelmi veliké vojsko. Potom mi řekl: „Lidský synu, tyto kosti, to je všechnen dům izraelský. Hle, říkají: »Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni.« Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočínutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův.“

První čtení z Písma (varianta IV): Jóel 3, 1-5

Vylíj svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vylíj v oněch dnech svého ducha. Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný. Avšak každý, kdo vyzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá.

Tužby svatodušní

2. Aby seslal na nás oheň posvěcující milosti a udělil nám dary poznání, víry, lásky a pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom milostí Boží posvěceni a s Boží vůlí sjednoceni přijali podíl na věčném životě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, všem národům jsi o Letnicích otevřel cestu do života věčného, když jsi seslal zaslíbeného Ducha svatého. Zahrnuj svou církev duchovními dary, aby zvěstováním evangelia šířila spásu do všech končin země! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8, 14-17.22-27

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib

darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme. Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

Evangelium: Jan 7, 37-39

V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra, jak praví Písmo.“ To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch svatý nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

Po kázání a písni lze zařadit svátost útěchy nemocných podle 1. části Agendy ČČSH (části 3, 5, 7, 8, 9, 10).

Verše k obětování: Žalm 104, 30-31a

Sešli svého Ducha, a obnov tvář země. Ať sláva Páně trvá navěky! Aleluja.

Verš k požehnání: Jan 7, 37

V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!“ Aleluja.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, vlij nám do srdcí svého Ducha, ať nás očistí a svou milostí posvětlí, abychom vydávali ovoce dobrých skutků. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 72, 262, 309, 334, 333

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ – VYLITÍ DUCHA SVATÉHO (LETNICE)

Označuje se též řeckým slovem ›Pentekosté‹ (Padesátnice), neboť se slaví 50. den po Hodu Božím velikonočním.

*Duch Hospodinův naplňuje zemi, on, jenž dává všemu řád, zná každou myšlenku.
Aleluja!* (Moudrost 1, 7)

První čtení z Písma: Skutky 2, 1-11 (12-21)

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, Židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ { Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“ Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouvejte mě pozorně: Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí – vždyť je teprve devět hodin ráno. Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele: »A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny. I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat. A učiním divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu. Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný; a každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude zachráněn.« }

Tužby svatodušní

2. Aby seslal na nás oheň posvěcující milosti a udělil nám dary poznání, víry, lásky a pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom milostí Boží posvěceni a s Boží vůlí sjednoceni přijali podíl na věčném životě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, o Letnicích jsi uvedl svůj lid do veškeré pravdy, když jsi mu seslal světlo svého Ducha. Dej, ať působením téhož Ducha rosteme v lásce k tobě a k našim bližním! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 12, 3b-13

Nikdo nemůže říci: ›Ježíš je Pán‹, leč v Duchu svatém. Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce. Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.

Evangelium: Jan 20, 19-23

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Pokud se nekoná svátost biřmování, lze po kázání a písni zařadit svátost útěchy nemocných podle 1. části Agendy CČSH (části 3, 5, 7, 8, 9, 10).

Verše k obětování: Žalm 68, 29-30

Nechť se tvá moc, Bože, mocně prosazuje v tom, co pro nás konáš ze svého chrámu nad Jeruzalémem. Králové ti budou přinášet dary. Aleluja!

Verše k požehnání: Skutky 2, 2.4

Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. Aleluja!

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, vlij nám do srdcí svého Ducha, ať nás očistí a svou milostí posvěť, abychom vydávali ovoce dobrých skutků. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 261, 263, 265, 267

PONDĚLÍ SVATODUŠNÍ

Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit o velikých skutcích Božích. Aleluja!
(Skutky 2, 4.11)

První čtení z Písma: Numeri 11, 24-29

Mojžíš vyšel ven a oznámil Hospodinova slova lidu. Shromáždil sedmdesát mužů ze starších lidu a rozestavil je kolem stanu. Hospodin sestoupil v oblaku, promluvil k němu a odebral z ducha, který byl na něm, a dal jej těm sedmdesáti starším. Sotva na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy. Dva muži však zůstali v táboře, jeden se jmenoval Eldad a druhý Médad. I na nich spočinul duch, ačkoliv nepřišli ke stanu; byli totiž mezi zapsanými. Ti prorokovali v táboře. Tu přiběhl mládenec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Médad v táboře prorokují.“ Nato se ozval Jozue, syn Núnův, který už jako jinoch přísluhoval Mojžíšovi, a zvolal: „Mojžíši, můj pane, zabraň jim v tom!“ Ale Mojžíš mu řekl: „Ty kvůli mně žárlíš? Kéž by všechen Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin dal svého ducha!“

Tužby svatodušní

2. Aby seslal na nás oheň posvěcující milosti a udělil nám dary poznání, víry, lásky a pokoje, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom milostí Boží posvěceni a s Boží vůlí sjednoceni přijali podíl na věčném životě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, o Letnicích jsi uvedl svůj lid do veškeré pravdy, když jsi mu seslal světlo svého Ducha. Dej, ať se působením téhož Ducha navzájem povzbuzujeme a posilujeme ve víře! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma (varianta I): Skutky 19, 1-8

Zatímco byl Apollos v Korintu, prošel Pavel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam se setkal s nějakými učedníky. Zeptal se jich: „Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?“ Odpověděli mu: „Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý.“ Pavel řekl: „Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?“ Oni řekli: „Křtem Janovým.“ Tu jim Pavel prohlásil: „Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm – v Ježíše.“ Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v pro-

rockém vytržení. Těch mužů bylo asi dvanáct. V synagóze pak Pavel neohroženě působil po tři měsíce; rozmlouval s lidmi a přesvědčoval je o království Božím.

Druhé čtení z Písma (varianta II): Skutky 10, 34a.42-48

Petr se ujal slova: „Ježíš nám uložil, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“ Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. Bratři židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: „Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.

Evangelium: Jan 3, 16-21

Ježíš řekl: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Verše k obětování: Žalm 17, 14.16

Hospodin na nebi zaburácel, Nejvyšší vydal svůj hlas; tu se objevily prameny vod. Aleluja!

Verš k požehnání: Jan 14, 26

Pán řekl: „Duch svatý vás naučí všemu, co jsem vám pověděl.“ Aleluja!

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, vlij nám do srdcí svého Ducha, ať nás očistí a svou milostí posvětlí, abychom vydávali ovoce dobrých skutků. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 264, 268, 333, 334

1. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Požehnaný jsi, Hospodine, který trůníš nad cheruby a shlížíš na propasti. Požehnaný jsi, Hospodine, na nebeské klenbě, velebený a oslavený navěky! (Daniel 3, 54.56)

První čtení z Písma: Genesis 1, 1-4

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.

Tužby

2. Aby nás osvětlil světlem své pravdy a dával se nám hlouběji poznávat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše slabé síly svou milostí posiloval a naše srdce očišťoval a posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, děkujeme ti, žes nám daroval poznání slávy svého trojjediného života. Prosíme tě, zachovej nás v pravé víře a službě, abychom tvou věčnou slávu spatřili jednou také my! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 2. Korintským 13, 11-13

Bratři, žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením. Pozdravují vás všichni bratří. Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Evangelium: Matouš 28, 16-20

Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali. Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Verš k obětování: Izajáš 47, 4

Náš Vykupitel je Svatý Izraele. Jeho jméno je Hospodin zástupů.

Verš k požehnání: Tóbijáš 12, 6

Dobrořečte Bohu a vzdávejte mu chválu přede všemi živými za dobro, které vám prokázal, dobrořečte a pějte chválu jeho jménu.

Modlitba k požehnání

Otče naší spásy, dej, ať přijetí svátosti chleba a kalicha posílí naši víru, že se svým Synem a Duchem svatým jsi jediný pravý Bůh! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 126, 127, 264, 18, 292, 335

TĚLA A KRVE PÁNĚ (CORPUS CHRISTI)

čtvrtek po Nejsvětější Trojici

Slavnost navazuje na tradici eucharistické úcty v utrakvismu. Tento svátek je slaven s ohledem na liturgický život a živou viru náboženské obce.

Oči všech s nadějí vzhlíží k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. (Žalm 145, 15-16)

První čtení z Písma: Genesis 14, 18-20

Šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha nejvyššího. Požehnal mu: „Požehnan buď Abram Bohu Nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země. Požehnan buď sám Bůh Nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky.“

Tužby

2. Aby probouzel v nás více lásky k čisté pravdě svého Slova a více úcty k svátosti těla a krve Páně, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom posílení slovem a svátostmi vždy a všude pravdu hledali, z celé duše ji milovali a ze všech sil ji hájili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože naší spásy, tvůj Syn nám ve svátosti večere Páně odkázal památku své smrti, kterou se obětoval za nás. Dej, ať ctíme svatá tajemství Kristova těla a krve, abychom na sobě stále zakoušeli moc vykoupení! Svým Duchem svatým nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 11, 23-26

Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Evangelium: Jan 6, 51-58

Ježíš řekl: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli: „Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pra-

vím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne. Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe – ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky.“

Verše k obětování: Žalm 78, 23-25

Hospodin vydal příkaz mračnům shůry a jako déšť spouštěl na ně manu, aby jedli, nebeské obilí jim dával, člověk jísti směl chléb andělů.

Verše k požehnání: 1. Korintským 11, 26-27

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. Kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, provinil se proti tělu a krvi Páně.

Modlitba k požehnání

Bože naší spásy, děkujeme ti, že nám ve viditelných znameních chleba a kalicha dáváš podíl na těle a krvi svého Syna. Dej, ať takto smíme přijímat odpuštění hříchů a zaslíbení věčného života! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 122, 12, 20, 65, 284, 285

NEDELE PO SVATÉM DUCHU (8. V MEZIDOBÍ) 22. – 28. května

Tento formulář se použije v případě, že 8. neděle v mezidobí nespadá do času po Zjevení, nýbrž do času po svatodušních svátcích. Je-li neděle mezi 22. – 28. květnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodin mě podepíral, učinil mě volným, ubránil mě, protože si mě oblíbil.

(Žalm 18, 19-20)

První čtení z Písma: Izajáš 49, 8-9b.13-16a

Toto praví Hospodin: „Odpovím ti v čase přízně, pomohu ti v den spásy, budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu, abys pozvedl zemi a zpusťšená dědictví vrátil, abys řekl vězňům: »Vyjděte«, těm, kdo jsou v temnotách: »Ukažte se!« Plesejte, nebesa, a já-sej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými! Sijón říkával: »Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.« Což-pak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom slova Božího se přidržovali a dokonaleji Boha tak poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty držíš běh dějin pevně ve svých rukou. Dej, aby ti proto tvá církev radostně sloužila v důvěře a pokoji! Osviř nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 4, 1-5

Ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. Od správců se nežádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. Mně tedy pramálo záleží na tom, soudíte-li mě vy nebo jakýkoliv lidský soud. Vždyť ani já nejsem soudcem sám nad sebou; ničeho si nejsem sice vědom, tím však ještě nejsem ospravedlněn, neboť mým soudcem je Pán. Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.

Evangelium: Matouš 6, 24-34

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“

Verš k obětování: Žalm 6, 5

Vrať se, Hospodine, braň mě, pro své milosrdenství mě zachraň!

Verš k požehnání: Matouš 6, 33

Pán řekl: „Hleďte především království Boží, a všechno ostatní vám bude přidáno.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za pozvání ke stolu Páně. Dej, ať se častým přijímáním svátostných darů chleba a kalicha stále více uskutečňuje dílo naší spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 80, 99, 102, 113, 40, 62, 157

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (9. V MEZIDOBÍ)

29. května – 4. června

Je-li neděle mezi 29. květnem – 4. červnem první nedělí po svatém Duchu, použijte se formulář Nej-světější Trojice.

Hospodine, obrať ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak poníženy. Pohled' na mé pokoření, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy.

(Žalm 25, 16.18)

První čtení z Písma: Deuteronomium 11, 18-21.26-28

Tato má slova si vložte do srdce a do své duše, přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek na čele mezi vašima očima. Budete jim vyučovat své syny a rozmlouvat o nich, ať budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, ať budeš uléhat nebo vstávat. Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány, abyste na zemi, o které Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá, dlouho žili vy i vaši synové, aby vaše dny byly jako dny nebes nad zemí. Hleď, dnes vám předkládám požehnání i zlořečení: požehnání, když budete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám dnes prikazuji, a zlořečení, když nebudete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, sejdete-li z cesty, kterou vám dnes prikazuji, a budete-li chodit za jinými bohy, k nimž se nemáte znát.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom slova Božího se přidržovali a Boha tak dokonaleji poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty dáváš řád všemu na nebi i na zemi. Prosíme tě, vzdaluj od nás vše, co nám škodí, a daruj nám vše, co nám prospívá! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 1, 16-17; 3, 22b-28

Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.“ Není totiž rozdílu: všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; jsou ospravedlňováni zadarmo

jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše. Kde zůstala chlouba? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků? Nikoli, nýbrž zákonem víry. Jsme totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona.

Evangelium: Matouš 7, 21-29

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ne každý, kdo mi říká »Pane, Pane«, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: »Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu prorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?« A tehdy já prohlásím: »Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.« A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespadol, neboť měl základy na skále. Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“

Verše k obětování: Žalm 9, 11-12

V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno, vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, nepouštíš, Hospodine.

Verš k požehnání (varianta I): Žalm 17, 6

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 7, 21

Pán řekl: „Ne každý, kdo mi říká »Pane, Pane«, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za svaté dary chleba a kalicha. Svým slovem a svátostmi nás zprosti našich vin a probuď k novému životu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 5, 31, 45, 175, 200, 293, 296

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (10. V MEZIDOBÍ) 5. – 11. června

Je-li neděle mezi 5. – 11. červnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? Protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli.

(Žalm 27, 1-2)

První čtení z Písma: Ozeáš 5, 15-6, 6

Odejdu, vrátím se ke svému místu, dokud nevyznají svou vinu a nezačnou mě hledat. Ve svém soužení mě budou hledat za úsvitu. „Pojďte, vraťme se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže. Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít. Poznávejme Hospodina, usilujme ho poznat. Jako jitřenka, tak jistě on vyjde. Přejde k nám jako přívály deštěů a jako jarní dešť, jenž svlažuje zemi.“ Co mám s tebou dělat, Efrajime? Co mám s tebou dělat, Judó? Vaše zbožnost je jak jitřní obláček, jako rosa, která hned po ránu mizí. Proto jsem je otesával skrze proroky, ubíjel jsem je výroky svých úst; z mých soudů nad tebou ti vzejde světlo. Chci milosrdenství, ne oběť, poznání Boha je nad zápalý.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom slova Božího se přidržovali a Boha tak dokonaleji poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, od tebe pochází veškeré dobro. Dej, abychom z tvého vnuknutí mysleli na to, co je správné, a pod tvým vedením to také konali! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 4, 13-25

Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry. Kdyby dědici byli ti, kteří stavějí na zákoně, byla by víra zbavena smyslu a zaslíbení zrušeno. Zákon s sebou nese Boží hněv: kde není zákon, není ani přestoupení zákona. Proto mluvíme o spravedlnosti z víry, aby bylo jasné, že je to spravedlnost z milosti. Tak zůstane v platnosti zaslíbení dané veškerému potomstvu Abrahamovu – nejen těm, kdo stavějí na zákoně, ale i těm, kdo následují Abrahama vírou. On je otcem nás všech, jak je psáno: „ustanovil jsem tě za otce mnohých národů“. Je naším otcem před tváří toho, v nějž uvěřil, před

Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není. On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal otcem mnohých národů podle slova: „tak čtené bude tvé potomstvo“. Neochabl ve víře, i když pomyslel na své již neplodné tělo – vždyť mu bylo asi sto let – i na to, že Sára již nemůže mít dítě; nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu v pevné jistotě, že Bůh je mocen učinit, co zaslíbil. Proto mu to „bylo počítáno za spravedlnost“. To, že mu to bylo počítáno, nebylo napsáno jen kvůli němu, nýbrž také kvůli nám, jimž má být započteno, že věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána, jenž byl vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Evangelium: Matouš 9, 9-13.18-26

Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když potom seděl u stolu v domě, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky. Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?“ On to uslyšel a řekl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a učte se, co to je: »Milosrdenství chci, a ne oběť.« Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ Zatímco k nim takto mluvil, přišel jeden z představených, klaněl se před ním a řekl: „Má dcera právě skonala; ale pojď, vlož na ni svou ruku, a bude žít!“ Ježíš vstal a šel s ním i se svými učedníky. A hle, žena trpící už dvanáct let krvácením přišla zezadu a dotkla se jeho šatu. Říkala si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!“ Ježíš se obrátil a spatřiv ji, řekl: „Buď dobré myslí, dcero, tvá víra tě zachránila.“ A od té hodiny byla ta žena zdráva. Když Ježíš vstoupil do domu toho představeného a uviděl hudebníky a hlučící zástup, řekl: „Jděte odtud! Ta dívka neumřela, ale spí.“ Oni se mu posmívali. A když byl zástup vyhnán, vešel Ježíš dovnitř, vzal dívku za ruku a ona vstala. Pověst o tom se rozšířila po celé té krajině.

Verše k obětování: Žalm 13, 4-5

Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti, ať nepřítel neřekne: Zdolal jsem ho!

Verš k požehnání: Žalm 18, 3

Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať milost, kterou jsme přijali ve svátosti večeře Páně, nás očistí a ochrání! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 131, 145, 40, 78, 101, 166, 170, 172, 291, 295

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (11. V MEZIDOBÍ)

12. – 18. června

Je-li neděle mezi 12. – 18. červnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso.
(Žalm 27, 7.9)

První čtení z Písma: Exodus 19, 2-8a

Izraelci přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolał z hory: „Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ Mojžíš přišel, zavolał starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. Všechen lid odpověděl jednomyslně: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I)

2. Abychom slova Božího se přidržovali a Boha tak dokonaleji poznávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Boží milostí spolupracovali a své spasení ve skutek uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, udržuj pozemský domov své církve v pevné víře a lásce, ať ze tvé milosti zvěstujeme tvou pravdu a sloužíme tvé spravedlnosti! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 5, 1-8

Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží. A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje. A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který

nám byl dán. Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšníci.

Evangelium: Matouš 9, 35-10, 8

Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně ať vyšle dělníky na svou zeň!“ Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. Jména těch dvanácti jsou: první Šimon zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův, jeho bratr Jan, Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš, Šimon Kananejský a Iškariotský Jidáš, který ho pak zradil. Těchto dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: „Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechoďte; jděte raději ke ztraceným ovčím z lidu izraelského. Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.“

Verše k obětování: Žalm 16, 7-8

Dobrořečím Hospodinu, on mi radí. Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.

Verš k požehnání: Žalm 27, 4

O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za nebeské dary chleba a kalicha. Svým slovem a svátostmi nás očisti od skrytých hříchů a osvoboď od zlých nástrah! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 4, 9, 71, 182, 197, 199, 289

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (12. V MEZIDOBÍ)

19. – 25. června

Je-li neděle mezi 19. – 25. červnem první nedělí po svatém Duchu, použije se formulář Nejsvětější Trojice.

Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita svého Pomazaného. Zachraň svůj lid a zhejnej dědictví svému, buď mu pastýřem navěky!
(Žalm 77, 8-9)

První čtení z Písma: Jeremjáš 20, 10-13

Z mnoha stran pomluvy slyším. Kolkolem děs! „Udejte ho!“ „Udáme ho!“ Kdekdo z těch, s nimiž jsem pokojně žil, čeká, až se zhroutím. „Snad se dá nachytat, pak ho přemůžeme, zajmeme ho a pomstíme se mu.“ Ale Hospodin je se mnou jako přesilný bohatýr, proto moji pronásledovatelé upadnou a dál nebudou moci, velice se budou stydět, že nebudou mít úspěch, jejich věčná hanba nebude zapomenuta. Hospodine zástupů, který zkoumáš spravedlivého, ty vidíš do ledví i do srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor. Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, protože vysvobodil ubožáka z rukou zlovolníků.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, daruj nám vytrvalou lásku a úctu ke tvému svatému jménu, neboť my věříme, že nepřestáváš pomáhat všude tam, kde vládneš svou dobrotivou rukou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 6, 1b-11

Máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? Naprosto ne! Hříchu jsme přece zemřeli – jak bychom v něm mohli dále žít? Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože

máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

Evangelium: Matouš 10, 24-39

Ježíš řekl svým učedníkům: „Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána. Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a sluha jako jeho pán. Když hospodáře nazvali Belzebulem, čím spíše jeho čeled! Nebojte se jich tedy; neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte se střech. A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může duši i tělo zahubit v pekle. Neprodávají se dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez dopuštění vašeho Otce. U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy; máte větší cenu než mnoho vrabců. Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; kdo mně však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi. Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a nepřitelem člověka bude jeho vlastní rodina. Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden. Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.“

Verše k obětování: Žalm 17, 5-7

Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly. Nakloň ke mně ucho, slyš, co říkám. Ukaž divy svého milosrdenství, Spasiteli těch, kdo se k tobě utíkají.

Verš k požehnání: Žalm 145, 15

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za pozvání ke tvému stolu. Dej, ať nás milost společného stolování posiluje i v každodenním životě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 163, 300, 51, 58, 95, 308, 310, 312

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (13. V MEZIDOBÍ)

26. června – 2. července

Pojďte, synové, poslyšte mě, vyučím vás Hospodinově bázni. Kdo na něho budou hledět, rozzáří se, rdít se nemusejí.
(Žalm 34, 12.6)

První čtení z Písma: Jeremjáš 28, 5-9

Prorok Jeremjáš odpověděl proroku Chananjášovi za přítomnosti kněží a všeho lidu, stojícího v Hospodinově domě. Prorok Jeremjáš řekl: „Amen. Kéž tak učiní Hospodin! Kéž Hospodin splní tvá slova, která jsi prorokoval, že vrátí předměty Hospodinova domu a přivede zpět z Babylónu na toto místo všechny přesídlence. Ale poslechni toto slovo, které ohlašuji tobě i všemu lidu. Proroci, kteří byli odedávna přede mnou a před tebou, prorokovali četným zemím a proti velkým královstvím o válce a zlu a moru. Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naší mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, svou církev jsi vybuďoval na základech apoštolů a proroků a tvůj Syn je kamenem úhelným. Spoj nás s nimi jednotou ducha, abychom byli tvým svatým chrámem! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 6, 12-23

Nechť tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce; ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti. Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí. Co z toho plyne? Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne! Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte – buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti. Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky

hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno. A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti. Mluvím názorně z ohledu na vaši lidskou slabost: Jako jste se dříve propůjčovali k službě nečistotě a nepravosti k bezbožnému životu, tak se nyní dejte do služby spravedlnosti k posvěcení. Když jste byli služebníky hříchu, měli jste svobodu od spravedlnosti; jaký jste tehdy měli užitek z toho, zač se nyní stydíte? Konec toho všeho je přece smrt. Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný. Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Evangelium: Matouš 10, 40-42

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo vás přijímá, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá toho, který mne poslal. Kdo přijme proroka, protože je to prorok, obdrží odměnu proroka; kdo přijme spravedlivého, protože je to spravedlivý, obdrží odměnu spravedlivého. A kdo by napojil třebas jen číší studené vody jednoho z těchto nepatrných, protože je to učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.“

Verš k obětování: Přídavky k Danielovi 3, 40

Taková ať je dnes naše zápalná oběť před tebou, dokonalými učiň ty, kteří tě následují, aby nebyli zahanbeni ti, kdo v tebe doufají.

Verš k požehnání: Žalm 103, 1

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nás tvá uzdravující moc očistí od hříchu, odvede od našich špatných cest a přivede na cestu pravou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 6, 83, 85, 87, 94, 41, 110, 174

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (14. V MEZIDOBÍ)

3. – 9. července

Na myslí nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. (Žalm 48, 10-11)

První čtení z Písma: Zacharjáš 9, 9-12

Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. „Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen.“ Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země. „Pro krev smlouvy s tebou propustím tvé vězně z cisterny, v níž není vody. Navraťte se do pevnosti, věžňové, jimž naděje vzchází. Dnes to oznamuji znovu: Všechno ti nahradím dvojnásobně.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, učíš nás zachovávat tvá přikázání, abychom milovali tebe a naše bližní. Daruj nám svou milost, ať jsme ti oddáni celým srdcem a navzájem spojení čistou láskou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 7, 15-25a

Nepoznávám se ve svých skutcích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávídím. Jestliže však to, co dělám, je proti mé vůli, pak souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý. Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně. Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá. Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo. Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím; když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona

hříchu, kterému se podřizují mé údy. Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti? Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho!

Evangelium: Matouš 11, 16-19.25-30

Ježíš řekl: „Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy: »Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste nelomili rukama.« Přišel Jan, nejedl, nepil – a říkají: »Je posedlý.« Přišel Syn člověka, jí a pije – a říkají: »Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!« Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky.“ V ten čas řekl Ježíš: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi ty věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otec nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

Verše k obětování: Žalm 18, 28.32

Ty lid ponížený zachraňuješ, ale povýšené nutíš sklopit oči. Kdo je Bůh krom Hospodina?

Verš k požehnání: Žalm 34, 9

Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nás nebeské tajemství večere Páně obnoví ve víře, posvětit v lásce a posílí v naději! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 10, 25, 60, 70, 76, 104, 107, 148, 192

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (15. V MEZIDOBÍ)

10. – 16. července

Já však ve spravedlnosti uzřím tvoji tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem.

(Žalm 17, 15)

První čtení z Písma: Izajáš 55, 10-13

Toto praví Hospodin: „Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal.“ S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji. Hory a pahorky budou před vámi zvučně plesat a všechny stromy v poli budou tleskat. Místo trní vyrostou cypřiš, místo plevelů vzejde myrta. To bude k oslavě Hospodinova jména, za trvalé znamení, které nebude vymýceno.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, pomoz nám poznat, co máme konat, a ze své milosti nám také dej sílu to uskutečňovat! Věříme, že naše pokorné modlitby přijmeš. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8, 1-11

Není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha. Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj. Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podříditi Božímu zákonu. Ti, kdo žijí jen z vlastních sil,

nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

Evangelium: Matouš 13, 1-9.18-23

Ježíš vyšel z domu a posadil se u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď; posadil se v ní a celý zástup stál na břehu. I mluvil k nim mnoho v podobenstvích: „Vyšel rozsévač rozsívat. Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je. Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je. A jiná zrna padla do dobré země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet. Kdo má uši, slyš! Vy tedy slyšte výklad podobenství o rozsévači. Pokaždé, když někdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlý a vyrve, co bylo zaseto do jeho srdce; to je ten, u koho se zaselo podél cesty. U koho bylo zaseto na skalnatou půdu, to je ten, kdo slyší slovo a hned je s radostí přijímá; ale nezakořenilo v něm a je nestálý: když přijde tíseň nebo pronásledování pro to slovo, hned odpadá. U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody. U koho bylo zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou.“

Verše k obětování: Žalm 25, 1-2

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe.

Verše k požehnání: Žalm 84, 2-3

Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Má duše zmírání steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať smíme přijmout plnou míru spásy, jejíž příslib jsme přijali v tajemství chleba a kalicha. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 56, 71, 77, 88, 138, 163, 200

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (16. V MEZIDOBÍ)

17. – 23. července

Avšak Bůh mi poskytuje pomoc, Panovník je s těmi, kdo mě podpírají. Kéž to zlo odrazí na ty, kdo proti mně sočí! Ve své věrnosti je umlč. (Žalm 54, 6-7)

První čtení z Písma: Izajáš 44, 6-8

Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: „Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není. Kdo je jako já? Jen ať se ozve! Ať to oznámí, ať mi to předloží! Od chvíle, kdy jsem navěky ustavil svůj lid, kdo mu oznamuje, co přijde a co má nastat? Nestrachujte se! Nebuďte zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.

3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, prameni veškeré moudrosti, ty znáš naše potřeby dříve, než o ně prosíme. Měj soucit s naší slabostí a milostivě nám daruj vše, oč se prosit neodvažujeme, nebo ve své slepotě o to prosit neumíme! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8, 12-25

Bratři, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že

i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.

Evangelium: Matouš 13, 24-30.36-43

Ježíš jim předložil jiné podobenství: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel nepřítel, nasekal plevel do pšenice a odešel. Když vyrostlo stéblo a nasadilo klas, tu ukázal se i plevel. Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: »Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal ten plevel?« On jim odpověděl: »To udělal nepřítel.« Sluhové mu řeknou: »Máme jít a plevel vytrhat?« On však odpoví: »Ne, protože při trhání plevele byste vyrvali z kořenů i pšenici. Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.« Potom opustil zástupy a vešel do domu. Učedníci za ním přišli a řekli mu: „Vylož nám to podobenství o plevelu na poli!“ On jim odpověděl: „Rozséváč, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka a pole je tento svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho zlého; nepřítel, který jej nasekal, je ďábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé. Tak jako se tedy sbírá plevel a pálí ohněm, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti, a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš!“

Verše k obětování: Žalm 19, 9.10.11.12

Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Hospodinovy řády jsou sladší než med, než včelí med z plástve. Jsou poučením i pro tvého služebníka.

Verše k požehnání: Žalm 111, 4-5

Hospodin je milostivý, plný slitování, on zajistil památku svým divům. Dal potravu těm, kdo se ho bojí.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nám přijímání svátosti večere Páně přináší očištění, posvěcení a jednotu v lásce! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 4, 39, 52, 53, 54, 83, 104, 308

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (17. V MEZIDOBÍ)

24. – 30. července

Bůh je v obydlí svém svatém, Bůh, jenž nás usazuje ve svém domě. On dává moc a udatnost svému lidu.
(Žalm 68, 6-7.36)

První čtení z Písma: 1. Královská 3, 5-12

V Gibeónu se Šalomounovi ukázal v noci ve snu Hospodin. Bůh řekl: „Žádej, co ti mám dát.“ Šalomoun odvětil: „Ty jsi prokazoval velké milosrdenství svému služebníku, mému otci Davidovi, a on před tebou chodil věrně, spravedlivě a se srdcem upřímným vůči tobě. Toto velké milosrdenství jsi mu zachoval a dal jsi mu syna, který sedí na jeho trůnu, jak je tomu dnes. Hospodine, můj Bože, ty jsi nyní po mém otci Davidovi ustanovil za krále svého služebníka, ale já jsem příliš mladý, neumím vycházet a vcházet. A tvůj služebník je uprostřed tvého lidu, který jsi vyvolil, lidu tak početného, že nemůže být pro množství počítán ani sečten. Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid, jemuž je tak těžko vládnout?“ Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc. Bůh mu řekl: „Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých nepřátel, ale žádal jsi pro sebe rozumnost při soudním jednání, hle, učiním podle tvých slov. Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ochránce všech věřících, prosíme tě, rozestři nad námi své milosrdenství, abychom s tebou prošli časností a neztratili věčnost! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8, 26-30

Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce,

ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle. Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími; které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.

Evangelium: Matouš 13, 31-33.44-52

Ještě jiné podobenství jim Ježíš předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrno, které člověk zaseje na svém poli; je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim i toto podobenství: „Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všechno prokvasí. Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. Anebo je království nebeské jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Pochopili jste to všechno?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“

Verše k obětování: Žalm 30, 1-2

Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým nepřátelům, aby se nade mnou radovali. Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a tys mě uzdravil.

Verš k požehnání: Žalm 103, 2

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať svátosti večere Páně užíváme jako nebeského léku, uzdravujícího na duši i na těle! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 32, 84, 182, 187, 290, 300, 304, 310

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (18. V MEZIDOBÍ)

31. července – 6. srpna

Oči všech s nadějí vzhlíží k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. (Žalm 145, 15-16)

První čtení z Písma: Izajáš 55, 1-3

Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ve své dobrotě a milosrdenství očišťuj a ochraňuj svou církev a veď ji po svých cestách, neboť v bezpečí setrvá jedině s tvou pomocí. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 9, 1-5

Mluvím pravdu v Kristu, nelžu, a dosvědčuji mi to mé svědomí v Duchu svatém, že mám velký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci. Přál bych si sám být proklet a odloučen od Krista Ježíše za své bratry, za lid, z něhož pocházím. Jsou to Izraelci, jim patří synovství i sláva i smlouvy s Bohem, jim je svěřen zákon i bohoslužba i zaslíbení, jejich jsou praotcové, z nich rodem pochází Kristus. Bůh, který je nade všemi, buď pochválen na věky.

Evangelium: Matouš 14, 13-21

Ježíš odplul lodí na pusté místo, aby byl sám; ale zástupy o tom uslyšely a pěšky šly z měst za ním. Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné. Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: „Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propusť zástupy, ať jdou do vesnic koupit si jídlo.“ Ale

Ježíš jim řekl: „Nemusejí odcházet, dejte vy jim jíst!“ Oni odpověděli: „Máme tu jen pět chlebů a dvě ryby.“ On však řekl: „Přineste je sem!“ Poručil, aby se zástupy rozdělily po trávě. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům. I jedli všichni a nasýtili se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů. A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.

Verše k obětování: Žalm 90, 13-14

Vrať se, Hospodine! Ještě dlouho se chceš hněvat? Měj se svými služebníky soucit, nasýt' nás svým milosrdenstvím hned ráno a po všechny dny se budeme radovat a plesat.

Verš k požehnání: Moudrost 16, 20

Hospodine, poskytl jsi nám hotový chléb z nebe, přinášející plné uspokojení a vyhovující každé chuti.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nás účast na tajemství chleba a kalicha duchovně obnoví a přivede k novému životu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 65, 113, 129, 150, 157, 169, 288, 294

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (19. V MEZIDOBÍ) 7. – 13. srpna

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu! Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, uděl Jákobův jsi změnil. (Žalm 85, 8.1)

První čtení z Písma: 1. Královská 19, 9a.11-16.19

Eliáš vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Hospodin řekl: „Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.“ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas řekl: „Co tu chceš, Eliáši?“ Odpověděl: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ Hospodin mu řekl: „Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem. Jehúa, syna Nimšího, pomažeš za krále nad Izraelem a Elišu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka místo sebe.“ Odešel odtud a našel Elišu, syna Šáfatova, jak oře. Bylo před ním dvanáct spřežení a on sám při dvanáctém. Eliáš k němu přikročil a hodil na něj svůj plášť.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III)

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, prosíme tě o jasnou mysl k přemýšlení a pevnou vůli ke konání toho, co je správné, abychom žili podle tvých příkázání! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 10, 8-15

Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci; je to slovo víry, které zvěstujeme. Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, neboť Písmo praví: „Kdo v něho věří, nebude zahanben.“ Není rozdílu mezi Židem

a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť „každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen“. Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: „Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!“

Evangelium: Matouš 14, 22-33

Ježíš přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než propustí zástupy. Když je propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám. Loď byla daleko od země a vlny ji zmáhaly, protože vítr vál proti ní. K ránu šel k nim, kráčeje po moři. Když ho učedníci viděli kráčet po moři, vyděsili se, že je to přízrak, a křičeli strachem. Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi. Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mne!“ Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“ Když vstoupil na loď, vítr se utiřil. Ti, kdo byli na lodi, klaněli se mu a říkali: „Jistě jsi Boží Syn.“

Verše k obětování: Žalm 31, 15-16

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.

Verše k požehnání: Jonáš 2, 6.7b

Zachvátily mě vody, propastná tuň mě obklíčila, chaluhy mi ovinuly hlavu. Tys však vyvedl můj život z jámy, Hospodine, můj Bože!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nás při večeři Páně obdaroval nebeskou manou. Dej, ať v síle tohoto pokrmu prospíváme a rosteme k věčnému vykoupení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 11, 64, 83, 133, 143, 148, 177, 283, 289, 291

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (20. V MEZIDOBÍ) 14. – 20. srpna

Lépe utíkat se k Hospodinu než doufat v člověka. Lépe utíkat se k Hospodinu než doufat v knížata.
(Žalm 118, 8-9)

První čtení z Písma: Izajáš 56, 1.6-7

Toto praví Hospodin: „Dodržujte právo, jedněte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost. Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví: „Všechny, kdo dbají na to, aby neznesvěcovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy, přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhasli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, svého jediného Syna jsi dal jako oběť za náš hřích a jako příklad služby pro nás. Dej nám milost vděčně přijmout plody jeho díla vykoupení a každodenně ho následovat v jeho stopách! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 11, 1-2a.29-32

Chci říci, že Bůh zavrhl svůj lid? Naprosto ne! Vždyť i já jsem Izraelec, z potomstva Abrahamova, z pokolení Benjamínova. Bůh nezavrhl svůj lid, který si předem vyhlédl. Vždyť Boží dary a jeho povolání jsou neodvolatelná. Jako vy jste kdysi Boha neposloužili, nyní však jste došli slitování pro jejich neposlušnost, tak i oni nyní upadli v neposlušnost, aby také došli slitování, jakého se dostalo vám. Bůh totiž všechny uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slitoval.

Evangelium: Matouš 15, 21-28

Ježíš odešel až do okolí Týru a Sidónu. A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ Ale on jí

neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ On odpověděl: „Jsem poslán ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“ On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chleba dětem a hodit jej psům.“ Ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“ Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.

Verše k obětování: Žalm 34, 8-9

Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kdo se bojí Boha, a bude je bránit. Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý.

Verš k požehnání: Žalm 130, 7

U Hospodina je milosrdenství, hojné je u něho vykoupení.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať svátost večeře Páně stále posvěcuje naši duši i tělo a posiluje nás k dosažení věčné spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 52, 54, 97, 101, 105, 109, 183, 311

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (21. V MEZIDOBÍ) 21. – 27. srpna

Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi. Spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá. Smiluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k tobě volám.

(Žalm 86, 1a. 2b-3)

První čtení z Písma: Izajáš 51, 1-6

Slyšte mě, kdo usilujete o spravedlnost, kdo hledáte Hospodina. Pohledte na skálu, z níž jste vytesáni, na hlubokou jámu, z níž jste vykopáni. Pohledte na Abrahama, svého otce, a na Sáru, která vás v bolestech porodila. Jeho jediného jsem povolal, požehnal jsem mu a rozmnožil jsem ho. Hospodin potěší Sijón, potěší všechna jeho místa, jež jsou v troskách. Jeho poušť změní, bude jako Eden, jeho pustina jako zahrada Hospodina. Bude v něm veselí a radost, vzdávání díky a zpěvování. „Věnuj mi pozornost, můj lide, můj národe, naslouchej mi! Ode mne vyjde zákon a mé právo svítne všem lidem. Má spravedlnost je blízko, má spása vzejde, všechny lidi bude soudit má paže. Ve mne skládají naději ostrovy, čekají na mou paži. Pozvedněte své oči k nebi, pohledte dolů na zem! Nebesa se rozplynou jako dým a země zvetší jako roucho, rovněž tak její obyvatelé pomřou. Ale má spása bude tu věčně, má spravedlnost neztroskotá.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma

Panovníku, Hospodine, shromáždí svou církev vjedno, aby ke slávě tvého jména dosvědčovala tvou moc mezi všemi národy! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 12, 1-8

Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají

všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy. Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.

Evangelium: Matouš 16, 13-20

Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Oni řekli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mne pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ Ježíš mu odpověděl: „Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“ Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

Verše k obětování: Žalm 40, 2.4

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když jsem o pomoc volal. A do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu.

Verše k požehnání: Žalm 104, 13.15

Hospodine, ze svých síní zavlažuješ hory, země se sytí ovocem tvého díla. Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej; chléb dodá lidskému srdci síly.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za nebeské dary chleba a kalicha. Dej, abychom jimi posílení nepodléhali pokušením a žádostem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 301, 114, 156, 51, 162, 164, 199, 304

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (22. V MEZIDOBÍ)

28. srpna – 3. září

Smiluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k tobě volám, neboť ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo tě volají, jsi nejvyšší milosrdný. (Žalm 86, 3.5)

První čtení z Písma: Jeremjáš 20, 7-9

Přemlouval's mě, Hospodine, a dal jsem se přemluvit. Zdolal jsi mě a přemohl. Po celé dny jsem jen pro smích, každý se mi vysmívá. Sotvaže promluví, úpím, přivolávám násilí a zhoubu, neboť Hospodinovo slovo mi přináší jen potupu a pošklebky po celé dny. Řekl jsem: „Nebudu je připomínat, už nebudu v jeho jménu mluvit,“ avšak je v mém srdci jak hořící oheň, je uzavřeno v mých kostech, jsem vyčerpán tím, co musím snášet, dál už nemohu.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhasěli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, dárce všeho dobrého, vlož do našich srdcí lásku k tvému jménu a vlij do nás pravou víru, abychom vydávali ovoce dobrých skutků! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 12, 9-21

Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro a ne zlo. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.“ Ale také: „Jestliže

má tvůj nepřítel hlad, nasýt ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.“ Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Evangelium: Matouš 16, 21-27

Ježíš začal ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat: „Bud' toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!“ Ale on se obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z cesty, satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapří sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Verše k obětování: Žalm 40, 14a.15a.18b

Hospodine, rač mě vysvobodit! Ať se zardí hanbou všichni, kteří mi o život ukládají a vzít mi jej chtějí. Tys má pomoc, vysvoboditeli můj, neotálej už, můj Bože!

Verš k požehnání: Žalm 31, 20

Jak nesmírná je tvoje dobrotivost, kterou jsi uchoval těm, kdo se tě bojí!

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, svým slovem a svátostmi obnovuj a očišťuj naše srdce, ať spoléháme na tvou pomoc nyní i v budoucnu. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 7, 20, 47, 55, 62, 95, 100, 163, 180, 186

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (23. V MEZIDOBÍ) 4. – 10. září

Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, ježž si zvolil za dědictví. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechn jejich zástup.

(Žalm 33, 12.6)

První čtení z Písma: Ezechiel 3, 7-11

„Izraelský dům tě nebude chtít poslechnout, poněvadž nejsou ochotni poslechnout mne; celý izraelský dům má tvrdé čelo a zatvrzelé srdce. Hle, dávám ti tvář právě tak tvrdou, jako je jejich, a čelo právě tak tvrdé, jako je jejich. Dávám ti čelo jako křemen, tvrdší než oblázek. Neboj se jich a neděs se jich, jsou dům vzpurný.“ Dále mi řekl: „Lidský synu, srdcem přijmi a ušima slyš všechna má slova, jež k tobě mluvím. Nuže, jdi k přesídlencům, k synům svého lidu. Budeš k nim mluvit a řekneš jim: »Toto praví Panovník Hospodin«, ať poslechnou nebo ne.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV)

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezahášeli, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, dej, ať v tebe věříme celým srdcem, neboť ty se stavíš proti pyšným, důvěřujícím ve vlastní sílu, ale nikdy nezapomínáš na své věrné, jejichž chloubou je tvoje milosrdenství. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 13, 8-14

Nikomu nebudte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. Vždyť přikázání „nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš“ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona. Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Evangelium: Matouš 18, 15-20

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby ústy dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď. Jestliže ani potom neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církve, ať je ti jako pohan nebo celník. Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi. Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

Verše k obětování: Daniel 9, 17.19

Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a rozjasni tvář nad svou svatyní a shlédni milostivě na svůj lid, který se nazývá tvým jménem.

Verše k požehnání: Žalm 42, 2-3a

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Po Bohu žízním, po živém Bohu.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za svaté dary chleba a kalicha. Dej, ať v nás působí jako lék proti hříchu, abychom byli v nitru uzdraveni a obnoveni pro věčnost! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 14, 46, 48, 53, 78, 115, 172

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (24. V MEZIDOBÍ) 11. – 17. září

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjďme do Hospodinova domu! Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu!
(Žalm 122, 1.7)

První čtení z Písma: Genesis 50, 15-21

Když si Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si: „Jen aby na nás Josef nezanevřel a neoplatil nám všechno zlo, kterého jsme se na něm dopustili.“ Proto mu vzkázali: „Tvůj otec před smrtí přikázal: Josefovi řekněte toto: »Ach, odpusť prosím svým bratrům přestoupení a hřích, neboť se na tobě dopustili zlého činu. Odpusť prosím služebníkům Boha tvého otce to přestoupení.«“ Josef se nad jejich vzkazem rozplakal. Pak přišli bratři sami, padli před ním a řekli: „Tu jsme, měj nás za otroky!“ Josef jim však odvětil: „Nebojte se. Což jsem Bůh? Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro; tím, co se stalo, jak dnes vidíme, zachoval naživu četný lid. Nebojte se už tedy; postarám se o vás i o vaše děti.“ Tak je těšil a promlouval jim k srdci.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvůj Duch všechno řídí, dej, ať vládne i našim srdcím! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 14, 1-12

Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním o jeho názorech. Někdo třeba věří, že může jíst všechno, slabý však jí jen rostlinnou stravu. Ten, kdo jí všechno, nechť nezlehčuje toho, kdo nejí, a kdo nejí, nechť neodsuzuje toho, kdo jí; vždyť Bůh jej přijal za svého. Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? O tom, zda obstojí či ne, rozhoduje jeho vlastní pán. A on obstojí, neboť Pán má moc jej podepřít. Někdo rozlišuje dny, jinému je den jako den. Každý nechť má jistotu svého přesvědčení. Kdo zachovává určité dny, zachovává je Pánu. Kdo jí, dělá to Pánu ke cti, neboť děkuje Bohu; a kdo nejí, dělá to také Pánu ke cti, neboť i on děkuje Bohu. Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu. Vždyť proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem

i mrtvých i živých. Proč tedy, ty slabý, soudíš svého bratra? A ty, silný, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží. Neboť je psáno: „Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh.“ Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.

Evangelium: Matouš 18, 21-35

Petr přistoupil k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ Ježíš mu na to odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesát sedmkrát. S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který byl dlužen mnoho tisíc hřiven. Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: »Měj se mnou strpení a všechno ti vrátím!« Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: »Zaplať mi, co jsi dlužen!« Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: »Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!« On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. Tu ho pán zavolal a řekl mu: »Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?« A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. – Tak bude jednat s vámi můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“

Verše k obětování: Exodus 24, 4.5

Mojžíš postavil pod horou oltář. Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné.

Verš k požehnání: Žalm 36, 8

Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za dar věčného života, jehož příslib jsme přijali v tajemství chleba a kalicha. Dej, ať jsme i nadále hodni mít na těchto svatých darech účast! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 8, 60, 63, 82, 83, 147, 148, 173, 183, 306

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (25. V MEZIDOBÍ) 18. – 24. září

Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst svých nakloň ucho. (Žalm 78, 1)

První čtení z Písma: Jonáš 3, 10-4, 11

Bůh viděl, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. A neučinil tak. Jonáš se velice rozezlil a planul hněvem. Modlil se k Hospodinu a řekl: „Ach, Hospodine, což jsem to neříkal, když jsem byl ještě ve své zemi? Proto jsem dal přednost útěku do Taršíše! Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem. Nyní, Hospodine, vezmi si prosím můj život. Lépe abych umřel, než abych žil.“ Hospodin se však otázel: „Je dobře, že tak planeš?“ Jonáš totiž vyšel z města, usadil se na východ od něho a udělal si tam přístřešek. Seděl v jeho stínu, aby viděl, co se bude ve městě dít. Hospodin Bůh nastrojil skočec, který vyrostl nad Jonášem, aby mu stínil hlavu a zbavil ho zloby. Jonáš měl ze skočce velikou radost. Příštího dne za svítání nastrojil však Bůh červa, který skočec nahlodal, takže uschl. Když pak vzešlo slunce, nastrojil Bůh žhavý východní vítr a slunce bodalo Jonáše do hlavy, až úplně zemdlel a přál si umřít. Řekl: „Lépe abych umřel, než abych žil.“ Bůh se však Jonáše otázel: „Je dobře, že pro ten skočec tak planeš?“ Odpověděl: „Je to dobře. Planu hněvem až k smrti.“ Hospodin řekl: „Tobě je líto skočce, s kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel. A mně by nemělo být líto Ninive, toho velikého města, v němž je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice, a v němž je i tolik dobytka?“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, dej, abychom nedychtili po věcech pozemských, ale milovali věci nebeské. Pomoz nám opouštět všecko pomíjivé a držet se toho, co je trvalé. Osviř nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 1, 21-30

Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk. Mám-li žít v tomto těle, získám tím možnost další práce. Nevím tedy, co bych vyvolil, táhne mne to na obě strany: Toužím odejít a být s Kristem, což je jistě mnohem lepší; ale zůstat v tomto těle je zase

potřebnější pro vás. Proto pevně spoléhám, že zůstanu a budu se všemi vámi k vašemu prospěchu a k radosti vaší víry, abyste se mohli mnou ještě více chlubit v Kristu Ježíši, když k vám opět přijdu. Jenom veďte život hodný Kristova evangelia, abych viděl, až přijdu, nebo nepřijdu-li, abych slyšel, že zakotveni v jednom Duchu vedete jednou myslí zápas ve víře v evangelium a v ničem se nestrachujete protivníků. Jim je to předzvěst zahynutí, vám však spasení, a to od Boha. Neboť vám je z milosti dáno netoliko v Krista věřit, ale pro něho i trpět; vedete týž zápas, jaký jste u mne viděli a o jakém nyní slyšíte.

Evangelium: Matouš 20, 1-16

Ježíš řekl svým učedníkům: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden hospodář hned ráno vyšel najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když znovu vyšel o deváté hodině, viděl, jak jiní stojí nečinně na trhu, a řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici, a já vám dám, co bude spravedlivé.“ Oni šli. Vyšel opět kolem poledne i kolem třetí hodiny odpoledne a učinil právě tak. Když vyšel kolem páté hodiny odpoledne, našel tam další, jak tam stojí, a řekl jim: „Co tu stojíte celý den nečinně?“ Odpověděli mu: „Nikdo nás nenajal.“ On jim řekne: „Jděte i vy na mou vinici.“ Když byl večer, řekl pán vinice svému správci: „Zavolej dělníky a vyplať jim mzdu, a to od posledních k prvním!“ Tak přišli ti, kteří pracovali od pěti odpoledne, a každý dostal denár. Když přišli ti první, měli za to, že dostanou víc; ale i oni dostali po denáru. Vzali ho a reptali proti hospodáři: „Tihle poslední dělali jedinou hodinu, a tys jim dal stejně jako nám, kteří jsme nesli tíhu dne a vedro!“ On však odpověděl jednomu z nich: „Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil jsi se mnou denár za den? Vezmi si, co ti patří, a jdi! Já chci tomu poslednímu dát jako tobě; nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?“ Tak budou poslední první a první poslední.

Verš k obětování: Žalm 138, 7

I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí.

Verše k požehnání: Žalm 119, 4-5

Ty jsi vydal svá ustanovení, aby se přesně dodržovala. Kéž jsou moje cesty pevně zaměřeny k dodržování tvých nařízení.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať tvá odpouštějící milost a uzdravující působení nás zbaví nepokoje a umožní nám držet se tvých přikázání. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 45, 175, 78, 151, 178, 185

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (26. V MEZIDOBÍ)

25. září – 1. října

Hospodine, vše, co jsi na nás uvedl a co jsi nám udělal, podle pravdivého soudu jsi učinil, protože jsme zhřešili proti tobě a neposlouchali tvá přikázání. Avšak nezříkej se nás úplně pro své jméno a nevzdaluj své milosrdenství od nás.

(Přídavky k Danielovi 3, 31.29.34.35)

První čtení z Písma: Ezechiel 18, 1.29-32

Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Dům izraelský říká: »Cesta Panovníkova není správná.« Mé cesty že nejsou správné, dome izraelský? Nejsou to vaše cesty, jež nejsou správné? Proto budu soudit každého z vás, dome izraelský, podle jeho cest, je výrok Panovníka Hospodina. Obráťte se a odvráťte se ode všech svých nevěrností a vaše nepravost vám nebude k pádu. Odhoďte od sebe všechny nevěrnosti, jichž jste se dopouštěli, a obnovte své srdce a svého ducha. Proč byste měli zemřít, dome izraelský? Vždyť já si nelibuji ve smrti toho, kdo umírá, je výrok Panovníka Hospodina. Obráťte se tedy a budete žít.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, svou všemohoucnost prokazuješ hlavně v milosrdenství a soucitu. Daruj nám plnost své milosti, abychom dosáhli tvých zaslíbení a získali podíl na nebeském dědictví! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 2, 1-13

Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě

člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní - nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti - s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.

Evangelium: Matouš 21, 23-32

Když Ježíš přišel do chrámu a učil, přistoupili k němu velekněží a starší lidu a řekli: „Jakou mocí to činíš? A kdo ti tu moc dal?“ Ježíš jim odpověděl: „Já vám také položím otázku; jestliže ji zodpovíte, i já vám povím, jakou mocí to činím. Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe, či od lidí?“ Oni se mezi sebou dohadovali: „Řekneme-li, »z nebe«, namítne nám: »Proč jste mu tedy neuvěřili?« Řekneme-li však »z lidí«, máme obavy ze zástupu; vždyť všichni mají Jana za proroka.“ Odpověděli tedy Ježíšovi: „Nevíme.“ Tu jim řekl i on: „Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím. Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: »Synu, jdi dnes pracovat na vinici!« On odpověděl: »Nechce se mi.« Ale potom toho litoval a šel. Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: »Ano, pane.« Ale nešel. Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?“ Odpověděli: „Ten první!“ Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království. Přišel k vám Jan po cestě spravedlnosti, a vy jste mu neuvěřili. Ale celníci a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, ale ani potom jste toho nelitovali a neuvěřili mu.“

Verš k obětování: Žalm 80, 20

Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budeme zachráněni.

Verše k požehnání: Žalm 119, 49-50

Hospodine, pamatuj na slovo dané svému služebníku, jímž jsi ve mně očekávání vzbudil. To je mi útěchou v mém pokoření.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, učiň nás vždy připravenými naslouchat tvým příkázáním, abychom byli hodni tvých svatých darů! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 44, 51, 95, 109, 110, 111, 144, 191, 194, 288

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (27. V MEZIDOBÍ) 2. – 8. října

Hospodine, v tvé moci je všechno a nikdo ti nemůže odolat. Neboť ty jsi učinil nebe a zemi i všechno podivuhodné pod nebem. Jsi Pánem všeho. (Přídavky k Ester 13, 9-10)

První čtení z Písma: Izajáš 5, 1-7

Zaspívám svému milému píseň mého milého o jeho vinici: „Můj milý měl vinici na úrodném svahu. Zkypřil ji, kameny z ní vybral a vysadil ušlechtilou révu. Uprostřed ní vystavěl věž i lis v ní vytesal a čekal, že vydá hrozny; ona však vydala odporná pláňata. Teď tedy, obyvateli Jeruzaléma a muži judský, rozhodněte spor mezi mnou a mou vinicí. Co se mělo pro mou vinici ještě udělat a já pro ni neudělal? Když jsem očekával, že vydá hrozny, jak to, že vydala odporná pláňata? Nyní vás tedy poučím, co se svou vinicí udělám: Odstráním její ohrazení a přijde vniveč, pobořím její zídky a bude pošlapána. Udělám z ní spoušť, nebude už prořezána ani okopána a vzejde bodláčí a křoví, mra-kům zakážu zkrápět ji deštěm.“ Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský a muži judští sadbou, z níž měl potěšení. Čekal právo, avšak hle, bezpráví, spravedlnost, a hle, jen úpění.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V)

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ty vždycky nasloucháš, když tě prosíme, a dáváš více, než si přejeme. Zahrň nás hojností svého milosrdenství, odpusť nám vše, z čeho nás obviňuje svědomí, a pro oběť svého Syna nám daruj dobro, o něž sami nejsme hodni prosit. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 3, 4b-14

Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na vnější věci, já tím víc: obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon – farizeus; jde-li o horlivost – pronásledovatel církve; jde-li o spravedlnost podle zákona, byl jsem bez úhony. Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal

jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání. Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.

Evangelium: Matouš 21, 33-46

Ježíš řekl: „Poslyšte jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali. Znovu poslal další služebníky, a to více než před tím, ale naložili s nimi právě tak. Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: »Na mého syna budou mít přece ohled!« Když však vinaři shlédli syna, řekli si mezi sebou: »To je dědic. Pojďme, zabijme ho, a dědictví připadne nám!« Chytli ho, vyvlekli ven z vinice a zabili. Když nyní přijde pán vinice, co udělá těm vinařům?“ Řekli mu: „Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas.“ Ježíš jim řekl: „Což jste nikdy nečetli v Písmech: »Kámen, který stavitelé zavrhlí, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích«? Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce. Kdo padne na ten kámen, roztříští se, a na koho on padne, toho rozdrtí.“ Když slyšeli velekněží a farizeové tato podobenství, poznali, že mluví o nich. Hleděli se ho zmocnit, ale báli se zástupů, protože ty ho měly za proroka.

Verš k obětování: Žalm 19, 15

Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!

Verš k požehnání: Pláč 3, 25

Dobry je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za pokrm nesmrtelnosti, který jsi nám daroval ve svaté večeři Páně. Dej, ať s čistým srdcem přijímáme to, čeho se dotýkáme ústy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 41, 174, 69, 78, 133, 151, 184, 198, 296

NEDELE PO SVATÉM DUCHU (28. V MEZIDOBÍ) 9. – 15. října

Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění. (Žalm 130, 3-4)

První čtení z Písma: Izajáš 25, 6-9

Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné. Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkrývku, která příkrývá všechny pronárody. Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme poputu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin. V onen den se bude říkat: „Hle, to je náš Bůh. V něho jsme skládali naději a on nás spasil. Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naději, budeme jásat a radovat se, že nás spasil.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, prosíme o tvou milost, ať nás vždycky doprovází, abychom byli stále oddáni dobrému dílu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 4, 1-9

Moji bratři, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní. Euodii domlouvám i Syntyché domlouvám, aby byly zajedno v Pánu. Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmí se jich; vždyť vedly zápas za evangelium spolu se mnou i s Klementem a ostatními spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života. Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyslení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.

Evangelium: Matouš 22, 1-14

Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích: „S královstvím Božím je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. Poslal znovu jiné služebníky se slovy: »Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!« Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. Ostatní chytli jeho služebníky, postupně je ztýrali a zabili je. Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: »Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni; jděte tedy na rozcestí a koho najdete, pozvěte na svatbu.« Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky. Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: »Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?« On se nezmohl ani na slovo. Tu řekl král sloužícím: »Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.« Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.“

Verše k obětování: Přídavky k Ester 14, 12-13

Rozpomeň se, Hospodine, v době našeho útlaku se dej poznat a dodej mi odvahu, Králi bohů a Vládce všeho stvoření. Vlož mi do úst příhodná slova před lvem.

Verš k požehnání: Žalm 34, 10

I lvíčata strádají a hladovějí, ale nic dobrého nechybí těm, kdo se dotazují Hospodina.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za dary chleba a kalicha. Dej, aby svatá večeře Páně, kterou slavíme na památku oběti tvého Syna, nám byla posilou v naší slabosti! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 12, 22, 31, 63, 129, 132, 150, 181, 283, 285

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (29. V MEZIDOBÍ) 16. – 22. října

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ucho, slyš, co říkám. Ochraňuj mě jako zřítelnicí oka, skryj mě ve stínu svých křídel. (Žalm 17, 6.8)

První čtení z Písma: Izajáš 45, 1-6

Toto praví Hospodin o svém Pomazaném: „Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotevírám před ním vrata, brány už nebudou zavírány. Já půjdu před tebou, vyrovnám nerovnosti, rozrazím bronzová vrata, železné závory zlomím. Tobě dám poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější a poznáš, že já jsem Hospodin, který tě volá jménem, Bůh Izraele. Kvůli svému služebníku Jákobovi, kvůli Izraeli, vyvolenci svému, jsem tě zavolal tvým jménem; dal jsem ti čestné jméno, ač jsi mě neznal. Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal, aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, ve svém Synu jsi zjevil svou slávu mezi národy. Ochraňuj svůj lid, rozptýlený po světě, aby vytrval ve víře a vyznání tvého jména! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 1, 1-10

Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj. Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách; před Bohem a Otcem našim si připomínáme vaši činnou víru, usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista. Víme přece, bratři Bohem milovaní, že patříte k vyvoleným, neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech, ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti. Víte, jak jsme si kvůli vám počínali, když jsme byli u vás. A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého. Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Acháji. Od vás pak se slovo Páně rozeznělo nejen po Makedo-

nii a Acháji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili. Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu.

Evangelium: Matouš 21, 14-22

Když velekněží a zákoníci viděli Ježíšovy udivující činy i děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpovéděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: »Z úst nemluvňátek a kojenců připravil sis chválu«?“ Opustil je a vyšel ven z města do Betánie; tam přenocoval. Když se ráno vracel do města, dostal hlad. Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen listí. I řekl mu: „Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!“ A ten fíkovník najednou uschl. Když to učedníci viděli, podivili se: „Jak najednou ten fíkovník uschl!“ Ježíš jim odpovéděl: „Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli: »Zdvihni se a vrhni se do moře« – stane se to. A věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“

Verše k obětování: Žalm 119, 47-48

Tvá přikázání jsou pro mne potěšením, já jsem si je zamiloval. Dlaně vztahuji k tvým přikázáním, já jsem si je zamiloval.

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 33, 18-19

Oko Hospodinovo bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo čekají na jeho milosrdenství, aby ze smrti je vysvobodil, naživu je zachoval v čas hladu.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 22, 22

Pán řekl: „Věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás občerstvuješ u svého stolu. Dej, abychom ti důstojně sloužili životem, v němž budeš mít zalíbení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 12, 13, 24, 94, 119, 166, 188, 291

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (30. V MEZIDOBÍ) 23. – 29. října

Ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. (Žalm 105, 4-5)

První čtení z Písma: Leviticus 19, 1-2.15-18

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Budte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý. Nedopustíte se bezpráví při soudu. Nebudeš nadržovat nemajetnému ani brát ohled na mocného; budeš soudit svého bližního spravedlivě. Nebudeš se chovat ve svém lidu jako utrhač, nebudeš ukládat svému bližnímu o život. Já jsem Hospodin. Nebudeš ve svém srdci chovat nenávisť ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu. Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, rozmnož v nás dary víry, naděje a lásky a nauč nás milovat tvá přikázání, abychom dosáhli tvých zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 2, 1-8

Sami víte, bratři, že náš příchod k vám nebyl marný. Víte také, jak jsme předtím ve Filipech trpěli a byli pohaněni; a přece nám náš Bůh dal odvahu hlásat vám, přes mnohý těžký zápas, evangelium Boží. Naše poselství nepochází z omylu ani z nekalých úmyslů, ani vás nechceme podvést. Bůh nás uznal za hodné svěřit nám evangelium, a proto mluvíme tak, abychom se líbili ne lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce. Nikdy, jak víte, jsme nesáhli k lichocením, ani jsme pod nějakou záminkou nebyli chtiví majetku – Bůh je svědek! Také jsme nehledali slávu u lidí, ani u vás, ani u jiných; ač jsme mohli jako Kristovi poslové dát najevo svou důležitost, byli jsme mezi vámi laskaví, jako když matka chová své děti. Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!

Evangelium: Matouš 22, 34-46

Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, smluvili se a jeden jejich zákoník se ho otázal, aby ho pokoušel: „Mistře, které přikázání v zákoně je největší?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.« To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: »Miluj svého bližního jako sám sebe.« Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.« Když se farizeové sešli, zeptal se jich Ježíš: „Co si myslíte o Mesiášovi? Čí je syn?“ Odpověděli mu: „Davidův.“ Řekl jim: „Jak to tedy, že ho David v Duchu svatém nazývá Pánem, když praví: »Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.« Jestliže tedy David nazývá Mesiáše Pánem, jak může být jeho synem?“ A nikdo nebyl s to odpovědět mu ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil tázat.

Verše k obětování: Žalm 119, 154.125

Hospodine, zachovej mi život, jak jsi řekl, abych poznal tvá svědectví.

Verš k přijímání (varianta I): Žalm 20, 6

Budeme plesat nad tvým vítězstvím, vztyčíme praporec ve jménu svého Boha.

Verše k přijímání (varianta II): Matouš 22, 37.39

Pán řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás sytíš duchovním pokrmem a nápojem. Dej, ať vždy toužíme po pravém životě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 21, 28, 56, 66, 72, 74, 76, 86, 104, 107, 116, 140, 152

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (31. V MEZIDOBÍ)

30. října – 5. listopadu

*Hospodine, ty mě neopouštěj, nevzdaluj se ode mne, můj Bože, na pomoc mi pospěš,
Panovníku, moje spáso!*
(Žalm 38, 22-23)

První čtení: Micheáš 3 5-12

Toto praví Hospodin proti prorokům, kteří svádějí můj lid: Když mají svými zuby co kousat, mluví o pokoji; když pak jim někdo do úst nic nedá, vyhlašují proti němu svatý boj. Proto vám nastane noc bez vidění, tma bez věštby. Nad těmi proroky zajde slunce, den se nad nimi zachmuří. Tu se budou jasnovidci stydět, rdít se budou věstci, všichni si zakryjí ústa, neboť Bůh neodpoví. Já však jsem naplněn mocí, duchem Hospodinovým, právem a bohatýrskou silou, abych mohl Jákobovi povědět o jeho nevěrnosti, Izraeli o jeho hříchu. Slyšte to, představitelé domu Jákobova, vůdcové izraelského domu, vy, kteří si hnušíte právo a překrucujete všechno, co je přímé! Sijón budete krveprolitím, Jeruzalém bezprávím. Jeho představitelé soudí za úplatek, jeho kněží učí za odměnu, jeho proroci věští za stříbro. Přitom spoléhají na Hospodina a říkají: „Což není Hospodin uprostřed nás? Na nás nepřijde nic zlého.“ Proto bude Sijón kvůli vám zorán jako pole, z Jeruzaléma budou sutiny, z hory Hospodinova domu návrší zarostlá křovím.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI)

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, jedině s tvou pomocí může tvůj věřící lid slavit bohoslužbu v duchu a v pravdě. Děkujeme za tvou shovívavost, s níž přijímáš naši oběť chvály! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána.

Druhé čtení: 1. Tesalonickým 2, 9-13

Jistě si, bratři, vzpomínáte na naše úsilí a námahu, jak jsme ve dne v noci pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž, když jsme vám přinesli Boží evangelium. Vy i Bůh jste svědky, jak jsme se k vám věřícím zbožně, spravedlivě a bezúhonně chovali.

Víte přece, že jsme každého z vás jako otec své děti napomínali, povzbuzovali a zapřísahali, abyste vedli život důstojný Boha, který vás povolal do slávy svého království. Proto i my děkujeme Bohu neustále, že jste od nás přijali slovo Boží zvěsti ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží, jímž skutečně jest. Vždyť také projevuje svou sílu ve vás, kteří věříte.

Evangelium: Matouš 23, 1-12

Ježíš mluvil k zástupům i k svým učedníkům: „Na stolicí Mojžíšově zasedli zákoníci a farizeové. Proto číňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou; ale podle jejich skutků nejednejte: neboť oni mluví a nečiní. Svazují těžká břemena a nakládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechťejí dotknout ani prstem. Všechny své skutky konají tak, aby je lidé viděli: rozšiřují si modlitební řemínky a prodlužují třásně, mají rádi přední místa na hostinách a přední sedadla v synagógách, líbí se jim, když je lidé na ulici zdraví a říkají jim »Mistře«. Vy však si nedávejte říkat »Mistře«: jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno »Otec«: jediný je váš Otec, ten nebeský. Ani si nedávejte říkat »Učíteli«: váš učitel je jeden, Kristus. Kdo je z vás největší, bude váš služebník. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“

Verše k obětování: Žalm 103, 2.5

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! Po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.

Verš k požehnání: Žalm 16, 11

Stežku života mi dáváš poznat, vrcholem radosti je být s tebou, Hospodine.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, ve své milosti nám i nadále pomáhej a stále nás obnovuj svým slovem a svátostmi! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 10, 32, 34, 57, 59, 85, 105, 114, 176

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (32. V MEZIDOBÍ)

6. – 12. listopadu

Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, Hospodine, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť.
(Žalm 141, 2)

První čtení z Písma: Ámos 5, 18-24

Běda těm, kdo touží po dni Hospodinově! K čemu vám bude den Hospodinův? Bude tmou, a ne světlem! Jako když se dá někdo na útěk před lvem a narazí na něho medvěd; nebo vejde do domu, opře se rukou o stěnu a uštkne ho had. Což není den Hospodinův tmou, a ne světlem, temnotou bez jasu? Nenávidím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění. Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu. Pryč ode mne s halasem tvých písní, tvé brnkání na harfy už nechci slyšet. Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok.

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi zbývá, a Boží vůli se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvůj požehnaný Syn přišel do světa, aby zničil ďáblovo dílo a učinil nás tvými dětmi a dědici života věčného. Dej, ať se stále držíme této naděje, abychom byli čistí, jako on je čistý, a stali se mu podobnými v jeho věčném a slavném království. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 4, 13-18

Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe,

a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte.

Evangelium: Matouš 25, 1-13

Ježíš řekl svým učedníkům: „Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevezly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: »Ženich je tu, jděte mu naproti!« Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly pošetilé rozumným: »Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!« Ale rozumné odpověděly: »Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!« Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: »Pane, pane, otevři nám!« Ale on odpověděl: »Amen, pravím vám, neznám vás.« Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

Verše k obětování: Žalm 119, 133

Hospodine, upevni mé kroky tím, cos řekl, dej, ať žádná ničemnost mě neovládne.

Verše k požehnání: Matouš 25, 4.6

Pán řekl: „Rozumné panny si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Uprostřed noci se rozlehl křik: »Ženich je tu, jděte mu naproti!«“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať velká milost, kterou jsme přijali ve svátosti večere Páně, napraví vše, co je špatného v našich srdcích a nerozumného v našich myslích! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 29, 31, 67, 75, 83, 113, 153, 160, 181, 312

NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (33. V MEZIDOBÍ)

13. – 19. listopadu

To, co s vámi zamýšlím, je výrok Hospodinův, jsou myšlenky o pokoji, nikoli o zlu. Budete ke mně volat a já vás vyslyším. Shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst.
(Jeremjáš 29, 11.12.14)

První čtení z Písma: Sofonjáš 1, 7.12-18

Ztiš se před Panovníkem Hospodinem, vždyť den Hospodinův je blízko! Hospodin připravil oběť, jako svaté oddělil ty, které pozval. V té době prohledám Jeruzalém se svítílnami, ztrestám muže, kteří jsou jako zkyslé víno nad svým kalem, kteří si v srdci říkají: „Hospodin neudělá nic dobrého ani zlého.“ V plen bude vydán jejich blahobyt a jejich domovy ve zrušení; vystaví domy, a nebudou v nich bydlet, vysázejí vinice, a vína z nich neokusí. Veliký den Hospodinův je blízko, je blízký a převelice rychlý. Slyš, Hospodinův den je tady! Zoufale volá bohatýr do boje. Onen den bude dnem prchlivosti, dnem soužení a tísně, dnem ničení a zkázy, dnem tmy a temnot, dnem oblaku a mrákoty, dnem polnice a válečného ryku nad opevněnými městy, nad vyvýšenými cimbuřími. Sešlu na lidi soužení a budou tápat jako slepci, neboť zhřešili proti Hospodinu; jejich krev bude odklizena jako prach, jejich vnitřnosti jako mrva. Jejich stříbro ani zlato je nedokáže v den Hospodinovy prchlivosti vysvobodit; ohněm jeho rozhorlení bude pozřena celá země. Ano, učiní náhlý konec všem obyvatelům země!

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi zbývá, a Boží vůli se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za svatá Písma, která byla sepsána pro naši spásu i naše poučení. Dej, ať si biblické poselství v srdci uchováваме, abychom se vždy drželi pozehané naděje na věčný život ve tvém Synu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 5, 1-11

Není nutné, bratři, psát vám něco o době a hodině. Sami přece dobře víte, že den Páně přijde jako přichází zloděj v noci. Až budou říkat „je pokoj, nic nehrozí“, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. Vy však, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budme

střízliví. Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíjejí, opíjejí se v noci. My však, kteří patříme dni, buďme střízliví, oblecme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přílbu. Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána Ježíše Krista. On zemřel za nás, abychom my, ať žijí či zemřeli, žili spolu s ním. Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte.

Evangelium: Matouš 25, 14-30

Ježíš řekl svým učedníkům: „Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopnosti, a odcestoval. Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. Tak i ten, který měl dvě, vyzískal jiné dvě. Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. Přistoupil tedy ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: »Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.« Jeho pán mu odpověděl: »Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.« Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: »Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.« Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.« Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: »Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk a sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Báł jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.« Jeho pán mu odpověděl: »Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.«

Verše k obětování: Žalm 130, 1-2

Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, Panovníku, vyslyš můj hlas!

Verše k požehnání: Matouš 25, 21

Pán řekl: „Služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého Pána.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti za svátostné dary chleba a kalicha. Dej, ať jimi posílení nepodléháme pozemským pokušením a zdokonalujeme se v dobré a věrné službě tobě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Vhodné písně: 26, 84, 102, 106, 156, 170, 201

POSLEDNÍ NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU (KRISTA KRÁLE)

20. – 26. listopadu

V reformačních církvích se tato neděle slaví jako Den Bible.

Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení na věky věků.
(Zjevení 5, 12)

První čtení z Písma: Ezechiel 34, 11-16.20b-24

Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty. Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi. Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách izraelských hor. Budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských. Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívat, je výrok Panovníka Hospodina. Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit. Hle, já vykonám soud mezi ovcí vykrmenou a ovcí hubenou, protože odstrkujete bokem a plecemi všechna neduživá zvířata a trkáte je svými rohy, takže jste je rozptýlili mimo stádo. Já zachráním své ovce a nikdo je už nebude loupit. Já vykonám soud mezi ovcí a ovcí. Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem. Já Hospodin jim budu Bohem a David, můj služebník, bude uprostřed nich knížetem. Já Hospodin jsem promluvil.“

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII)

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi zbývá, a Boží vůli se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku, Hospodine, tvou vůli je obnovit všechno ve tvém milovaném Synu, Králi králů a Pánu pánů. Dej, ať všechny národy hříchem od sebe rozdělené jsou pod jeho milostivou vládou osvobozeny a sjednoceny! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 1, 15-23

Když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali a osvíceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. Všechno podrobil pod jeho nohy a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.

Evangelium: Matouš 25, 31-46

Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici. Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ Tu mu ti spravedliví odpoví: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?“ Král jim odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ Potom řekne těm na levici: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“ Tehdy odpoví i oni: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“ On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“ A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.

Verš k obětování: Žalm 2, 8

Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země.

Verše k požehnání: Žalm 29, 10-11

Hospodin bude trůnit jako král na věky, Hospodin žehná svůj lid pokojem.

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že jsme ve večeři Páně směli přijmout pokrm života věčného. Posiluj nás k zápasu víry na straně Krista Krále, pod jehož praporem bojujeme! Dej, ať s ním dosáhneme vítězství a vejdemo do království nebeského, kde on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Vhodné písně: 7, 34, 36, 37, 181, 187, 269, 303, 300, 310

SVÁTKY A PAMÁTNÉ DNY BĚHEM ROKU

ZROD CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

8. ledna

Všechny národy, tvoje dílo, se ti přijdou klanět, Panovníku, budou oslavovat tvoje jméno, protože jsi veliký a konáš divy; jedině ty jsi Bůh. (Žalm 86, 9-10)

První čtení z Písma: 2. Paralipomenon 5, 6-7.13-6, 2

Král Šalomoun a celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránou sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten. Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů. Trubači a zpěváci hráli a zpívali zároveň, aby Hospodinova chvála a oslava zněla jednohlasně; když se začalo hrát na pozouny a cimbály a jiné hudební nástroje, chválili Hospodina, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné. I naplnil oblak ten dům, dům Hospodinův, takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Boží dům naplnila Hospodinova sláva. Tehdy Šalomoun řekl: „Hospodin praví, že bude přebývat v mrákotě. Vybudiv jsem ti sídlo, kde budeš přebývat, vznešené obydlí, po všechny věky.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, ke tvé poctě oslavujeme výročí vzniku Církve československé husitské. Vzdáváme ti díky za obecenství věřících, kteří ti sloužili a slouží v jejich sborech. A prosíme tě, aby všichni hledající našli v církvi tebe a byli zde naplněni radostí a pokojem! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 3, 9-11.16-17

Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ

než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.

Evangelium: Jan 2, 13-22

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. V chrámu našel prodavače dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytkem, směnárníkům rozházel mince, stoly zpřevracel a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mne stráví.“ Židé mu řekli: „Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím.“ Tu řekli Židé: „Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej chceš postavit ve třech dnech?“ On však mluvil o chrámu svého těla. Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.

Verše k obětování: Sírachovec 24, 14.17

Vyrostla jsem jako růže zasazená u vody, jako vinná réva jsem se zazelenala milostí.

Verš k požehnání: 1. Petrův 2, 5

I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, ke své slávě buduješ věčný příbytek z kamenů vzácných a živých. Pomož nám, aby vše, čím ti sloužíme v tvé církvi, bylo provázeno tvým požehnáním! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 111, 112, 123, 161

PAMÁTKA PATRIARCHY KARLA FARSKÉHO

12. června

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlašuje právo. Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají. (Žalm 37, 30-31)

První čtení z Písma: Skutky 20, 28-32

Z Milétu poslal Pavel vzkaz do Efezu a zavolal si starší církve. Když k němu přišli, řekl jim: „Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna. Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu. Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu. Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, svého věrného služebníka Karla Farského sis povolal za patriarchu ve své církvi, aby pásal tvé ovce jako duchovní pastýř. Vlij všemu duchovenstvu hojné duchovní dary, aby sloužili v tvém domě jako praví správci tvého Syna a služebníci slova a svátostí! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 3, 14-21

Klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil vnitřní člověk a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží. Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.

Evangelium: Matouš 24, 42-47

Ježíš řekl svým učedníkům: „Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas podával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? Blaze tomu služebníkovi, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.“

Verše k obětování: Žalm 21, 1-2

Hospodine, spravedlivý se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá. Splnil jsi mu touhu jeho srdce.

Verš k požehnání: Matouš 20, 28

Pán řekl: „Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Modlitba k požehnání

Dobry Bože, pomoz nám šířit úctu ke tvému Slovu, jak to činil tvůj služebník Karel Farský, a dej, abychom přijímáním svaté večeře Páně byli posílení v duchovním boji proti hříchu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 26, 37, 112, 179, 305, 312

PAMÁTKA NAROZENÍ JANA KŘTITELE

24. června

Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě, dříve než jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě. Hospodin vztáhl svou ruku, dotkl se mých úst a promluvil ke mně.

(Jeremjáš 1, 5.9)

První čtení z Písma: Izajáš 49, 1b-6

Hospodin mě povolal z života mateřského; od nitra mé matky připomínal moje jméno. Učinil má ústa ostrým mečem, skryl mě ve stínu své ruky. Udělal ze mne výborný šíp, ukryl mě ve svém toulci. Řekl mi: „Ty jsi můj služebník, Izrael, v tobě se oslavím.“ Já jsem však řekl: „Nadarmo jsem se namáhal, svou sílu jsem vydal pro nicotný přelud.“ A přece: U Hospodina je mé právo, můj výdělek u mého Boha. A nyní praví Hospodin, který mě vytvořil jako svého služebníka už v životě matky, abych k němu přivedl Jákoba nazpět, byť i nebyl shromážděn Izrael. Stal jsem se váženým v Hospodinových očích, můj Bůh je zástita moje. On dále řekl: „Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákobovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církve po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, podle tvé vůle se tvůj služebník Jan Křtitel proto narodil, aby volal k obrácení a připravil cestu tvému Synu, našemu Spasiteli. Dej, ať si vezmeme k srdci jeho kázání a činíme opravdové pokání! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Skutky 13, 22-26

Pavel řekl: „Bůh povolal praotcům za krále Davida, o němž vydal svědectví: »V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.« A z Davidova potomstva dal Bůh Izraeli podle svého slibu Spasitele Ježíše. Před jeho vystoupením kázal Jan všemu izraelskému lidu, aby se odvrátili od svých hříchů a dali se pokřtít. Když Jan končil své poslání, řekl: »Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.«

Bratří z rodu Abrahamova i vy, kteří s nimi ctíte jediného Boha, nám bylo posláno toto slovo spásy.“

Evangelium: Lukáš 1, 57-66.80

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. A když uslyšeli její sousedé a příbuzní, že jí Pán prokázal tak veliké milosrdenství, radovali se spolu s ní. Osmého dne se sešli k obřízce dítěte a chtěli mu dát jméno po otci Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Nikoli, bude se jmenovat Jan.“ Řekli jí: „Nikdo z tvého příbuzenstva se tak nejmenuje!“ Obrátili se na otce, jaké mu chce dát jméno. On požádal o tabulku a napsal na ni: Jeho jméno je Jan. A všichni se tomu divili. Ihned se uvolnila jeho ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha. Tu padla bázeň na všechny sousedy a všude po judských horách se mluvilo o těch událostech. Všichni, kteří to uslyšeli, uchovávali to v mysli a říkali: „Čím toto dítě bude?“ A ruka Hospodinova byla s ním. Chlapec rostl a sílil na duchu; a žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před Izrael.

Verš k obětování: Žalm 92, 13

Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanónský cedr.

Verš k požehnání: Lukáš 1, 76

A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dej, ať se tvá církev raduje při oslavě narození Jana Křtitele, neboť díky jeho svědectví poznala tvého Syna a Mesiáše - Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Vhodné písně: 133, 149, 44, 55, 297, 306, 311

Namísto otců budeš mít syny, učiníš je velmoži po celé zemi. Tvé jméno budou připomínat po všechna pokolení; proto ti národy budou vzdávat chválu navěky a navždy.

(Žalm 45, 17-18)

První čtení z Písma: Skutky 12, 1-11

V té době král Herodes krutě zasáhl proti některým bratřím. Mečem dal popravít Jakuba, bratra Janova. Když viděl, že si tím získal Židy, rozkázal zatknout také Petra. Byly právě velikonoce. Zmocnil se ho, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi strážemi po čtyřech vojácích. Chtěl ho po velikonocích veřejně soudit. Petra tedy střežili ve vězení a církev se za něj stále modlila k Bohu. Noc předtím, kdy jej chtěl Herodes předvést na soud, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a stráže před dveřmi hlídaly vězení. Najednou u něho stál anděl Páně a v žaláři zazářilo světlo. Anděl udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: „Rychle! Vstaň!“ A s Petrových rukou spadly řetězy. Anděl mu řekl: „Opásej se a obuj se!“ Petr to udělal a anděl ho vyzval: „Vezmi si plášť a pojď za mnou.“ Petr následoval tedy anděla ven z vězení, ale nebyl si jist, zda to všechno je skutečnost; myslel si, že má vidění. Prošli první stráží, pak druhou, a přišli k železné bráně, která vedla do města; ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli ven, prošli jednou ulicí a tu mu náhle anděl zmizel. Teprve nyní se Petr vzpamatoval a řekl: „Teď už vím, že Pán opravdu poslal svého anděla, vysvobodil mne z ruky Herodovy a uchránil od toho, co si přál židovský lid.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvoji apoštolové Petr a Pavel tě oslavili svým mučednictvím. Dej, aby tvá církev poučená jejich zvěstováním a příkladem a v jedno spojená a osvětlená tvým svatým Duchem, zůstávala pevně stát na jediné skále – na Ježíši Kristu, našem Pánu, jehož slova nyní chceme vyslechnout. Amen.

Druhé čtení z Písma: 2. Timoteovi 4, 6-8.17-18

Já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavříin spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod. Pán však při mně stál a dal mi sílu, abych mohl dovršit zvěstování evangelia, a slyšeli je všichni pohané; a byl jsem vysvobozen ze lví tlamy. Pán mě vysvobodí ze všeho zlého a zachová pro své nebeské království. Jemu patří sláva na věky věků. Amen.

Evangelium: Matouš 16, 13-19

Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Oni řekli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mne pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ Ježíš mu odpověděl: „Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“

Verše k obětování: Žalm 45, 17-18

Budeš mít syny, učiníš je velmoži po celé zemi. Tvé jméno budou připomínat po všechna pokolení.

Verš k požehnání: Matouš 16, 18

Pán řekl: „Ty jsi Petr a na té skále zbuduji svou církev.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, tak jako svým věrným apoštolům i nám jsi dopřál účast na nebeském chlebu i na kalichu smlouvy. Dej, abychom tu velikou milost nepřijímali nadarmo! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 9, 11, 13, 184, 188, 197

PAMÁTKA OPATA PROKOPA

4. července

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlašuje právo. Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají. (Žalm 37, 30-31)

První čtení: Píseň písni 8, 6-7

Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její - žár ohně, plamen Hospodinův. Lásku neuhasi ani velké vody a řeky ji nezaplaví. Kdyby za lásku chtěl někdo dávat všechno jmění svého domu, sklídl by jen pohrdání.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvůj milovaný Syn se stal chudým, abychom jeho chudobou zbohatli. Pomoz nám vzít si příklad ze zbožnosti tvého služebníka Prokopa, opata sázavského, abychom ti sloužili v prostotě srdce a dosáhli bohatství života věčného! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 3, 7-15

Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání. Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti. Běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle. Jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši. Kdo je dokonalý, ať smýšlí jako my; a jestliže v něčem smýšlíte jinak, i to vám Bůh objasní.

Evangelium: Lukáš 12, 33-37

Ježíš řekl: „Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřete si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a mol neničí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.“

Verše k obětování: Žalm 21, 3.4

Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodpřel. Na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata.

Verš k požehnání: Lukáš 12, 42

Pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce věrného a rozumného, aby jim včas rozdíl pokrm.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dej, abychom z odkazu opata Prokopa vděčně čerpali a stejně jako on usilovali o ctnostný život! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 7, 50, 121, 106, 159, 312

PAMÁTKA VĚROZVĚSTŮ CYRILA A METODĚJE 5. července

Jeho kněžím dám za oděv spásu, jeho věrní budou zvučně plesat. Zde dám pučet Davidovu rohu, svému pomazanému budu pečovat o planoucí světlo. (Žalm 132, 16-17)

První čtení z Písma: Izajáš 61,1-3a

Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlíci, pozvednout truchlíci na Sijónu.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, své služebníky Cyrila a Metoděje jsi povolal, aby přinesli světlo evangelia slovanským národům. Prosíme tě, láskou Kristovou mezi námi zahlad' všechnu hořkost, sváry a učiň si z nás jednu rodinu pod praporem svého Syna, Knížete pokoje. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 2. Korintským 4, 1-2.5-7

Když nám byla z Božího slitování svěřena tato služba, nepoddáváme se skleslosti. Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefalšujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou, a tak se před tváří Boží doporučujeme svědomí všech lidí. Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl „ze tmy ať zazáří světlo“, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.

Evangelium: Lukáš 10, 1-9

Pán určil ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: „Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána

žně, ať vyšle dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: Pokoj tomuto domu! A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám. V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy! Nepřecházejte z domu do domu. A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte nemocné a vyřídte jim: Přiblížilo se k vám království Boží.“

Verš k obětování: Žalm 68, 36

Bůh ve svých svatých vzbuzuje bázeň, Bůh Izraele. On dává moc a udatnost lidu. Požehnán buď Bůh!

Verš k požehnání: Matouš 10, 27

Pán řekl: „Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte se střech.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, ve svaté večeři Páně jsme přijali zaslíbení věčné spásy, kterou nám přišli zvěstovat solušní bratři – Cyril a Metoděj. Dej, ať tvé slovo a svátosti jsou naší posilou nyní i vždycky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 16, 42, 159

PAMÁTKA MISTRA JANA HUSA

6. července

Lidé si budou vypravovat o jejich moudrosti a jejich chválu bude opěvovat shromáždění. Jejich jméno žije v dalších pokoleních. (Sírachovec 44, 15.14)

První čtení z Písma: Jeremjáš 15, 15-21

Hospodine, pamatuj na mě a ujmi se mne. Vykonej za mne pomstu na těch, kdo mě pronásledují. Pro svou shovívavost mě odtud ještě neber. Věz, že pro tebe snáším potupu. Jakmile se objevila tvá slova, pozřel jsem je. Tvá slova mi byla veselím a radostí srdce. Nazývají mě tvým jménem, Hospodine, Bože zástupů. Nesedám v kruhu těch, kdo se vysmívají, a nejásám. Kvůli tvé ruce sedím osamocen, neboť jsi mě naplnil svým hrozným hněvem. Proč je má bolest trvalá a má rána nevyléčitelná a nechce se hojit? Stal ses mi tím, kdo jako by lhal, vodou nestálou. Proto praví Hospodin toto: „Jestliže se obrátíš, vrátím tě k sobě, staneš přede mnou. Budeš-li pronášet vzácná slova, nic bezcenného, budeš mými ústy. Oni se musejí obrátit k tobě, ty se k nim neobracej. Učinil jsem tě vůči tomuto lidu nedostupnou bronzovou hradbou. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohu tě, neboť já jsem s tebou, abych tě spasil a vysvobodil, je výrok Hospodinův. Vysvobodím tě z rukou zlovolníků a vykoupím tě ze spárů katanů.“

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem duchovenstvu našem sobě věrné služebníky a církvi dobré pastýře milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tys roznítil oheň své lásky v srdci svého svědka Jana Husa. Dej, ať si bereme příklad z jeho víry, když si dnes jako tvoji pokorní služebníci připomínáme jeho věrnost a odvalu a radujeme se z jeho vítězství nad smrtí. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8, 31b-39

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Kdo nás

odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku. Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Evangelium: Matouš 10, 17-22

Ježíš řekl svým učedníkům: „Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, budou vás vodit před vládcce a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“

Verše k obětování: Žalm 149, 5-6

Věrní ať jásají v slávě, ať plesají na svých ložích, ať svým hrdlem vyvyšují Boha.

Verš k požehnání: Lukáš 12, 4

Pán řekl: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale víc už vám udělat nemohou.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dej, ať po vzoru tvého svědka Jana Husa s čistým srdcem přijímáme tvé slovo a svátosti! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 17, 20, 38, 123, 144, 161, 164, 286

PAMÁTKA MARIE, MATKY PÁNĚ

15. srpna

Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina. Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh. (1. Samuelova 2, 1.2)

První čtení: Izajáš 61, 10-11

Velmi se veselím z Hospodina, má duše jása k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz členku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky. Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzklíčit tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzklíčit spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody.

Tužby

2. Abychom za život, který byl Pánem vyvolen a nad každý jiný život požehnan, s uctívostí děkovali, modleme se k Hospodinu.
3. Za dar mateřství čistého a zbožného modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tys vyvolil Marii za matku svého vtěleného Syna. Když jsi nás jeho krví vykoupil, dej, ať spolu s Marií a se všemi tvými věrnými svědky sdílíme slávu tvého věčného království! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Zjevení 11, 19-12, 6.10

Otevřel se Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho smlouvy; rozpoutaly se blesky a rachot hromu, zemětřesení a hrozná krupobití. A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.“

Evangelium: Lukáš 1, 46-55

Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům na věky.“

Verše k obětování: Žalm 34, 1-2

Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se.

Verše k požehnání: Lukáš 11, 27-28

Jedna žena ze zástupu zvolala: „Blaze té, která tě zrodila a odkojila!“ Ale Ježíš řekl: „Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, vyvyšujeme tvé svaté jméno a připomínáme si tvou blahoslavenou služebnici Marii, matku našeho Spasitele. Pomož nám napodobit její poslušnost a oddanost, abychom i my slyšeli tvé slovo a zachovávali je! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 85, 86, 209 (1., 3. a 4. sloka), zpěv z Taizé: Magnificat

Blaze muži, jenž se bojí Hospodina, jenž velikou zálibu má v jeho přikázáních!

(Žalm 112, 1)

První čtení: Moudrost 4, 7-9.13-16

Umře-li spravedlivý třeba předčasně, dojde odpočinutí, neboť ctihodné stáří nezáleží v dlouhém věku ani se neměří počtem let. Ty pravé šediny pro člověka je rozumnost a život bez poskvrny je ten pravý dlouhý věk. Kdo se ukázal dokonalým v krátkosti, dosáhl plnosti dlouhého věku. Jeho duše byla milá Hospodinu, a proto pospíšil vyvést ji z prostředí nepravosti. Lidé tomu přihlíželi, ale nepochopili to, ani si nevzali k srdci, že milost a milosrdenství patří jeho vyvoleným a že ochraňuje své svaté. Spravedlivý svou smrtí odsuzuje žijící svévolníky, mládí pak, jež došlo rychlého konce, letité stáří nespravedlivého.

Tužby

2. Za trpělivou a stálou věrnost evangeliu Kristovu, modleme se k Hospodinu.
3. Za statečnost a sílu k vydávání svědectví pravdě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, chválíme tvé jméno a připomínáme si mučedníka Václava, který byl zabit pro věrnost křesťanské víře. Prosíme tě, přijmi naše srdce jako oběť tobě milou a daruj nám podíl na čisté a spasné oběti tvého Syna! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 4, 12-19

Moji milovaní, nebuďte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva. Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží. Ale ať nikdo z vás netrpí za vraždu, za krádež nebo jiný zlý čin anebo za intriky. Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí, ale slaví Boha, že smí nosit toto jméno. Přišel totiž čas, aby soud začal od domu Božího. Jestliže začíná od vás, jaký bude konec těch, kteří se Božímu evangeliu vzpírají? Jestliže i spravedlivý bude stěží zachráněn, kde se ocitne bezbožný a hříšný? A tak ti, kteří trpí podle vůle Boží, ať svěří své duše věrnému Stvořiteli a činí dobré.

Evangelium: Matouš 16, 24-27

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Verše k obětování: Žalm 116, 7.9

Můžeš opět odpočinout, moje duše, neboť Hospodin se tě zastal. Před Hospodinem smím dále chodit v zemi živých.

Verš k požehnání (varianta I): Žalm 31, 6

Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupil's mě, Hospodine, Bože věrný.

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 16, 24

Pán řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, obnov nás chlebem života a kalichem spásy, ať se z nás po vzoru mučedníka Václava stanou věrní a obětaví křesťané! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 95, 110, 159, 171, 172, 173

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODU

obvykle 1. neděle v říjnu

Louky se oděly stády, doliny se halí obilím, zvučí hlaholem a zpěvem. (Žalm 65, 14)

První čtení: Deuteronomium 28, 1-5

Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země. A spočinou na tobě všechna tato požehnání, když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha: Požehnaný budeš ve městě a požehnaný budeš na poli. Požehnaný bude plod tvého života i plodiny tvé role, plod tvého dobytka, vrh tvého skotu a přírůstek tvého bravu. Požehnaný bude tvůj koš a tvá díže.

Tužby

2. Abychom našemu nebeskému Otci za všechno, čím nás obdarovává, s vděčností a radostí v každém dni děkovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom otcovské Boží péči důvěřovali, za jeho lásku mu láskou opláceli a naše životy jeho vůli podřizovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, ty korunuješ celý rok svou dobrotou a zahrnuješ nás hojnými plody země. Dej, abychom je přijímali s vděčností nejen k vlastnímu užitku, ale také s ochotou dělit se o ně s chudými a potřebnými! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 2. Korintským 9, 6-15

Kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet. Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť »radostného dárce miluje Bůh«. Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo, jak je psáno: »Rozdělil štědře, obdaroval nuzné, dobrota jeho trvá navěky.« Ten, který »dává semeno k setbě i chléb k jídlu«, dá vzrůst vaší setbě a rozmnoží »plody vaší spravedlnosti«. Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štědrí; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu. Neboť služba této oběti nejen doplňuje, v čem mají bratří nedostatek, nýbrž také rozhojňuje díkyvdání Bohu: Přesvědčení touto vaší službou budou slavit Boha za to, jak jste se podřídili Kristovu evangeliu a jak štědře se projevuje vaše společenství s nimi i se vše-

mi. Budou se za vás modlit a po vás toužit pro nesmírnou milost, kterou vám Bůh dal. Bohu budiž vzdán dík za jeho nevystižitelný dar!

Evangelium: Lukáš 12, 22-26

Svým učedníkům Ježíš řekl: „Pravím vám: Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Život je vždycky víc než pokrm a tělo než oděv. Všimněte si havranů: nesejí, nežnou, nemají komory ani stodoly, a přece je Bůh živí. Oč větší cenu máte vy než ptáci! Kdo z vás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojoval? Nedokážete-li tedy ani to nejmenší, proč si děláte starosti o to ostatní?“

Verš k obětování: Žalm 100, 5

Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!

Verš k požehnání: Žalm 126, 6

S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.

Modlitba k požehnání

Dobry Bože, děkujeme ti, že s láskou pečuješ o celé stvoření. Dej, abychom vděčně přijímali a štědře rozdílili tvé požehnané dary! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 74, 99, 41 nebo 98, 165

DEN SVOBODY (VZNIK ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU)

28. října

Namísto otců budeš mít syny, učiníš je velmoži po celé zemi. Tvé jméno budou připomínat po všechna pokolení; proto ti národy budou vzdávat chválu navěky a navždy.

(Žalm 45, 17-18)

První čtení z Písma: Izajáš 28, 14-16

Proto slyšte slovo Hospodinovo, chvastouni, vládnoucí nad tímto lidem v Jeruzalémě! Říkáte: „Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí a sjednali jsme úmluvu s podsvětím. Valí se bičující příval? Však se přežene, nás nezasáhne, vždyť jsme si svým útočištěm učinili lež a skryli jsme se v klamu.“ Proto praví toto Panovník Hospodin: „Já to jsem, kdo za základ položil na Sijónu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý, základ nejpevnější; kdo věří, nemusí spěchat.“

Tužby za vlast

2. Aby obyvatelé vlasti naší nezkaleným mírem a požehnáním obdarovával, modleme se k Hospodinu.
3. Za mír všech národů, za svornou práci všech církví i všech lidí dobré vůle, za pokoj, spravedlnost a svornost v naší vlasti, za sbratření všeho lidstva, modleme se k Hospodinu.
4. Aby prezidentu našemu a všem, kdo nesou odpovědnost za řízení věcí veřejných, požehnal a při správě státu a společnosti svou moudrostí je provázel, modleme se k Hospodinu. / Na mnohá léta, mnohá léta, na mnohá léta.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, tvoji proroci i apoštolové, zvláště Šimon Zélóta, horlili za svobodu tvého lidu. Prosíme tě, abychom i my s opravdovou zbožností hlásali evangelium svobody, ke které nás povolává tvůj Syn! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 2, 19-22

Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží.

Evangelium: Jan 15, 17-27

Ježíš řekl svým učedníkům: „To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali. Nenávidí-li vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás. Kdybyste náleželi světu, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí. Vzpomeňte si na slovo, které jsem vám řekl: Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají. Ale to vše vám učiní pro mé jméno, poněvadž neznají toho, který mě poslal. Kdybych byl nepřišel a nemluvil k nim, byli by bez hříchu. Nyní však nemají výmluvu pro svůj hřích. Kdo nenávidí mne, nenávidí i mého Otce. Kdybych byl mezi nimi nečinil skutky, jaké nikdo jiný nedokázal, byli by bez hříchu. Ale oni je viděli, a přece mají v nenávisti i mne i mého Otce. To proto, aby se naplnilo slovo napsané v jejich zákoně: „Nenáviděli mě bez příčiny.“ Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.

Verš k obětování: Žalm 19, 8

Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě.

Verš k požehnání: Jan 14, 23

Pán řekl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, děkujeme za tvé slovo a svátosti, které nás osvobozují a vedou k pravému životu. Zachovej v nás ducha svobody a lásky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 17, 24, 81, 161, 162, 164, 165, 184

PAMÁTKA MUČEDNÍKŮ A SVĚDKŮ PÁNĚ (VŠECH SVATÝCH)

1. listopadu

Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají nedostatek. Nic dobrého nechybí těm, kdo se dotazují Hospodina. (Žalm 34, 10.11)

První čtení z Písma: Zjevení 7, 9-17

Hle, viděl jsem tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. A volali velikým hlasem: „Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi.“ A všichni andělé se postavili kolem trůnu, kolem starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem tváří k zemi, klaněli se Bohu a volali: „Amen! Dobrořečení i sláva a moudrost, díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen!“ Jeden z těch starců na mne promluvil: „Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rouchu?“ Řekl jsem: „Pane můj, ty to víš!“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově. Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou. Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu s očí.“

Tužby

2. Aby věčným životem odplatil všem, kteří až do smrti zůstali věrni Ježíši Kristu, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všichni žili jako věrní Kristovi svědci a byli světlem světu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, své vyvolené jsi spojil do jednoho společenství v mystickém těle svého Syna. Daruj nám milost, ať tvé svědky následujeme ve víře a ctnostech, abychom dosáhli oněch nevýslovných radostí, které jsi připravil všem, kdo tě milují! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Janův 3, 1-3

Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha. Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě

nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest. Každý, kdo má tuto naději v něho, usiluje být čistý, tak jako on je čistý.

Evangelium: Matouš 5, 1-12

Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.“

Verš k obětování: Žalm 33, 1

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit.

Verš k požehnání: Moudrost 3, 1

Duše spravedlivých jsou v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, dej, ať se tvůj věřící lid vždy posiluje příkladem života všech tvých věrných svědků. Veď nás a ochraňuj nás na cestě do tvého království, abychom se k nim směli připojit ve tvé slávě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 27, 28, 88, 107, 116, 121, 181

PAMÁTKA ZESNULÝCH (DUŠIČKY)

2. listopadu

Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

(4. Ezdráš 2, 35 – apokryfní apokalypsa Ezdrášova)

První čtení z Písma: Moudrost 3, 1-9

Duše spravedlivých jsou však v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne. V očích nemoudrých vypadali jako mrtví, v jejich skonu se spatřovala záhuba, v jejich odchodu od nás jejich zánik. Oni však jsou v pokoji. I kdyby se lidem zdálo, že jsou trestáni, mají plnou naději na nesmrtelnost. Po malém utrpení dojdou velikého dobrodiní, neboť Bůh je vyzkoušel a shledal hodnými sebe. Protřídil je jako zlato v tavicí peci a přijal je jako zápalnou oběť. V čas Božího navštívení zazáří a rozletí se jako jiskry po strnisku. Budou soudit pronárody a vládnout nad lidmi a Hospodin bude jejich králem navěky. Kdo na něho spoléhají, porozumějí pravdě, a věrní zůstanou při něm účastni jeho lásky, vždyť milost a milosrdenství patří jeho vyvoleným.

Tužby za zesnulé

2. Abychom nad hroby našich drahých pochopili pravý smysl života, který jedině od Boha přichází, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokračovali v dobrém díle, které nám odkázali naši předkové, a jejich dědictví tak zachovali, modleme se k Hospodinu.
4. Aby ve věčné Boží paměti zůstávali a Kristus jim království nebeské otevřel, modleme se k Hospodinu. / Věčná jim paměť, Boží paměť, věčná jim paměť.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, Stvořiteli a Spasiteli všech věřících, obdaruj věrné zesnulé odpuštěním všech hříchů pro oběť svého Syna, aby se ukázali jako tvé děti v den jeho příchodu! Osviť nás svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 15, 50-58

Chci říci to, bratři, že člověk, jak je, nemůže mít podíl na království Božím a pomíjitelné nemůže mít podíl na nepomíjitelném. Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno:

„Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?“ Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista. A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.

Evangelium: Jan 5, 24-27

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života. Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít. Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě. A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka.“

Verše k obětování: Žalm 51, 3.19

Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti. Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš!

Verše k požehnání: 4 Ezdráš 2, 34-35

Očekávejte příchod svého pastýře, on vám dá věčné odpočinutí, neboť blízko je ten, jenž má přijít na konci tohoto věku. Buďte připraveni přijmout odměnu království, navěky vám bude svítit věčné světlo.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, děkujeme ti, že nás ve své veliké lásce sytíš duchovním pokrmem a nápojem a dáváš nám okoušet náznak tvé nebeské hostiny. Dej, ať je nám svátost večere Páně útěchou v soužení a příslibem našeho trvalého dědictví v království, kde není smrti, trápení, ani pláče, nýbrž plnost radosti se všemi tvými svatými. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 23, 269, 275, 279

Prozíraví budou zářit jako záře oblohy a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.
(Daniel 12, 3)

První čtení: Přísloví 3, 1-7

Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje. Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj. Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdlo, napiš je na tabulku svého srdce. Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských. Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvráť.

Tužby o slavnostech církevních

2. Aby naši církev po cestách své čisté pravdy vedl, v bratrské lásce, zbožnosti, poslušnosti a kázni utvrzoval a učinil z ní úrodnou svou vinici, modleme se k Hospodinu.
3. Aby ve všem našem duchovenstvu sobě věrné služebníky a církvi věrné pastýře a kněze milostí svou posvěcoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Dobrý Bože, svého služebníka Jana Amose Komenského jsi požehnal jedinečným darem milosti, že moudře rozuměl a učil tvé pravdě. Dej, ať v jeho díle poznáváme tebe a tvého Syna, jehož jsi pro naši spásu poslal! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 3, 5-11

Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst; a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu. Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.

Evangelium: Matouš 13, 43-52

Ježíš řekl: „Spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš! Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. Anebo je království nebeské jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Pochopili jste to všechno?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“

Verše k obětování: Žalm 24, 3-4

Kdo vystoupí na Hospodinovu horu? A kdo stanout smí na jeho svatém místě? Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí.

Verše k požehnání: 1. Korintským 1, 23.24

My kážeme Krista ukřižovaného. Pro povolání je Kristus Boží moc a Boží moudrost.

Modlitba k požehnání

Dobrý Bože, děkujeme ti za učitele národů Jana Amose Komenského a za všechny moudré lidi, jejichž myšlenky nás osvěcují a přibližují k tobě. A prosíme tě, ať stále smíme naslouchat tvému slovu a žít se chlebem života a kalichem spásy! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 26, 27, 193, 197, 334, 338

PAMÁTKA PRVOMUČEDNÍKA ŠTĚPÁNA

26. prosince

Vládcí zasednou a umluví se na mě. Pronásledují mě neprávem, pomoz! Tvůj služebník bude přemýšlet o tvých nařízeních.
(Žalm 119, 23.86)

První čtení z Písma: 2. Paralipomenon 24, 20-22

Duch Boží vyzbrojil Zekarjáše, syna kněze Jójady. Postavil se proti lidu a řekl jim: „Toto praví Bůh: Proč přestupujete Hospodinovy příkazy? Nepotkáte se se zdarem. Poněvadž jste opustili Hospodina, opustí on vás.“ Spikli se proti němu a na králův příkaz ho na nádvoří Hospodinova domu ukamenovali. Král Jóáš nebyl pamětliv milosrdenství, které mu prokázal Jójada, jenž mu byl otcem. Zavraždil jeho syna, který umíraje řekl: „Ať to Hospodin vidí a volá k odpovědnosti.“

Tužby

2. Aby nám všem dostávalo se odvahy a vytrvalosti v zachovávání evangelia, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom proti zvlí zla a hříchu svatým zákonem Kristovým bojovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, děkujeme ti za příklad prvomučedníka Štěpána, jenž vzhlédl k nebi, aby se modlil za své pronásledovatele ke tvému Synu, stojícímu po tvé pravici. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Skutky 7, 2a.51-60

Štěpán začal mluvit: „Jste tvrdošíjní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili. Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!“ Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby. Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.

Evangelium: Matouš 10, 17-22

Ježíš řekl svým učedníkům: „Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, budou vás vodit před vládcce a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“

Verš k obětování: Skutky 6, 5b.7, 59

Apoštolové zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“

Verš k požehnání: Skutky 7, 56

Hle, vidím nebesa otevřená a Ježíše stojícího po pravici Boží. Pane Ježíši, přijmi mého ducha a odpusť jim tento hřích!

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dej, ať svátost večere Páně, kterou jsme přijali se vzpomínkou na mučedníka Štěpána, posílí naši důvěru ve tvou věčnou ochranu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 229, 233, 320, 210

PAMÁTKA UMUČENÝCH BETLÉMSKÝCH DĚTÍ (NEVINÁTEK)

28. prosince

*Ústy nemluvnat a kojenců jsi, Bože, vybudoval mocný val proti svým protivníkům.
(Žalm 8, 3)*

První čtení z Písma: Jeremjáš 31, 15-17

Toto praví Hospodin: „V Rámě je slyšet hlasité bĕdování, přehořký pláč. Ráchel oplakává své syny, odmítá útěchu, protože její synové už nejsou.“ Toto praví Hospodin: „Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy, vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala, je výrok Hospodinův, však oni se vrátí z nepřátelské země. Je naděje pro tvé potomstvo, je výrok Hospodinův. Synové se vrátí na své území.“

Tužby

2. Za všechny děti, kterým se nedostává lásky a péče, modleme se k Hospodinu.
3. Za utlačované a ponižované, za oběti válek a násilí, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, vzpomínáme na betlémské děti, pobité na rozkaz krále Heroda. Prosíme tě, přijmi do své milosrdné náruče všechny nevinné oběti válek a násilí. Svou velikou mocí zmař plány zlých tyranů a upevni vládu práva, lásky a pokoje! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1, 26-29

Pohleďte, bratři, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic – aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.

Evangelium: Matouš 2, 13-18

Když mudrci odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali,

rozlítel se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: „Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.“

Verš k obětování: Žalm 124, 7

Unikli jsme jako ptáče z osidla lovců. Osidlo je protrženo, unikli jsme!

Verš k požehnání: Matouš 2, 18

Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek. Ráchel oplakává své děti a nedá se utiшит, protože jich není.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, dej, ať svaté dary chleba a kalicha, které jsme právě přijali, nám pomáhají v životě vezdejší a vedou nás do života věčného! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 316, 318, 319, 210

DÍKŮVZDÁNÍ ZA BOŽÍ OCHRANU A VEDENÍ

31. prosince

Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí.

(Žalm 93, 1)

První čtení z Písma: Kazatel 12, 1-8

Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: „Nemám v nich zalíbení“; než se zatmí slunce a světlo, měsíc, hvězdy, a vrátí se po dešti mraky. V ten den se začnou třást strážcové domu a mužové zdatní se zkříví a mlečky nechají práce a bude jich málo, a ty, kdo hledí z oken, obestře temnota, a zavrou se dveře do ulice a ztiší se hlas mlýnku a vstávat se bude za šveholu ptactva a všechny zpěvy budou znít přidušeně. A člověk se bude bát výšek a úrazů na cestě; a rozkvete mandloň a těžce se povleče kobylka a kapara ztratí účinnost. Člověk se vydá do svého věčného domu a ulicí budou obcházet ti, kdo nařikají nad mrtvými. Pamatuj na svého Stvořitele, než se přetrhne stříbrný provaz a rozbije se mísa zlatá a džbán se roztříští nad zřídlem a kolo u studny se zláme. A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal. Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, všechno pomíjí.

Tužby novoroční

2. Aby nás i v novém roce svou pomocí provázel a do svého království dovedl, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám Kristus byl soudcem nejen spravedlivým, ale i milosrdným, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože všemohoucí, prosíme tě, veď nás, abychom ti věrně sloužili ve jménu tvého milovaného Syna, prospívali v dobrém díle a líbili se ti ve všem, co děláme! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Janův 2, 12-17

Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno. Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad Zlým. Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým. Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo

svět, láska Otcova v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.

Evangelium: Lukáš 2, 33-40

Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.

Verše k obětování: Žalm 93, 1b-2

Hospodin pevně založil svět, nic jím neotřese. Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti.

Verš k požehnání: Jan 1, 16

Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí.

Modlitba k požehnání

Bože všemohoucí, přijímáním svatých darů chleba a kalicha si nás očišťuj ode všech našich hříchů, abychom tak všechny své touhy podřizovali tvé vůli! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 271, 213, 275, 15

PŘEHLED BIBLICKÝCH ČTENÍ ŘADY A

OLM – Ordo Lectionum Missae (lekcionář Římskokatolické církve)

RCL – Revised Common Lectionary (v českém prostředí: Ekumenický lekcionář)

neděle či svátek	OLM	RCL	ČČSH
1. neděle adventní	Iz 2, 1-5 Ř 13, 11-14 Mt 24, 37-44	Iz 2, 1-5 Ř 13, 11-14 Mt 24, 36-44	Iz 2, 1-5 Ř 13, 11-14 Mt 24, 36-44
2. neděle adventní	Iz 11, 1-10 Ř 15, 4-9 Mt 3, 1-12	Iz 11, 1-10 Ř 15, 4-13 Mt 3, 1-12	Iz 11, 1-10 Ř 15, 4-9 Mt 3, 1-12
3. neděle adventní	Iz 35, 1-6a.10 Jk 5, 7-10 Mt 11, 2-11	Iz 35, 1-10 Jk 5, 7-10 Mt 11, 2-11	Iz 35, 1-6a.10 Jk 5, 7-10 Mt 11, 2-11
4. neděle adventní	Iz 7, 10-14 Ř 1, 1-7 Mt 1, 18-24	Iz 7, 10-16 Ř 1, 1-7 Mt 1, 18-25	Iz 7, 10-14 Ř 1, 1-7 Mt 1, 18-2
Štědrý den (24. prosince)	2 S 7, 1-5.8-12.14.16 L 1, 67-79	2 S 7, 1-5.8-11.16 Sk 13, 16-26 L 1, 67-79	2 S 7, 1-5.8-11.16 Sk 13, 16-26 L 1, 67-79
Hod Boží vánoční [půlnoc] (25. prosince)	Iz 9, 1-6 (2-7) Tt 2, 11-14 L 2, 1-14	Iz 9, 1-6 (2-7) Tt 2, 11-14 L 2, 1-14	Iz 9, 1-6 (2-7) Tt 2, 11-14 L 2, 1-14
Hod Boží vánoční [svítání] (25. prosince)	Iz 62, 6-12 Tt 3, 4-7 L 2, 15-20	Iz 62, 11-12 Tt 3, 4-7 L 2, 8-20	
Hod Boží vánoční [ráno] (25. prosince)	Iz 52, 7-10 Žd 1, 1-6 J 1, 1-18	Iz 52, 7-10 Žd 1, 1-4 J 1, 1-14	Iz 52, 7-10 Žd 1, 1-6 J 1, 1-14
Prvomučedníka Štěpána (26. prosince)	Sk 6, 8-10; 7, 54-60 Mt 10, 17-22	2 Pa 24, 20-22 Sk 7, 51-60 Mt 10, 17-22	2 Pa 24, 20-22 Sk 7, 2a.51-60 Mt 10, 17-22
Umučených betlémských dětí (28. prosince)	1 J 1, 5 - 2, 2 Mt 2, 13-18	Iz 49, 14-25 Mt 2, 13-18	Jr 31, 15-17 1 K 1, 26-29 Mt 2, 13-18

1. neděle po Vánocích [Rodiny Páně]	Sir 3, 3-7.14-17a Ko 3, 12-21 Mt 2, 13-15.19-23	Iz 63, 7-9 Žd 2, 10-18 Mt 2, 13-23	Iz 63, 7-9 Žd 2, 10-18 Mt 2, 13-23
Děkuvzdání za Boží ochranu (31. prosince)			Kaz 12, 1-8 1 J 2, 12-17 L 2, 33-40
Nový rok [Jména Ježíš] (1. ledna)	Nu 6, 22-27 Ga 4, 4-7 L 2, 16-21	Nu 6, 22-27 Ga 4, 4-7 L 2, 16-21	Nu 6, 22-27 Ga 4, 4-7 L 2, 16-21
2. neděle po Vánocích	Sir 24,1-4.8-12 Ef 1, 3-6.15-18 J 1, 1-18	Jr 31, 7-14 Ef 1, 3-14 J 1, 10-18	Jr 31, 7-11 Ef 1, 3-14 J 1, 10-18
Zjevení Páně (6. ledna)	Iz 60,1-6 Ef 3, 2-3a.5-6 Mt 2, 1-12	Iz 60, 1-6 Ef 3, 1-12 Mt 2, 1-12	Iz 60, 1-6 Ef 3, 1-12 Mt 2, 1-12
Zrod CČSH (8. ledna)			2 Pa 5, 6-7.13 - 6, 2 1 K 3, 9-11.16-17 J 2, 13-22
1. neděle po Zjevení [Křtu Páně]	Iz 42, 1-4.6-7 Sk 10, 34-38 Mt 3, 13-17	Iz 42, 1-9 Sk 10, 34-43 Mt 3, 13-17	Iz 42, 1-7 Sk 10, 34-43 Mt 3, 13-17
2. neděle po Zjevení (2. v mezidobí)	Iz 49, 3.5-6 1 K 1, 1-3 J 1, 29-34	Iz 49, 1-7 1 K 1, 1-9 J 1, 29-42	Iz 49, 3.5-6 1 K 1, 1-9 J 1, 29-42
3. neděle po Zjevení (3. v mezidobí)	Iz 8, 23b - 9, 3 1 K 1, 10-13.17 Mt 4, 12-23	Iz 9, 1-4 1 K 1, 10-18 Mt 4, 12-23	Iz 9, 1-4 1 K 1, 10-18 Mt 4, 12-23
4. neděle po Zjevení (4. v mezidobí)	Sf 2, 3; 3, 12-13 1 K 1, 26-31 Mt 5, 1-12a	Mi 6, 1-8 1 K 1, 18-31 Mt 5, 1-12	Mi 6, 1-4.8 1 K 1, 18-25 (26-31) Mt 5, 1-12
Uvedení Páně do chrámu (2. února)	Mal 3, 1-4 Žd 2, 14-18 L 2, 22-40	Mal 3, 1-5 Žd 2, 14-18 L 2, 22-40	Mal 3, 1-5 Žd 2, 14-18 L 2, 22-40
5. neděle po Zjevení (5. v mezidobí)	Iz 58, 7-10 1 K 2, 1-5 Mt 5, 13-16	Iz 58, 1-9a (9b-12) 1 K 2, 1-12 (13-16) Mt 5, 13-20	Iz 58, 6-9a (9b-12) 1 K 2, 1-9 Mt 5, 13-20

6. neděle po Zjevení (6. v mezidobí)	Sir 15, 15-20 1 K 3, 6-10 Mt 5, 17-37	Dt 30, 15-20 1 K 3, 1-9 Mt 5, 21-37	Dt 30, 15-20 1 K 3, 1-9 Mt 5, 21-37
7. neděle po Zjevení (7. v mezidobí)	Lv 19, 1-2.17-18 1 K 3, 16-23 Mt 5, 38-48	Lv 19, 1-2.9-18 1 K 3, 10-11.16-23 Mt 5, 23-48	Lv 19, 1-2.17-18 1 K 3, 10-11.16-23 Mt 5, 38-48
8. neděle po Zjevení (8. v mezidobí)	Iz 49, 14-15 1 K 4, 1-5 Mt 6, 24-34	Iz 49, 8-16a 1 K 4, 1-5 Mt 6, 24-34	Iz 49, 8-9b.13-16a 1 K 4, 1-5 Mt 6, 24-34
Poslední neděle po Zjevení [Proměnění Páně]		Ex 24, 12-18 2 P 1, 16-21 Mt 17, 1-9	Ex 24, 12-18 2 P 1, 16-21 Mt 17, 1-9
Popeleční středa	Jl 2, 12-18 2 K 5,20 - 6,2 Mt 6, 1-6.16-18	Jl 2, 1-2.12-17 2 K 5,20b - 6,10 Mt 6, 1-6.16-21	Jl 2, 12-18 2 K 5,20 - 6,2 Mt 6, 1-6.16-18
1. neděle postní [Invocavit]	Gn 2, 7-9; 3, 1-7 Ř 5, 12-19 Mt 4, 1-11	Gn 2, 15-17; 3, 1-7 Ř 5, 12-19 Mt 4, 1-11	Gn 2, 15-17; 3, 1-7 Ř 5, 12-19 Mt 4, 1-11
2. neděle postní [Reminiscere]	Gn 12, 1-4a 2 Tm 1, 8b-10 Mt 17, 1-9	Gn 12, 1-4a Ř 4, 1-5.13-17 J 3, 1-17	Gn 12, 1-4a Ř 4, 1-5.13-17 J 3, 1-17
3. neděle postní [Oculi]	Ex 17, 3-7 Ř 5, 1-2.5-8 J 4, 5-42	Ex 17, 1-7 Ř 5, 1-11 J 4, 5-42	Ex 17, 3-7 Ř 5, 1-8 J 4, 5-42
4. neděle postní [Laetare]	1 S 16, 1b.6-7.10-13a Ef 5, 8-14 J 9, 1-41	1 S 16, 1-13 Ef 5, 8-14 J 9, 1-41	1 S 16, 1b.6-7.10-13 Ef 5, 8-14 J 9, 1-41
5. neděle postní [Judica]	Ez 37, 12-14 Ř 8, 8-11 J 11, 1-45	Ez 37, 1-14 Ř 8, 6-11 J 11, 1-45	Ez 37, 12-14 Ř 8, 8-11 J 11, 1-45
6. neděle postní [Květná]	Mt 21, 1-11 Iz 50, 4-7 Fp 2, 6-11 Mt 26, 14 - 27, 66	Mt 21, 1-11 Iz 50, 4-9a Fp 2, 5-11 Mt 26, 14 - 27, 66	Mt 21, 1-11 Iz 50, 4-7 Fp 2, 5-11 Mt 26, 14 - 27, 66
Zelený čtvrtek	Ex 12, 1-8.11-14 1 K 11, 23-26 J 13, 1-15	Ex 12, 1-4.11-14 1 K 11, 23-26 J 13, 1-17.31b-35	Ex 12, 1-4.11-14 1 K 11, 23-26 J 13, 1-15

Velký pátek	Iz 52, 13 - 53, 12 Žd 4, 14-16; 5, 7-9 J 18, 1 - 19, 42	Iz 52, 13 - 53, 12 Žd 4, 14-16; 5, 7-9 J 18, 1 - 19, 42	Iz 52, 13 - 53, 12 Žd 4, 14-16; 5, 7-9 J 18, 1 - 19, 42
Vigilie Hodu Božího velikonočního	Gn 1, 1 - 2, 2 Gn 22, 1-18 Ex 14, 15 - 15, 1 Iz 55, 1-11 Bar 3, 9-15.32 - 4, 4 Ez 36, 16-17a.18-28 Ř 6, 3-11 Mt 28, 1-10	Gn 1, 1 - 2, 4 Gn 22, 1-18 Ex 14, 15 - 15, 1 Iz 55, 1-11 Bar 3, 9-15.32 - 4, 4 Ez 36, 24-28 Ř 6, 3-11 Mt 28, 1-10	Gn 1, 1 - 2, 2 Ř 6, 3-11 Mt 28, 1-10
Hod Boží velikonoční	Sk 10, 34a.37-43 Ko 3, 1-4 J 20, 1-9	Sk 10, 34-43 Ko 3, 1-4 J 20, 1-18	Sk 10, 34-43 Ko 3, 1-4 J 20, 1-18
Pondělí velikonoční	Sk 2, 14a.22-33 Mt 28, 8-15		Ex 13, 3-9 Sk 10, 34a.37-43 Mt 28, 8-15
1. neděle po Velikonocích [Quasimodogeniti]	Sk 2, 14a.22-33 1 P 1, 17-21 L 24, 13-35	Sk 2, 14a.22-32 1 P 1, 3-9 J 20, 19-31	Sk 2, 14a.22-32 1 P 1, 3-9 J 20, 19-31
2. neděle po Velikonocích [Misericordias]	Sk 3, 13-15.17-19 1 J 2, 1-5a L 24, 35-48	Sk 2, 14a.36-41 1 P 1, 17-23 L 24, 13-35	Sk 2, 14a.36-41 1 P 1, 17-23 L 24, 13-35
3. neděle po Velikonocích [Jubilate]	Sk 2, 14a.36-41 1 P 2, 20b-25 J 10, 1-10	Sk 2, 42-47 1 P 2, 19-25 J 10, 1-10	Sk 2, 42-47 1 P 2, 19-25 J 10, 1-10
4. neděle po Velikonocích [Cantate]	Sk 6, 1-7 1 P 2, 4-9 J 14, 1-12	Sk 7, 55-60 1 P 2, 2-10 J 14, 1-14	Sk 7, 55-60 1 P 2, 1-10 J 14, 1-14
5. neděle po Velikonocích [Rogate]	Sk 8, 5-8.14-17 1 P 3, 15-18 J 14, 15-21	Sk 17, 22-31 1 P 3, 13-22 J 14, 15-21	Sk 17, 22-31 1 P 3, 13-22 J 14, 15-21
Oslavení Páně (čtvrtek po neděli Rogate)	Sk 1, 1-11 Ef 1, 17-23 Mt 28, 16-20	Sk 1, 1-11 Ef 1, 15-23 L 24, 44-53	Sk 1, 1-11 Ef 1, 15-23 L 24, 44-53
6. neděle Po Velikonocích [Exaudi]	Sk 1, 12-14 1 P 4, 13-16 J 17, 1-11a	Sk 1, 6-14 1 P 4, 12-14; 5, 6-11 J 17, 1-11	Sk 1, 6-14 1 P 4, 12-14; 5, 6-11 J 17, 1-11

Vigilie Hodu Božího svatodušního	Gn 11, 1-9 Ex 19, 3-8.16-20	Gn 22, 1-19 Ex 14, 24 - 15, 1 Dt 31, 22-30 Iz 4, 1-6 Bar 3, 9-37 Ez 37, 1-14	Gn 11, 1-9 Ex 19, 1-9.16-20; 20, 18-20 Ez 37, 1-14 Jl 3, 1-5 Ř 8, 14-17.22-27 J 7, 37-39
Hod Boží svatodušní (Letnice)	Sk 2, 1-21 1 K 12, 3-7.12-13 J 20, 19-23	Sk 2, 1-21 1 K 12, 3b-13 J 20, 19-23	Sk 2, 1-11(12-21) 1 K 12, 3b-13 J 20, 19-23
Pondělí svatodušní	Sk 10, 34.42-48 J 3, 16-21		Nu 11, 24-29 Sk 19, 1-8 J 3, 16-21
1. neděle po svatém Duchu [Nejsv. Trojice]	Ex 34, 4b-6.8-9 2 K 13, 11-13 J 3, 16-18	Gn 1, 1-2.4a 2 K 13, 11-13 Mt 28, 16-20	Gn 1, 1-2.4a 2 K 13, 11-13 Mt 28, 16-20
Těla a Krve Páně (čtvrtek po neděli Nejsv. Trojice)	Dt 8, 2-3.14b-16a 1 K 10, 16-17 J 6, 51-58	Gn 14, 18-20 1 K 11, 23-26 J 6, 51-58	Gn 14, 18-20 1 K 11, 23-26 J 6, 51-58
Neděle po sv. Duchu (9. v mezidobí)	Dt 11, 18.26-28.32 Ř 3, 21-25.28 Mt 7, 21-27	Dt 11, 18-21.26-28 Ř 1, 16-17; 3, 22b-28 Mt 7, 21-29	Dt 11, 18-21.26-28 Ř 1, 16-17; 3, 22b-28 Mt 7, 21-29
Neděle po sv. Duchu (10. v mezidobí)	Oz 5, 15 - 6, 6 Ř 4, 13-25 Mt 9, 9-13	Gn 12, 1-9 Ř 4, 13-25 Mt 9, 9-13.18-26	Oz 5, 15 - 6, 6 Ř 4, 13-25 Mt 9, 9-13.18-26
Patriarchy Karla Farského (12. června)			Sk 20, 28-32 Ef 3, 14-21 Mt 24, 42-47
Neděle po sv. Duchu (11. v mezidobí)	Ex 19, 2-6 Ř 5, 6-11 Mt 9, 36 - 10, 8	Ex 19, 2-8a Ř 5, 1-8 Mt 9, 35 - 10, 8	Ex 19, 2-8a Ř 5, 1-8 Mt 9, 35 - 10, 8
Neděle po sv. Duchu (12. v mezidobí)	Jr 20, 10-13 Ř 5, 12-15 Mt 10, 26-33	Jr 20, 7-13 Ř 6, 1b-11 Mt 10, 24-39	Jr 20, 10-13 Ř 6, 1b-11 Mt 10, 24-39

Narození Jana Křtitele (24. června)	Iz 49, 1b-6 Sk 13, 22-26 L 1, 57-66.80		Iz 49, 1b-6 Sk 13, 22-26 L 1, 57-66.80
Neděle po sv. Duchu (13. v mezidobí)	2 Kr 4, 8-11.14-16a Ř 6, 3-4.8-11 Mt 10, 37-42	Jr 28, 5-9 Ř 6, 12-23 Mt 10, 40-42	Jr 28, 5-9 Ř 6, 12-23 Mt 10, 40-42
Apoštolů Petra a Pavla (29. června)	Sk 12, 1-11 2 Tm 4, 6-8.17-18 Mt 16, 13-19	Sk 12, 1-11 2 Tm 4, 6-8.17-18 Mt 16, 13-19	Sk 12, 1-11 2 Tm 4, 6-8.17-18 Mt 16, 13-19
Neděle po sv. Duchu (14. v mezidobí)	Za 9, 9-10 Ř 8, 9.11-13 Mt 11, 16-19	Za 9, 9-12 Ř 7, 15-25a Mt 11, 16-19.25-30	Za 9, 9-12 Ř 7, 15-25a Mt 11, 16-19.25-30
Opata Prokopa (4. července)	Ef 4, 1-7.11-13 Mt 19, 27-29		Pís 8, 6-7 Fp 3, 7-15 L 12, 33-37
Věrozvěstů Cyrila a Metoděje (5. července)	Iz 61,1-3a 2 K 4, 1-2.5-7 L 10, 1-9		Iz 61,1-3a 2 K 4, 1-2.5-7 L 10, 1-9
Mistra Jana Husa (6. července)			Jr 15, 15-21 Ř 8, 31b-39 Mt 10, 17-22
Neděle po sv. Duchu (15. v mezidobí)	Iz 55, 10-11 Ř 8, 18-23 Mt 13, 1-9	Iz 55, 10-13 Ř 8, 1-11 Mt 13, 1-9.18-23	Iz 55, 10-13 Ř 8, 1-11 Mt 13, 1-9.18-23
Neděle po sv. Duchu (16. v mezidobí)	Mdr 12, 13.16-19 Ř 8, 26-27 Mt 13, 24-30	Gn 28, 10-19a Ř 8, 12-25 Mt 13, 24-30.36-43	Iz 44, 6-8 Ř 8, 12-25 Mt 13, 24-30.36-43
Neděle po sv. Duchu (17. v mezidobí)	1 Kr 3, 5.7-12 Ř 8, 26-30 Mt, 13, 44-52	1 Kr 3, 5-12 Ř 8, 26-39 Mt, 13, 31-33.44-52	1 Kr 3, 5-12 Ř 8, 26-30 Mt, 13, 31-33.44-52
Neděle po sv. Duchu (18. v mezidobí)	Iz 55, 1-3 Ř 8, 35.37-39 Mt 14, 13-21	Iz 55, 1-5 Ř 9, 1-15 Mt 14, 13-21	Iz 55, 1-3 Ř 9, 1-15 Mt 14, 13-21
Neděle po sv. Duchu (19. v mezidobí)	1 Kr 19, 9a.11-13a Ř 9, 1-5 Mt 14, 22-33	1 Kr 19, 9-18 Ř 10, 5-15 Mt 14, 22-33	1 Kr 19, 9a.11-13a Ř 10, 8-15 Mt 14, 22-33

Neděle po sv. Duchu (20. v mezidobí)	Iz 56, 1.6-7 Ř 11, 13-15.29-32 Mt 15, 21-28	Iz 56, 1.6-8 Ř 11, 1-2a.29-32 Mt 15, 21-28	Iz 56, 1.6-7 Ř 11, 1-2a.29-32 Mt 15, 21-28
Panny Marie (15. srpna)	Zj 11, 19a; 12, 1.3-6a 1 K 15, 20-27a L 1, 39-56	Iz 61, 10-11 Ga 4, 4-7 L 1, 46-55	Iz 61, 10-11 Zj 11, 19 - 12, 6.10 L 1, 46-55
Neděle po sv. Duchu (21. v mezidobí)	Iz 51, 1-6 Ř 11, 33-36 Mt 16, 13-20	Iz 22, 19-23 Ř 12, 1-8 Mt 16, 13-20	Iz 51, 1-6 Ř 12, 1-8 Mt 16, 13-20
Neděle po sv. Duchu (22. v mezidobí)	Jr 20, 7-9 Ř 12, 1-2 Mt 16, 21-27	Jr 15, 15-21 Ř 12, 9-21 Mt 16, 21-28	Jr 20, 7-9 Ř 12, 9-21 Mt 16, 21-27
Neděle po sv. Duchu (23. v mezidobí)	Ez 33, 7-9 Ř 13, 8-10 Mt 18, 15-20	Ez 33, 7-11 Ř 13, 8-14 Mt 18, 15-20	Ez 33, 7-11 Ř 13, 8-14 Mt 18, 15-20
Neděle po sv. Duchu (24. v mezidobí)	Sir 27, 30 - 28, 7 Ř 14, 7-9 Mt 18, 21-35	Gn 50, 15-21 Ř 14, 1-12 Mt 18, 21-35	Gn 50, 15-21 Ř 14, 1-12 Mt 18, 21-35
Neděle po sv. Duchu (25. v mezidobí)	Iz 55, 6-9 Fp 1, 20c-24.27a Mt 20, 1-16a	Jon 3, 10 - 4, 11 Fp 1, 21-30 Mt 20, 1-16	Jon 3, 10 - 4, 11 Fp 1, 21-30 Mt 20, 1-16
Neděle po sv. Duchu (26. v mezidobí)	Ez 18, 25-28 Fp 2, 1-11 Mt 21, 28-32	Ez 18, 1-4.25-32 Fp 2, 1-13 Mt 21, 23-32	Ez 18, 1.29-32 Fp 2, 1-13 Mt 21, 23-32
Knížete Václava (28. září)	Mdr 6, 9-21 1 P 1, 3-6; 2, 21b-24 Mt 16, 24-27		Mdr 4, 7-9.13-16 1 P 4, 12-19 Mt 16, 24-27
Neděle po sv. Duchu (27. v mezidobí)	Iz 5, 1-7 Fp 4, 6-9 Mt 21, 33-43	Iz 5, 1-7 Fp 3, 4b-14 Mt 21, 33-46	Iz 5, 1-7 Fp 3, 4b-14 Mt 21, 33-46
Díkuvzdání za úrodu (1. neděle v říjnu)		Dt 28, 1-4 2 K 9, 6-15 L 12, 16-30	Dt 28, 1-5 2 K 9, 6-15 L 12, 22-26
Neděle po sv. Duchu (28. v mezidobí)	Iz 25, 6-10a Fp 4, 12-14.19-20 Mt 22, 1-14	Iz 25, 1-9 Fp 4, 1-9 Mt 22, 1-14	Iz 25, 6-9 Fp 4, 1-9 Mt 22, 1-14

Neděle po sv. Duchu (29. v mezidobí)	Iz 45, 1-4-6 1 Te 1, 1-5b Mt 22, 15-21	Iz 45, 1-7 1 Te 1, 1-10 Mt 22, 15-22	Iz 45, 1-6 1 Te 1, 1-10 Mt 22, 15-22
Neděle po sv. Duchu (30. v mezidobí)	Ex 22, 20-26 1 Te 1, 5c-10 Mt 22, 34-40	Dt 34, 1-12 1 Te 2, 1-8 Mt 22, 34-46	Lv 19, 1-2.15-18 1 Te 2, 1-8 Mt 22, 34-46
Den svobody [Vznik ČSR] (28. října)			Iz 28, 14-16 Ef 2, 19-22 J 15, 17-27
Neděle po sv. Duchu (31. v mezidobí)	Mal 1, 14b - 2, 2.8-10 1 Te 2, 7b-9.13 Mt 23, 1-12	Mi 3, 5-12 1 Te 2, 9-13 Mt 23, 1-12	Mi 3, 5-12 1 Te 2, 9-13 Mt 23, 1-12
Všech svatých (1. listopadu)	Zj 7, 2-4.9-14 1 J 3, 1-3 Mt 5, 1-12a	Zj 7, 9-17 1 J 3, 1-3 Mt 5, 1-12	Zj 7, 9-17 1 J 3, 1-3 Mt 5, 1-12
Památka zesnulých (2. listopadu)	Mdr 3, 1-9 Ř 8, 14-23 Mt 25, 31-46	Mdr 3, 1-9 1 K 15, 50-58 J 5, 24-27	Mdr 3, 1-9 1 K 15, 50-58 J 5, 24-27
Neděle po sv. Duchu (32. v mezidobí)	Mdr 6, 12-16 1 Te 4, 13-18 Mt 25, 1-13	Am 5, 18-24 1 Te 4, 13-18 Mt 25, 1-13	Am 5, 18-24 1 Te 4, 13-18 Mt 25, 1-13
Neděle po sv. Duchu (33. v mezidobí)	Př 31, 10-13.19-20.30-31 1 Te 5, 1-6 Mt 25, 14-30	Sf 1, 7.12-18 1 Te 5, 1-11 Mt 25, 14-30	Sf 1, 7.12-18 1 Te 5, 1-11 Mt 25, 14-30
J. A. Komenského (15. listopadu)			Př 3, 1-7 1 K 3, 5-11 Mt 13, 43-52
Poslední neděle po sv. Duchu (Krista Krále)	Ez 34, 11-16.20-24 1 K 15, 20-26.28 Mt 25, 31-46	Ez 34, 11-16.20-24 Ef 1, 15-23 Mt 25, 31-46	Ez 34, 11-16.20-24 Ef 1, 15-23 Mt 25, 31-46

OBSAH

Přemluva k vydání Bohoslužebné knihy pro Církev československou husitskou	3
Úvodní poznámka autora	6
DOBA VÁNOČNÍ	7
1. neděle adventní	7
2. neděle adventní	9
3. neděle adventní	11
4. neděle adventní	13
Štědrý den – 24. prosince dopoledne	15
Vigilie Hodu Božího vánočního – 24. prosince večer nebo v noci	17
Hod boží vánoční – Narození Páně – 25. prosince	19
1. neděle po vánocích (Rodiny Páně)	21
Nový rok – Jména Ježíš (Obřezání Páně) – 1. ledna	23
2. neděle po vánocích	25
Zjevení Páně (Epifanie) – 6. ledna	27
1. neděle po Zjevení – Křtu Páně – 7. – 13. ledna	29
2. neděle po Zjevení (2. v mezidobí) – 14. – 20. ledna	31
3. neděle po Zjevení (3. v mezidobí) – 21. – 27. ledna	33
4. neděle po Zjevení (4. v mezidobí) – 28. ledna – 3. února	35
Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) – 2. února	37
5. neděle po Zjevení (5. v mezidobí) – 4. – 10. února	39
6. neděle po Zjevení (6. v mezidobí) – 11. – 17. února	41
7. neděle po Zjevení (7. v mezidobí) – 18. – 24. února	43
8. neděle po Zjevení (8. v mezidobí) – 25. – 29. února	45
Poslední neděle po Zjevení – Proměnění Páně – před Popeleční středou	47
VELIKONOČNÍ DOBA	49
Popeleční středa – začátek postu – středa před nedělí invocavit	49
1. neděle postní (Invocavit)	52
2. neděle postní (Reminiscere)	54
3. neděle postní (Oculi)	56
4. neděle postní (Laetare)	59
5. neděle postní (Judica)	62
6. neděle postní – Květná (Palmarum)	65

Zelený čtvrtek – památka poslední večeře Páně	71
Velký pátek – památka utrpení a smrti Páně	74
Bílá sobota – vigilie Hodu Božího velikonočního	82
Hod Boží velikonoční – Vzkříšení Páně.....	91
Pondělí velikonoční	93
1. neděle po Velikonocích (Quasimodogeniti)	95
2. neděle po Velikonocích (Misericordias Domini)	97
3. neděle po Velikonocích (Jubilate)	99
4. neděle po Velikonocích (Cantate).....	101
5. neděle po Velikonocích (Rogate).....	103
Oslavení (Nanebevstoupení) Páně	105
6. neděle po Velikonocích (Exaudi)	107

LITURGIE PODLE PATRIARCHY KARLA FARSKÉHO

109

SVATODUŠNÍ DOBA

123

Vigilie Hodu Božího svatodušního	123
Hod Boží svatodušní – vylití Ducha svatého (Letnice)	127
Pondělí svatodušní	130
1. neděle po svatém Duchu – Nejsvětější Trojice	132
Těla a krve Páně (Corpus Christi) – čtvrtek po Nejsvětější Trojici.....	134
Neděle po svatém Duchu (8. v mezidobí) – 22. – 28. května	136
Neděle po svatém Duchu (9. v mezidobí) – 29. května – 4. června	138
Neděle po svatém Duchu (10. v mezidobí) – 5. – 11. června	140
Neděle po svatém Duchu (11. v mezidobí) – 12. – 18. června	142
Neděle po svatém Duchu (12. v mezidobí) – 19. – 25. června	144
Neděle po svatém Duchu (13. v mezidobí) – 26. června – 2. července	146
Neděle po svatém Duchu (14. v mezidobí) – 3. – 9. července	148
Neděle po svatém Duchu (15. v mezidobí) – 10. – 16. července	150
Neděle po svatém Duchu (16. v mezidobí) – 17. – 23. července	152
Neděle po svatém Duchu (17. v mezidobí) – 24. – 30. července	154
Neděle po svatém Duchu (18. v mezidobí) – 31. července – 5. srpna	156
Neděle po svatém Duchu (19. v mezidobí) – 7. – 13. srpna	158
Neděle po svatém Duchu (20. v mezidobí) – 14. – 20. srpna	160
Neděle po svatém Duchu (21. v mezidobí) – 21. – 27. srpna	162
Neděle po svatém Duchu (22. v mezidobí) – 28. srpna – 3. září	164
Neděle po svatém Duchu (23. v mezidobí) – 4. – 10. září	166

Neděle po svatém Duchu (24. v mezidobí) – 11. – 17. září	168
Neděle po svatém Duchu (25. v mezidobí) – 18. – 24. září	170
Neděle po svatém Duchu (26. v mezidobí) – 25. září – 1. října	172
Neděle po svatém Duchu (27. v mezidobí) – 2. – 8. října	174
Neděle po svatém Duchu (28. v mezidobí) – 9. – 15. října	176
Neděle po svatém Duchu (29. v mezidobí) – 16. – 22. října	178
Neděle po svatém Duchu (30. v mezidobí) – 23. – 29. října	180
Neděle po svatém Duchu (31. v mezidobí) – 30. října – 5. listopadu	182
Neděle po svatém Duchu (32. v mezidobí) – 6. – 12. listopadu	184
Neděle po svatém Duchu (33. v mezidobí) – 13. – 19. listopadu	186
Poslední neděle po svatém Duchu (Krista Krále) – 20. – 26. listopadu	188

SVÁTKY A PAMÁTNÉ DNY BĚHEM ROKU

Zrod Církve československé husitské – 8. ledna	191
Památka patriarchy Karla Farského – 12. června	193
Památka narození Jana Křtitele – 24. června	195
Památka apoštlů Petra a Pavla – 29. června	197
Památka opata Prokopa – 4. července	199
Památka věrozvěstů Cyrila a Metoděje – 5. července	201
Památka Mistra Jana Husa – 6. července	203
Památka Marie, matky Páně – 15. srpna	205
Památka knížete Václava – 28. září	207
Díkuvzdání za úrodu – obvykle 1. neděle v říjnu	209
Den svobody (vznik československého státu) – 28. října	211
Památka mučedníků a svědků Páně – 1. listopadu	213
Památka zesnulých (Dušičky) – 2. listopadu	215
Památka Jana Ámose Komenského – 15. listopadu	217
Památka prvomučedníka Štěpána – 26. prosince	219
Památka umučených betlémských dětí (Neviňátek) – 28. prosince	221
Díkuvzdání za Boží ochranu a vedení – 31. prosince	223

PŘEHLED BIBLICKÝCH ČTENÍ ŘADY A

225

ISBN 978-80-7000-086-1

9 788070 00086 1